Udfordringen

... hele kirkens ugeavis

Søndag den 4. maj 2025 * Uge 19 * * Årgang 53

"Lad jeres mildhed blive kendt af alle mennesker. Herren er nær."
(Fil. 4, 5)

I Viborg vil kirken hjælpe par med at pleje deres forhold med vandring

Side 22-23

Sarah og Bevin fra Holbæk har oplevet en usædvanlig forandring

Side 3

Pavens begravelse tiltrak tusinder til Peterspladsen og statsledere i hobetal

Side 9

200 kristne myrdet på en uge i Nigeria - biskopper kræver handling

Side 10

Lars Bo Olesen står i spidsen for højskolen Acts Academy - han har hjerte for kirken i Danmark, men har også visioner for Europa

Side 14-15

Bøger til andagt, fordybelse og tid sammen

Malte og Maria taler om Jesus

En andagtsbog for hele familien af Line Nielsen.

Malte og Maria elsker at være sammen med deres mormor. Hun er god til at fortælle historier og snakke med Malte og Maria. 2. oplag.

Indbundet. 384 sider. 299 kr.

12 ting

... jeg gerne ville have vidst, før vi blev gift.

En praktisk bog, fuld af gode råd, humor og visdom, der kan hjælpe jer til at få talt sammen om 12 udvalgte emner, som forfatteren gerne selv ville have talt med sin kone om, før de blev gift.

196 sider. 199,95

5 minutter hver dag

Vitaminer til både parforhold og gudsforhold. Gary Chapman øser af sine mange års erfaring som ægtemand og parterapeut. For par, hvor alt kører på skinner, og til dem, hvor krisen kradser.

370 sider. 299,95 kr.

Læs mere og bestil på hosianna.dk

Saralystkirken opruster for unge med endnu en præst

Den 1. april tiltrådte Lars Peter Riis Skov som præst i Saralystkirken, Kirke- og Kulturcenter med særligt fokus på studerende og teenagere. Han er dermed blevet kollega til John Lorenzen i kirken, der hører hjemme i Højbjerg.

Både Lars Peter Riis Skov og menighedsrådet forventer, at den unge gruppe i Saralystkirken vil vokse med den forøgede indsats.

27-årige Lars Peter Riis Skov blev indsat ved en indsættelsesgudstjeneste den 6. april. Han skal nu i arbejdstøjet for at styrke kirkens ungdomsarbejde.

"I mit arbejde som ungdomspræst ser jeg meget frem til at kunne hjælpe mennesker i deres rejse og vandring med Jesus. Om det så er ved at udruste dem, opmuntre dem, udfordre dem eller blot være sammen med dem, så glæder jeg mig utrolig meget til det," siger Lars Peter Riis Skov selv om opgaven.

Han og menighedsrådet deler en tro på, at den unge gruppe i kirken vil vokse og – som en del af kirken – lære både Gud og hinanden endnu bedre at kende.

John Lorenzen, præst i Saralystkirken, siger: "Vi er virkelig glade for at kunne opgradere vores tilbud til de mange studerende, der er i Aarhus. Undersøgelser viser igen og igen – og det stemmer overens med det, vi ser i praksis – at op mod 50 % i aldersgruppen 18-29 år ønsker at deltage i flere åndelige samtaler og søger efter et fundament at leve livet på. Samtidig viser andre undersøgelser, at hver femte ung mellem 16 og 24 år oplever ensomhed. Derfor vil vi gerne række ud til denne aldersgruppe."

Lars Peter Riis Skov

Lars Peter Riis Skov er 27 år gammel og fra Grindsted. Han har en bachelor i praktisk teologi fra Ansgar Høyskole i Kristiansand, Norge, hvorfra han nu er i gang med en kandidat i teologi. Han er gift med Emilie, der arbejder som sygeplejerske.

Om Saralystkirken

Saralystkirken blev grundlagt i 2005 ved en sammenlægning af to kirker, som tidligere udgjorde henholdsvis Saronkirken og Højbjerg Frikirke. Det nuværende navn har sin baggrund i vejnavnet Saralyst Allé, hvor den nye kirke har sin adresse.

Saralystkirken har en tilknytning til Evangelisk Frikirke Danmark, som er en del af Den internationale Føderation af Evangeliske kirker.

Red.

Udfordringen

Udfordringen er en **selvejende** fælleskirkelig ugeavis med stof fra både **frikirker og folkekirken.** Avisen finansieres af abonnementer og annoncer og er **uafhængig** af såvel kirker som organisationer. - 2025: Årgang 53. Medlem af avisernes organisation Danske Medier. ISSN nr. 0902-5693

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse:
Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Anne Manning-Pedersen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Brevkasseredaktører: Anne Manning-Pedersen og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:
Erik Damm og Lisbeth Thomsen
Abonnement@udfordringen.dk
Troels Hertzum
Bogsalg@udfordringen.dk
Bogholderi@udfordringen.dk
Henriette Pallesen
Hjemmesider: udfordringen.dk
hosianna.dk (bøger, musik, film)
udf.nu (for unge).
Revision: Redmark, Århus.
Tryk: Jysk Fynske Medier.
Medl. af Danske Medier. ISSN 0902-5693
DMO oplagskontrol for 2024: 4.727

Ugens profil: Sandra West Hansen

Ny DFS-konsulent skal heppe på de frivillige på Bornholm

Foto: Privat

Fra 1. maj 2025 får Bornholm igen en lokal konsulent i Danmarks Folkekirkelige Søndagsskoler (DFS). Sandra West Hansen er ansat i en deltidsstilling og skal støtte og inspirere øens frivillige i arbejdet med børn og juniorer i klubber og på lejre, skriver DFS i en pressemeddelelse.

Sandra er uddannet pædagog og arbejder til daglig i en naturbørnehave. Hun bor i Rønne med sin mand Christian og deres tre børn. Og selvom hun fortsætter sit arbejde med børn til hverdag, ser hun det nye hverv som noget ganske særligt.

"Jeg er rigtig, rigtig, rigtig lejrmenneske! Jeg elsker det fællesskab, der opstår, når børn og voksne er sammen om noget sjovt, trygt og meningsfuldt. Lejre og klubber kan noget helt særligt," siger hun med et smil.

Kendt ansigt i DFS

Sandra er ikke ny i DFS-regi. Mange på Bornholm vil kende hende fra de seneste ti år, hvor hun har stået i spidsen for børnesporet på den bornholmske bibelcamping på Bethesda og været lejrleder på flere lejre.

Hun har også siddet i den lokale DFS-kredsbestyrelse – og det var netop erfaringen herfra, der motiverede hende til at søge stillingen som konsulent.

"Når der mangler en gennemgående person, bliver de frivillige rodløse. Der er brug for én, der hepper på én, kommer med idéer og giver et skulderklap. Det håber jeg, at jeg kan være. Jeg vil gerne være en, man tør ringe til og sige: "Vi ved ikke, hvad vi skal gøre." Så finder vi ud af det sammen."

Fokus på relationer

Det er ikke de store forkromede planer, der fylder mest for Sandra. Hun lægger i stedet vægt på det nære, det relationelle og det opmuntrende arbejde.

"Jeg vil ikke komme og tage over. Jeg vil gerne inspirere og motivere de frivillige, så de selv udvikler deres klub eller lejr. Det handler ikke om at kunne det hele – det handler om at turde lege, at turde være lidt barnlig sammen med børnene. Det skaber tillid og stærke relationer."

Sandra ser relationer som en vigtig vej til at formidle evangeliet.

"Vi lægger små frø, som måske først spirer senere. Men det sætter sig i børnene, at der findes et sted, hvor de bare må være dem selv. Ingen krav, ingen præstation – bare fællesskab, kærlighed og glæde. Og det er et stærkt vidnesbyrd om Jesus."

"Når børn oplever, at voksne virkelig vil dem, bliver det levende for dem: "Hvis han eller hun gider være sammen med mig og er glad – så må det, de tror på, virkelig være godt"."

Små frø, der spirer

For Sandra hænger det kristne budskab tæt sammen med det, børn oplever i klubber og på lejre.

"Vi lægger små frø, som måske først spirer senere. Men det sætter sig i børnene, at der findes et sted, hvor de bare må være dem selv. Ingen krav, ingen præstation – bare fællesskab, kærlighed og glæde. Og det er et stærkt vidnesbyrd om Jesus," siger hun.

Når Sandra ikke er i gang med børnehave eller DFS, nyder hun livet udendørs på Bornholm sammen med sin familie – og så strikker hun i øvrigt flittigt.

DFS glæder sig over at få en engageret og erfaren ildsjæl som Sandra på holdet – og over, at Bornholm igen får en synlig kontaktperson for det lokale børne- og juniorarbejde.

Sandra West Hansen er 36 år, gift med Christian West Hansen, og de har tre børn på 10, 12 og 15 år. Familien bor i Rønne, og Sandra fortsætter i arbejdet som pædagog i en naturbørnehave, hvor hun er ansat 30 timer/uge, skriver DFS.

Bodil

Tidl. sognepræst og rådgiver i nyreligiøse spørgsmål 70 år

Pastor emeritus Niels Underbjerg, der gik på pension i 2022 efter godt 30 års tjeneste i Fredens og Nazaret Kirker, kunne den 27. april fejre sin 70 års fødselsdag.

Niels Underbjerg. Foto: Skærmprint / Facebook

Samtidig med præstegerningen, der var på halv tid, har Niels Underbjerg været ansat i en 50 procent stilling til at bistå Københavns Stifts biskop i folkekirkens møde med nyreligiøse bevægelser.

I kirkens menighedslokaler havde sognepræsten derfor sin "religiøse skadestue", hvor folk, som havde brændt sig på alternativ behandling, New Age – eller måske et trossamfund med sekteriske træk – kunne få hjælp. Fra slutningen af 1980'erne har Niels Underbjerg også deltaget i Krop-Sind-Ånd-messer i Forum, Falkonercentret og Brøndby Hallen – siden 1993 også som en del af Folkekirkens stand.

Efter TV2 -programmet "Åndernes Magt" i 2000-2002 fik Niels Underbjerg flere hundrede nye henvendelser fra folk, der ønskede at tale om svære ting eller frygtede, at de var besatte.

Niels er gift med Kirstine, og de bor i Gilleleje. Ægteparret Underbjerg har tre voksne børn og tre børnebørn.

Bodil

Ny rådsforperson i Folkekirkens Nødhjælp

Biskop over Haderslev Stift Marianne Christiansen afløser Københavns Stifts biskop Peter Skov-Jakobsen, der har siddet på posten i ti år. Valget skete i forbindelse med Folkekirkens Nødhjælps landsmøde i weekenden i Nyborg, hvor 270 frivillige var samlet.

Biskop over Haderslev Stift, Marianne Christiansen. Foto: Haderslev Stift/Lene Esthave

Marianne Christiansen sagde bl.a. om Folkekirkens Nødhjælps arbejde til fordel for verdens fattigste:

"Vi bliver små som mennesker, som samfund og som nation, hvis egeninteresse er det eneste gyldige argument for at hjælpe mennesker i nød. For vi har et evangelium, der kalder os til noget mere."

Folkekirkens Nødhjælps Råd

Folkekirkens Nødhjælps Råd består af repræsentanter for det folkelige og kirkelige bagland; medlemmer fra de ti stiftsråd, erhvervspartnere, frivillige i genbrugsbutikker og wefood, indsamlingsledere mv.

Rådet står også for at udpege syv medlemmer til organisationens bestyrelse.

Bestyrelsens forperson, Marianne Hoff Andersen, takkede biskop Peter Skov-Jakobsen for hans arbejde for Folkekirkens Nødhjælp gennem ti år.

Marianne Christiansen har erfaring fra mere end 30 år som præst, har tidligere siddet i styrelsen i Folkekirkens Nødhjælp og har desuden erfaring med international diakoni fra rejser til Cambodja, Tanzania, Libanon og Palæstina.

Bodil

Fra mørke til lys - en fortælling om tro og forvandling

Sarah og Bevin bor lidt uden for Holbæk, har tre børn og har været sammen i mange år. I 2021 kom troen på Gud ind i deres liv på et meget afgørende tidspunkt. Det har ændret deres liv fuldstændigt. Først havde Bevin et møde med Gud, og da Sarah på sidelinjen oplevede den store forandring i Bevins liv, var der også noget, der trak i hende. De fortæller her om livet før og efter.

Bevin led af af depressioner og PTSD efter at have været udstationeret i Afghanistan, Sudan, Irak og flere andre steder. Men det ændrede sig, da han råbte til Gud. Han begyndte at læse i Bibelen og købte en til Sarah, som nu også har fået del i troen og det nye liv med Jesus. Foto: Privat

Af Susanna Engmose Delvin

Bevin er opvokset i Sydafrika, hvor han boede med sin familie. Selvom familien havde katolsk baggrund, var der ingen kristen praksis i familien.

Som voksen arbejdede han først i militæret og senere med minerydning. Samtidig trænede han til at komme i den sydafrikanske version af Frømandskorpset, som kaldes "Recces".

En motorcykelulykke med adskillige brækkede knogler forhindrede ham dog i at fortsætte, selvom han var gået videre fra alle de hårde prøver, som udskiller de egnede fra de ikke egnede. Han fik lov at vende tilbage, når han var i bedring, men han trængte mere til at komme væk.

Bevin rejste derfor til Israel og senere til Danmark, hvor han også arbejdede med minerydning. Han har været udstationeret både i Afghanistan, Sudan, Irak og flere andre steder. Der var mange voldsomme episoder, men han elskede at leve "på kanten" og opleve noget nyt og vildt. Sådan har han altid haft det.

I Danmark mødte han Sarah, som var opvokset i en almindelig dansk familie, hvor man blev døbt og konfirmeret uden af have en tro på Gud.

Sarah er pædagog, og derudover var hun vild med fester og heavy metal koncerter. Hun drømte om et godt familieliv sammen med Bevin, og da de begyndte at få børn sammen, bad hun Bevin om at være mere hjemme i Danmark. Det indvilligede han i, men det blev ikke let for nogen af dem.

"Så da jeg sluttede med det (udstationeringerne, red.), så kom alle mine - som jeg kalder det - dæmoner hjem. Så blev det svært. Jeg begyndte at få depressioner og PTSD," siger Bevin.

Kampen mod mørket

Bevin havde holdt svære tanker nede ved at leve et vildt liv. Nu måtte han finde på måder at berolige sig selv og tankerne på, og det blev til et misbrug af både joints, alkohol og piller. Han var altid rastløs, ustabil eller deprimeret. Han havde svært ved at sove om natten, og han kunne svinge mellem at være lys og glad og helt nede og vred.

Nu var der pludselig alt for meget plads og tid til alle de svære tanker. Tanker, som nok i virkeligheden altid havde været der. Bevin følte sig ikke som en del af familien, for Sarah havde stået for det meste i lang tid.

Når Sarah ser tilbage på det i dag, så forstår hun ikke, hvorfor hun blev i det, men hun ved nu, at Gud var med i det. Det var tungt og svært, at Bevin var så ustabil, og hun måtte i perioder have hjælp fra sin mor, når Bevin meldte fra. Han blev mere og mere indesluttet og holdt sig mest inden døre. Han fik svært ved at være sammen med andre, og han kunne til sidst ikke engang gå ud for at handle.

"Det føltes hele tiden sådan, at jeg bare havde det her store hul, og jeg prøvede hele tiden at fylde det med alt muligt uden at vide, at ingen af de ting kunne fylde det hul," fortæller Bevin.

Vendepunktet

På en meget svær dag måtte Sarah få Bevin indlagt på en psykiatrisk afdeling. Imens Sarah talte med personalet, ventede Bevin i et andet rum. Selvom de havde taget næsten alt fra ham, havde han stadig et armbånd, som var lavet af faldskærmsline.

Af det lavede han en løkke, som han forsøgte at hænge sig i. Han ville ikke mere. Alt var sort. Det lykkedes ikke, men han mistede i en periode følelsen visse steder i ansigtet på grund stramningen om halsen.

Derefter var han indlagt i over en måned og fik både mere medicin og chokbehandlinger. Da han kom hjem igen, håbede de begge på en ny start. Men sådan blev det ikke.

Bevin havde stadig et stort forbrug af både joints, piller og andre stimulanser for at holde sit liv ud. En af Bevins gamle venner inviterede uventet Sarah og Bevin på ferie i Polen, hvor vennen boede. Sarah og Bevin takkede ja og tog afsted med børnene. Sarah ville normalt ikke have haft mod på sådan en tur, når Bevin var så ustabil og deprimeret, men tog afsted alligevel.

I dag ved de begge, at der var en dybere mening med det. Bevins ven var kristen, men det havde han aldrig fortalt. Bevin ville nok heller ikke have haft noget med ham at gøre, hvis han havde vidst det.

En dag var Bevin og vennen ude at vandre. De satte sig og spiste den medbragte mad, og her fortalte vennen Bevin om Gud og delte nogle bibelvers med Bevin. Bevin husker ikke præcist, hvad han sagde, han lyttede bare. Der skete ikke mere, og da ferien sluttede rejste Sarah, Bevin og børnene tilbage til Danmark igen.

Få dage efter hjemkomsten mærkede Bevin endnu en depression komme. Han brød ud i gråd, for han vidste, at han ikke kunne klare at komme igennem endnu en.

Han anede ikke, hvor han skulle vende sig hen. Pludselig fandt han sig selv knælende og råbende om hjælp til en Gud, han ikke kendte. Den Gud, som hans ven havde fortalt om. Han sagde til Gud, hvis han virkelig var der, havde han brug for hans hjælp nu. Han skældte også Gud ud for alt det svære og uforståelige.

Næste morgen mærkede Bevin, at noget var forandret. Han havde ikke brug for at indtage noget for at holde livet ud, og han mærkede en helt ny frihed. Han oplevede en glæde og kunne gå udenfor igen uden problemer.

Han købte en bibel, og her gik det op for ham, at han kunne læse, hvad der var sket i hans liv. Det var Jesus, der ved sin død havde båret Bevins synder og sat ham fri. Bevin var ikke i tvivl. Det var dét, der var sket.

Han anede ikke, hvor han skulle vende sig hen. Pludselig fandt han sig selv knælende og råbende om hjælp til en Gud, han ikke kendte. Den Gud, som hans ven havde fortalt om. Han sagde til Gud, hvis han virkelig var der, havde han brug for hans hjælp nu.

"Så det skete den aften. Han tog alt for mig - alt hvad verden ikke kunne," siger Bevin.

Friheden og et nyt liv

Sarah kunne tydeligt mærke en forandring hos Bevin, og det glædede hende. Samtidig var hun meget skeptisk. De havde prøvet utallige ting, for at Bevin skulle få det bedre, og indtil videre havde intet virket. Hvorfor skulle dette så hjælpe? Bevin havde altid haft en evig søgen efter nyt hele tiden, så Sarah tænkte, at dette var endnu et indfald, som nok bare ville holde nogle uger.

Men sådan var det ikke denne gang. Bevin oplevede fortsat frihed og glæde, og jo mere han læste i Bibelen, jo mere forstod han, hvad der var sket med ham.

Sarah var både draget af det og forbeholden på én gang. Det ville jo sikkert gå over ligesom alle andre nye ting, og samtidig tænkte hun også, at kristendommen var fuld af restriktioner, hun ikke umiddelbart kunne se sig selv i.

Bevin købte også en bibel til Sarah, og en dag tog hun en beslutning. Hun ville også tro på dét, som havde forandret Bevin så meget. Da hun tog den beslutning, oplevede hun sig slet ikke begrænset, eller at hun gik glip af noget. Tværtimod så oplevede hun glæde og frihed, ligesom da Bevin fandt sin tro.

"Og jeg ved også, jeg har det (troen, red.) i mig selv. Jeg ved, at det er ægte, og at det er sandt," fortæller Sarah.

Må lære at vente på Gud

Livet var ikke helt uden problemer derefter. Bevin fik travlt med at fortælle alt og alle om Gud, og han var helt "høj" på den nyfundne tro.

Da Bevin efter et halvt år oplevede sig tungsindig igen, kunne han ikke forstå hvorfor. Han blev alligevel ved med at læse i Bibelen og bede, selvom han ikke havde lyst. Bevin oplevede, at Gud talte til ham om, at han ikke skulle løbe "foran Gud", men være tålmodig, vente på Gud og gøre hans vilje.

Bevin lever i dag helt uden behov for hverken piller eller nogle stimulanser af nogen art. Han er sat helt fri. Han har stadig kampe, men det er ikke med sig selv mere. Han har fundet hvile og fred i Gud.

Sarah oplevede at have tvivl om at være god nok til Gud. Var han tilfreds med hende og hendes forhold til ham? Skulle hun gøre mere - tale med flere? To gange kom der nogle helt ukendte mennesker hen til hende med ord og tanker fra Gud.

Det ene var til en koncert i en kirke, hvor en dame kom hen til Sarah med et opmuntrende ord. Damen havde haft et syn af Sarah, som i den grad bekræftede, at Sarah var helt og fuldstændig god nok til Gud.

En anden gang kom der en fra kirken hen til Sarah og gav hende en enkelt sætning, som Sarah lige havde brug for: "Hun sagde, at hun lige skulle sige mig noget. Og så sagde hun, at Gud er helt tilfreds med mig," siger Sarah.

Sarah og Bevin lever i dag i stor taknemmelighed til Gud. Byrden er taget væk. Den frihed og glæde, de har fået, tager de ikke for givet, og de giver Gud ære for det.

Derfor deler de deres glæde og historier med andre. De ved, at de er afhængige af ham, som har givet dem dette nye liv.

"Når man har oplevet det her og overgivet sit liv til Jesus Kristus, så kan man aldrig gå tilbage igen," siger Bevin.

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

KLUMME

Vigtigt at tage en beslutning

Jeg tror aldrig, jeg bliver færdig med at tænke på min "omvendelse" dengang i 1959 eller -60 på en KFUM og KFUK-lejr. Det var en skelsættende begivenhed, men var det omvendelse eller bare en vigtig beslutning?

Alle skulle omvendes

Min mor havde fortalt mig, at alle mennesker skulle omvendes. Jeg kunne ikke rigtig forstå det, for jeg troede jo allerede på Gud. Men på en lejr efter min konfirmation skete der noget vigtigt. En kammerat havde aflagt et vidnesbyrd og i ungdommelig frimodighed sagt: "Hvis du ikke ved, at du er frelst, så er det, fordi du ikke er, og så går du direkte til Helvede." Jeg hoppede i stolen og tænkte, at det, jeg manglede, nok var omvendelsen. Jeg ville omvendes og det så hurtigt som muligt. Men hvordan gjorde man? Jeg spurgte en af køkkentanterne. Anna, hed hun. "Du skal se på Jesus," sagde hun. Og så viste hun mig en sang i "De unges sangbog" med dette første vers: "At tro, det er at lægge / Sig ned ved korsets fod / Og begge arme strække / Vor herre Krist imod". Og så skete det: Jeg blev let og glad, og kunne aflægge et vidnesbyrd om, at jeg havde set på Jesus og sagt "JA-tak" for det, som han havde gjort til frelse for mig. Jeg oplevede, at nu var det på plads mellem mig og Jesus.

Holmsborg BibelCamping

Sidste sommer deltog vi i KFUM og KFUK's BibelCamping på Holmsborg. Jeg har ikke været tæt på KFUM og KFUK's arbejde i mange år. Jeg var derfor spændt på, om jeg kunne genkende noget fra min ungdoms KFUM og KFUK. Det var en familielejr for alle aldersgrupper, så selvfølgelig var det ikke som en ungdomslejr i min ungdom. Der var bibeltimer, andagter, sange/salmer, gudstjeneste, forkyndende familieaften, foredrag, markedsdag, gode samtaler osv. Helt igennem en dejlig lejr.

Sideløbende var der ungdomslejr. Der blev jeg en aften bedt om at fortælle om mit liv og kald. Der var stor lydhørhed. Jeg fik også anledning til at snakke lidt med ungdomslederne. Jeg var interesseret i at få at vide, om de unge stadig skulle "omvendes". Det lod ikke til at være "obligatorisk" som i gamle dage, hvad det jo heller ikke kan være. Men jeg spørger mig selv: Hjælpes de unge i vore dage til at træffe en afgørelse?

En vigtig beslutning

Når jeg tænker på mine ca. 1.000 konfirmander gennem årene som sognepræst i Esbjerg, har jeg en følelse af, at jeg ikke stærkt nok hjalp dem til at tage en beslutning om at følge Jesus. Jeg tror ikke, at de var i tvivl om, at jeg opfattede min beslutning herom som den vigtigste i mit liv – men kunne jeg have været mere bevidst om at bringe dem til en beslutning? Jeg husker en konfirmandlejr, hvor nogen omvendte sig, så det kunne mærkes. Det var pga. nogle unge ledere, som havde gaver til at ramme teenagernes hjerter. Bag efter fik jeg en opringning fra en bekymret far. Han sagde, at han kunne bearbejde det med sin datter, men hvad med dem, hvor forældrene ikke kunne det? Det var tydeligt, at han oplevede, at hans datter havde været udsat for en form for åndeligt overgreb. For mig at se var der bare sket det, at hun var blevet let og glad, fordi hun havde truffet en beslutning om at følge Jesus – og måske havde erfaret en form for berøring af Guds Ånd.

Er det mon blevet sådan, at forkyndere og undervisere oplyser og prædiker, men ikke så meget opfordrer unge til at træffe en klar afgørelse? – Men det er der brug for. Nu om dage udsætter unge sig selv for en massiv påvirkning fra alle mulige sider og med alle mulige budskaber nærmest 24/7. Midt i dette virvar tænker jeg, at det på en klog, åben og autentisk måde fortsat er meget vigtigt klart at kalde til omvendelse eller beslutningstagning om et liv, hvor Jesus er på førstepladsen.

En klar beslutning i ungdomsårene har betydning for resten af livet – og tiden derefter.

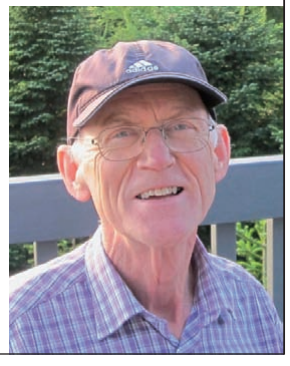

Af Jens Fischer-Nielsen

Jens Fischer-Nielsen er tidl. missionær i Bangladesh og tidl. sognepræst i Esbjerg.

Retten til Liv om fri abort til 18. uge:

Ny abortgrænse kan hverken betegnes "fremskridt" eller en "festdag for alle kvinder"

Den 24. april vedtog Folketinget at hæve abortgrænsen til 18. uge. Mens statsministeren hyldede vedtagelsen som et fremskridt, og ligestillingsministeren kaldte det "en festdag for alle kvinder", beskriver Retten til Liv det som "en sorgens dag".

"Jo større det ufødte menneske er, jo større kynisme kræver det at tage dets liv," skriver Kerstin Hoffmann fra Retten til Liv.

Kerstin Hoffmann skrev på RTL's hjemmeside:

"Folketinget har i dag med 74 stemmer for og 29 imod vedtaget den nye abortlov og hævet grænsen for fri abort til 18. uge. Dansk Folkeparti, De Konservative, Liberal Alliance, Danmarksdemokraterne og Borgernes Parti har sammen med Søren Gade (Venstre) og Mike Villa Fonseca (tidl. Moderaterne) stemt nej til forslaget.

Det er med sorg i hjertet, at vi nu skal forholde os til, at folkestyret har fjernet endnu en lille bid af den beskyttelse, som det ufødte menneske trods alt har nydt i vores land.

For selvom der principielt set ikke er forskel på den ufødte i 12. og 18. uge, så vil den nye lovgivning sætte spor i vores samfund. Jo større det ufødte menneske er, jo større kynisme kræver det at tage dets liv."

Nærmest intimiderende mansplaining

Også sognepræst og redaktør Merete Bøye kommenterer vedtagelsen i en blog på RTS's hjemmeside. Her skriver hun ironisk om "Det store spring fremad": "Mens andre lande træder et skridt tilbage, træder vi et skridt frem," siger statsminister Mette Frederiksen i anledning af, at folketinget netop ved afstemning har vedtaget at hæve abortgrænsen til 18 uger og nedlægge abortsamrådet.

På sociale medier fejrer Socialdemokratiet dette store spring fremad med fjollede tiktok-opdateringer og nuttede kattememes samt en selfievideo af Magnus Heunicke, der mansplainer ligestilling og kalder den nye abortgrænse for "en festdag for alle kvinder".

En festdag? Hvad er det, vi fejrer?

Et fremskridt? Hvor er vi på vej hen?

Merete Bøye skriver videre: "Abort er et ord, vi bruger, fordi vi ikke bryder os om at sige fosterdrab. Men uanset hvad vi kalder det, handler det om at tage livet af et ufødt barn."

Kan et drab begrundes etisk?

"Ved siden af assisteret selvmord er abortspørgsmålet den mest alvorlige og deprimerende politiske sag, man kan kaste sig over. Begge sager handler om, hvorvidt man kan sige, at nogle menneskeliv har større værdi end andre. Og begge sager handler om, om drab i visse tilfælde kan begrundes etisk.

"Jeg føler mig som kvinde talt ned til og finder det nærmest intimiderende, når en mandlig minister smilende kalder forhøjelse af abortgrænsen for 'en festdag for alle kvinder'."

- Merete Bøye

"Jeg føler mig som kvinde talt ned til og finder det nærmest intimiderende, når en mandlig minister smilende kalder forhøjelse af abortgrænsen for 'en festdag for alle kvinder'," skriver Merete Bøye, som slutter sin blog med ordene:

"Der er i sandhed tale om et stort skridt frem – mod en stilstand, hvor kløften mellem tilhængere og modstandere af abort bliver mere og mere uoverstigelig. Jeg lægger gerne en trøstende arm om en veninde, der har truffet det tunge valg at få foretaget en provokeret abort. Men jeg vil ikke være med til at fejre det med kattememes og champagne."

Frihed dur ikke som argument for abort

Retten til Liv skriver om de mest udbredte argumenter for fri abort, nemlig "kvindens suveræne ret over sin krop og frihed til at vælge selv":

"...debatten har endnu ikke leveret overbevisende argumenter for, at den ufødte før 18. uge er noget andet end et lille menneske.

Så selvom personlig frihed er et sundt og stærkt fundament for vores fælles liv og stræben, så har vi en samfundskontrakt, der tilsiger, at den personlige frihed må begrænses, når den skader andre. Frihed uden ansvar er ikke sand frihed. Det er derfor vi har en straffelov.

Retten til frihed fungerer ikke som argument for abort. Det samfund, hvor alle mennesker har en ligeværdig plads – det samfund som vi holder af – det kræver af os, at vi tager ansvar for hinanden og beskytter den enkeltes liv og frihed – det gælder også de små, der ikke er født endnu.

Dette samfund har vi i dag taget endnu et skridt væk fra."

Bodil

"One of Us" fik større opbakning i EU end abort-initiativ

Samme dag som Folketinget vedtog den nye abortgrænse, kunne Retten til Liv glæde sig over den modstand, der har vist sig mod finansiering af abortturisme på tværs af grænserne i EU.

"Europa støtter LIVET. Abort-initiativ får middelmådig opbakning!" skrev Retten til Liv.

Baggrunden er, at indsamlingen af underskrifter til det europæiske borgerinitiativ "*My Voice, My Choice*" (Min stemme, mit valg") nu er afsluttet. Initiativet, der opfordrer EU til at finansiere abortturisme på tværs af medlemsstaterne, indsamlede kun 1,2 millioner underskrifter.

Mens arrangørerne kalder det en succes, er antallet af underskrifter i virkeligheden betydeligt mindre end det, som prolife borgerinitiativet "One of Us" (Én af os) fik. Resultatet for One of Us-kampagnen i 2014 var det stærkeste i EU's historie, da næsten 1,9 millioner borgere skrev under til forsvar for beskyttelsen af liv fra undfangelsen.

Retten til Liv er en af de 50 NGO'er fra 19 europæiske lande, der gennem sammenslutningen "One of Us" har opfordret EU-Kommissionen til at afvise finansiering af abort på EU-plan.

"EU er prolife i sin kerne"

Den europæiske sammenslutning One of Us udtrykker sin stærke modstand imod det ideologiske initiativ "My Voice, My Choice", som forsøger at skubbe abort ind på EU's dagsorden.

Abort er ikke en EU-kompetence, derfor er initiativet i strid med de grundlæggende principper om subsidiaritet og respekt for EU-medlemsstaternes suverænitet. Det mener Tonio Borg, formand for One of Us og tidligere EU-kommissær for sundhed.

"Dette resultat beviser endnu en gang, at EU er prolife i sin kerne. På trods af et voksende ideologisk pres er Europas sande værdier – beskyttelse af liv, menneskelig værdighed og kærlighed til personlig og institutionel frihed – stadig stærke. Forsøg på at tvinge abort ind ad bagdøren har ikke formået at mobilisere borgerne.

EU-Kommissionen skal respektere EU-traktaterne og EU-borgernes klare prolife-stemme," skriver Tonio Borg.

One of Us

One of Us-sammenslutningen opfordrer EU-Kommissionen til at opretholde subsidiaritets-princippet og afvise ethvert forsøg på at finansiere eller fremme abort på EU-plan.

De 50 NGO'er i One of Us European Federation yder hver især praktisk hjælp til mænd og kvinder inden for forældreskab og familieliv. Formålet er at beskytte den menneskelige værdighed i EU-politikker, som de næsten 1,9 millioner borgere har anmodet om.

Bodil

I "Profetisk Podcast" vil værterne Heidi Ravn og Michael Bobjerg inspirere til et liv med at høre Guds stemme både i kirken og i hverdagen.

Foto: Privat

Podcast om at høre Guds stemme

En ny podcast om at høre fra Gud er netop udkommet. Under titlen "Profetisk Podcast" tog værterne Heidi Ravn og Michael Bobjerg den 10. april hul på første sæson med episoden "Hvad er profeti?"

"Vi vil gerne motivere til et liv med det profetiske, hvor det bliver en daglig ting. Ja, en livsstil," siger Heidi Ravn og uddyber: "Noget, hvor du kan tage det med hen, hvor du er. Om det er i kirken eller på arbejdspladsen."

Til daglig arbejder Heidi Ravn på Højskolen Acts Academy i Kolding, hvor hun blandt andet underviser i faget "Spiritual Intelligence", som handler om at bruge de gaver, Helligånden har givet os, inklusive det profetiske. Hun leder også et profetisk team i Kirkeibyen i Kolding.

"Som underviser har jeg savnet, at der fandtes noget på dansk. Ikke bare på dansk sprog, men som passer ind i en dansk kultur. Så det glæder mig at kunne være med til at lave noget nyt, som er undervisende og motiverende og gør det tilgængeligt for alle."

Skal også være sundt

Programmets anden vært, Michael Bobjerg, er også fra Kirkeibyen i Kolding. Her leder han "Kraftværket" og holder undervisningsdage i blandt andet det profetiske. Han har også udgivet bogen "Ind i det profetiske" om at lære at høre Guds stemme.

"Jeg har fået rigtig meget respons fra folk rundt omkring i det danske kirkelandskab. Jeg fornemmer, at mange har en længsel efter at komme i gang med at høre Gud tale, men også efter at blive skarpere i at profetere," siger Michael Bobjerg. Men særligt én vinkel optager ham.

"Det skal stadig være sundt. Jeg har oplevet alt for meget dårlig og usund håndtering af det profetiske. Derfor vil podcasten også fortælle om mange af vores egne fejltrin og andre vanskelige situationer, som vi håber, at andre kan undgå," siger den tidligere frikirkepræst.

Ikke sættes i bås

Heidi Ravn mener, det er vigtigt ikke at sætte det profetiske for meget i bås.

"Det skal ikke være et boksfænomen eller noget, hvor nogen har patent på udtrykket. Det er ikke kun noget spontant, der kan foregå en søndag på en gudstjeneste. Noget af det bedste profetiske, jeg har oplevet, har været forberedt. Jeg kan faktisk søge Gud hjemmefra. Jeg kan søge Gud om ord til folk, jeg møder i dag eller for en konkret løsning på et problem på mit arbejde."

Ikke uden humor

Podcasten, som man kan finde på www.anchor.fm/profetisk-podcast, lagde ud med sin første episode den 10. april og udkommer hver 2. torsdag. Nogle afsnit er undervisende, andre giver plads til eftertanke, og de to værter inviterer også gæster i studiet, der fortæller om deres liv med det profetiske.

"Og så er det selvfølgelig krydret med god humor," slutter Heidi Ravn.

Red.

To danske biskopper til pavebegravelse

To danske biskopper deltog i pavens begravelse - den ene på vegne af Det Lutherske Verdensforbund, skriver Folkekirkens Mellemkirkelige Råd i en pressemeddelelse.

De to biskopper er Thomas Reinholdt Rasmussen, biskop i Aalborg Stift, og biskoppen i Viborg Stift, Henrik Stubkjær, som er præsident for Det Lutherske Verdensforbund (LVF).

Biskop i Aalborg Stift, Thomas Reinholdt Rasmussen (til højre), deltog i pavebegravelsen lørdag. Foto: Vatican Media

Kirkerne deler samme håb

Aalborgs biskop mødte pave Frans i 2022.

"Selvom der er forskelle mellem kirkerne, deler vi det samme håb. Pave Frans har som person været betydningsfuld for vores tid, og det er naturligt, at folkekirken også er repræsenteret ved begravelsen," siger Thomas Reinholdt Rasmussen.

Biskop Henrik Stubkjær har to gange været i audiens hos pave Frans som en del af en delegation fra LVF. Han kalder paven en "markant kirkeleder", som kunne trænge igennem med budskaber om fx værdighed for fattige, klimaet og menneskets ansvar for skaberværket.

"Det er der, vi som lutheranere står i stærkt fællesskab med katolikkerne," siger Henrik Stubkjær.

Paven styrkede relationen til den lutherske kirke

De venskabelige forbindelser mellem den katolske kirke og den lutherske kirke blev styrket efter pave Frans' besøg i 2016 i Lund i Sverige ved den internationale markering af 500-året for Reformationen.

Her manede paven til enhed, og der blev indgået samarbejdsaftaler mellem det lutherske og det katolske internationale nødhjælpsarbejde - hhv. LVF's World Service og det katolske Caritas Internationalis.

"Da jeg besøgte paven i juli sidste år, talte vi både fred og kirkernes fælles arbejde for kristen enhed. Også her var han en foregangsmand.

Efter besøget har vi nu sat et dialogarbejde i gang mellem Den katolske Kirke og Det Lutherske Verdensforbund, hvor vi sammen læser Den Augsburgske Bekendelse fra år 1530, som er en del af folkekirkens bekendelsesgrundlag.

Vi ser på, om ikke vi her 500 år efter faktisk har nærmet os hinanden og ser ens på mange af de centrale trossætninger," siger Henrik Stubkjær.

Bodil

Wycliffe holder årsmøde i Galten

Organisationen Wycliffe Danmark holder årsmøde søndag den 11. maj 2025 i Galten Valgmenighed.

Der er i øjeblikket flere spændende, nye tiltag i Wycliffe, skriver landsleder Lene Aagaard Nielsen i en nyhedsmail. Kristin West er for nylig blevet udsendt til at være en del af et nyt lingvistisk supportteam i DR Congo, dog p.t. med base i Uganda. Også Morten og Ruth Rasmussen er blevet godkendt til at blive udsendt med Wycliffe. De rejser efter planen til Kenya senere på året, hvor Morten skal arbejde for den kenyanske organisation, Bible Translation and Literacy (BTL).

Ved årsmødet vil Kristin West fortælle om sin første tid som udsendt og generelt om bibeloversættelsesarbejdet til de mange sproggrupper i DR Congo. Morten og Ruth vil også blive præsenteret, og de vil fortælle om deres planer og tanker for deres fremtid i Kenya.

Programmet starter med gudstjeneste klokken 10.00 efterfulgt af frokost. Under generalforsamlingen om eftermiddagen vil der være valg til bestyrelsen. Alle medlemmer har stemmeret ved årsmødet.

Årsmødet slutter med andagt kl. 15.30.

Det er gratis at deltage i årsmødet, men af hensyn til frokosten er der tilmelding senest 2/5-2025 på kontor@wycliffe.dk.

Bodil

Ny pris uddeles for første gang på Himmelske Dage

Danske Kirkers Råd opretter prisen Den Økumeniske Pris. Deadline for indsendelse af forslag til nominerede er 15. maj 2025.

Den Økumeniske Pris har set dagens lys. Prisen vil anerkende tværkirkelige initiativer og sætte fokus på den forskel, som den økumeniske samtale og det økumeniske samarbejde kan gøre for mennesker.

Prisen uddeles på Himmelske Dage - Kirkernes Folkemøde.

"Inspireret af Folkemødet på Bornholm, hvor der hvert år uddeles en dialogpris, vil vi med 'Den Økumeniske Pris' sætte fokus på folkemødets kerne: Den økumeniske samtale og det økumeniske samarbejde. Derfor uddeler vi som noget nyt en pris, der kan få de bedste ideer frem i lyset til inspiration for andre," siger Simon Kangas Larsen, formand for Kirkernes Folkemødes Landsudvalg.

Deadline 15. maj

Sammen med juryen håber Simon Kangas Larsen, at mange vil hjælpe med at finde den første prismodtager ved at indsende en eller flere korte, motiverede indstillinger.

Prisen uddeles 30. maj 2025 på Himmelske Dage - Kirkernes Folkemøde, der er Danmarks største økumeniske begivenhed.

Udover hæderen består prisen af et maleri af kunstneren Simon Aaen.

Deadline for at indsende forslag til initiativer, der skal i betragtning, er 15. maj 2025.

Den Økumeniske Pris

Den Økumeniske Pris kan modtages af konkrete initiativer, enkeltpersoner, organisationer og kirker.

Udvalget bag prisen skriver, at prisvinderen bør have:

Bidraget til at fremme dialog og samarbejde mellem forskellige kristne kirker og trosretninger.

Haft en positiv indflydelse på det økumeniske arbejde.

Taget et initiativ, der har gjort en forskel for de medvirkende, men som også kan inspirere andre til at gå i gang.

En jury fra Himmelske Dage - Kirkernes Folkemøde udvælger prismodtageren og nominerede.

Hvis man vil sende en motiveret indstilling på en person, organisation eller et initiativ, som opfylder de nævnte kriterier og fortjener en økumenisk hæder, skal det ske senest den 15. maj 2025 til: Danske Kirkers Råd, Nik Bredholt på nbr@himmelskedage.dk.

Simon

LEDERARTIKEL

Han er træet, vi er grenene

Midt i alverdens uro og underligheder blev mine tanker forleden optaget af et gammelt billede.

Det er et simpelt billede, men også et ualmindeligt stærkt billede. Det er Jesus selv, der introducerer billedet. Det er der, hvor han siger, at vi er grenene, og han er træet, og skilt fra ham kan vi slet intet gøre.

Jesus bruger billedet med et vintræ, men selvom jeg har hørt det forklaret mange gange, kan jeg alligevel lidt bedre forholde mig til billedet med noget så pæredansk som et æbletræ. Jeg kan se en afknækket tør gren for mig, ligge på jorden ved siden af æbletræet, absolut ude af stand til at frembringe et æble. Omvendt kan grenene på æbletræet bære frugt, fordi de sidder på stammen og får deres kraft derfra. Den enkelte gren kan i sagens natur på ingen måde tage æren for frugten. Den fremkommer kun i kraft af stammen.

Der findes utallige gode bibelsteder, der minder os om vigtigheden af at holde os til Gud, lytte til hans ord, grunde på hans lov nat og dag, bede uden ophør, få kraften fra ham, så det netop er hans kraft, hans ånd, der strømmer i os og virker i os. Så det bliver i kraft af ham, at vi bærer frugt - og så det bliver ham, der bestemmer frugten.

Og så er der jo også den fantastiske detalje, at som grene på et træ, der bærer meget frugt, er alle grenene en del af det samme træ. Alle grenene kan kigge på hinanden og sige "wow, hvor bærer vi meget frugt".

Paulus bruger udtrykket, at vi er indpodet på ham. Altså at vi som grene er podet ind på stammen. Det er et dejligt billede at se for sig, at Gud kærligt samler grenene op og poder dem fast på træet igen, hvis de af en eller anden grund enten er knækket af, hugget af eller måske aldrig har været på træet.

(Og så lige en lille parentes, bare for at vise, at jeg altså godt ved, hvad der foregår i verden omkring mig. Jeg havde egentlig overvejet i denne leder at skrive om noget aktuelt som pavens begravelse, den nye abortlov eller den 4. maj.

Det store show omkring pavens begravelse har jeg lidt svært ved at forholde mig til, men sådan er det, og fred være med det - men jeg er da lidt stolt over, at vi har vores egen freelancemedarbejder i Rom for at dække det.

Den nye abortlov og sundhedsministerens fejring med champagne og hans skåltale om en storslået sejr for ligestilling og kvinders rettigheder over egen krop er noget af det mest chokerende, jeg har set længe. Et djævelsk bedrag. Vi snakker om abort af et lille barn i 18. uge.

I den sammenhæng ville en leder om 80-året for Danmarks befrielse være en mere livsglad anledning til at give udtryk for den taknemlighed, vi bør have for den historiske frihed og fred, vi har haft her i landet i mange år - og som vi forhåbentlig med den ulmende uro omkring os bliver bedre til at sætte pris på.)

Men altså, når man ikke kan vælge, og hvis man i det hele taget godt kan blive lidt desorienteret i ny og næ, så er det bedste sted at søge hen; til stammen. Til livets, kraftens, åndens og frugtens kilde. Dvæle lidt ved det og finde ro, fred og energi ved det.

Han er træet, vi er grenene. Han er kilden, som vi nødvendigvis og på befriende vis skal modtage det livgivende og kraftgivende vand fra.

Simon Thidemann
Ansvarshavende redaktør

UGENS PRÆDIKEN

Af Marianne Nielsen

Konstitueret sognepræst i Rørbæk, Grynderup og Stenild kirker

Hyrdens arbejde

På billeder ser det tit idyllisk ud med Jesus i en lang hvid kjortel med et lille lam i favnen. Det kan være fint nok med den slags billeder, det er bare ikke hele virkeligheden.

Jesus sammenligner sig selv med en fårehyrde - en hyrde, hvis arbejde var lavstatus, farligt og snavset. Men som selv var stærk og modig. En, der forsvarede sine får, når ulven kom og ville tage dem. Ja, han gik så langt, at han døde for sine fårs skyld.

Jesus sammenligner sig selv med en fårehyrde - en hyrde, hvis arbejde var lavstatus, farligt og snavset. Men som selv var stærk og modig. En, der forsvarede sine får, når ulven kom og ville tage dem. Ja, han gik så langt, at han døde for sine fårs skyld.

Det er os, der er fårene. Jesus kender hver enkelt af os. Og han ved lige, hvordan vi har det hver især. Han kender vores tanker og inderste længsler.

Han kender vores fortid, ja helt fra før vi blev født. Alt, hvad vi har været igennem i vores liv, ligger åbent for ham. Han har set det hele, og han har været med os hele vejen. Og det fantastiske er, at han elsker os.

Nogle af os har rullet os i græsset, hvor der var lidt mudder, og det har sat sig i pelsen på os. Det strammer og er ikke så rart at gå rundt med. Måske har vi været ude i noget skidt, som klæber til os eller lugter grimt.

Det kan være en synd, noget vi har sagt eller gjort, som vi fortryder. Det kan være nogle valg, vi har taget i vores liv, som vi ikke kan gøre om, men må bære konsekvenserne af. Skylden, som hænger på os som mudder, skidt eller som den grimme lugt i næsen, som måske kun vi selv kan lugte, den kan vi slippe af med.

Kommer vi til Jesus med det, vil han rense os. Han vil vaske mudderet af os og pille skidtet ud af vores pels. Jesu hænder er ikke for fine til det. Og han vil blæse sin Helligånd ind i os og give os en ny duft af tilgivelse og kærlighed.

Det kan også være, vi har været inde i noget krat, fordi vi ledte efter et eller andet, som, vi troede, ville gøre os lykkelige. Vi kom langt væk fra hyrden i vores søgen efter lykken. Måske troede vi, at materielle værdier ville gøre os glade, eller det at rejse verden rundt ville være det bedste for os, eller vi satte alt vores håb til et andet menneske.

Men vi blev skuffede og måske bitre. Skuffelsen og bitterheden sidder som en burre eller en torn i vores pels. Den stikker og irriterer og minder os om noget, som vi håbede skulle have været vores lykke.

Kommer vi til Jesus, kan vi fortælle ham om vores vildveje, skuffelser og bitterhed. Han er ikke for fin til at give os et knus. Han er ikke bange for selv at blive stukket af den burre eller torn, der sidder i os, for han kender smerten af tornekronen på sit hoved.

Kommer vi til Jesus med det, vil han rense os. Han vil vaske mudderet af os og pille skidtet ud af vores pels. Jesu hænder er ikke for fine til det.

Hans hænder er ikke for bløde og fine til at tage vores burrer og torne ud. Hos Jesus kan vi hvile, og hos ham kan vi finde det, vi forgæves søgte alle de andre steder – lykken, håbet og meningen med livet.

Måske gik det så galt på vores vej i livet, at vi fik sår og skrammer, der blødte og stadig bløder. Hos Jesus er der heling, han vil læge vores sår hen ad vejen. Og Jesus vil give os håb for fremtiden.

Hyrden kender os alle sammen ved navn. Vi er hans får, og han har stor kærlighed til hver enkelt af os. Det bedste for os er at blive hos ham. Han gik hele vejen for at nå os. Ja, Jesus gik så langt, at han gav sit liv for os. For vi kunne faktisk ikke redde os selv.

Vores gode, stærke og modige hyrde gik ind i mørket og døden for at åbne en dør for os til livet – det evige liv. For han vil være sammen med os, ikke bare her og nu, men altid.

Og Jesus havde en sådan styrke, magt og kraft, at han ikke kunne bindes af mørket og døden, men sprængte sig vej ud igen. Døden er nu ikke længere den samme og får heller ikke krammet på os for evigt.

Så vi skal også med kraften af Jesu opstandelse gå gennem døden til det evige liv. Sådan er det at være får i den flok, hvor Jesus er hyrde. Lad os holde os til Jesus, vores hyrde, lad os følge ham. Amen

Prædikentekst: Joh. 10, 11-16

Den gode hyrde

Jesus sagde: »Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene. Den, der er daglejer og ikke er hyrde og ikke selv ejer fårene, ser ulven komme og lader fårene i stikken og flygter, og ulven går på rov iblandt dem og jager dem fra hinanden; for han er daglejer og er ligeglad med fårene.

Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og mine får kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene.

Jeg har også andre får, som ikke hører til denne fold; også dem skal jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én hjord, én hyrde.«

Bibeltekst bringes med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab og er fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992. © Det Danske Bibelselskab 1992.

Af Niels Johansen,
forfatter og salmedigter

80 år efter

Vi må ikke glemme børnene af krigstidens forældre, siger denne uges kronikør. De kæmpede (og kæmper) deres egen frihedskamp mod deres torturerede, vingeskudte og psykisk nedbrudte forældres dæmoner.

Hver gang jeg besøger Mindelunden, føler jeg, at jeg er på hellig grund. Her kom jeg med mine forældre siden den blev indviet. Og historierne om de tapre døde fik jeg fortalt, så jeg ikke glemmer dem.

Og nu står jeg så igen ved det helligste sted i Mindelunden. På plænen foran de tre henrettelsespæle ligger der blomster. Og på en plade i græsset står Kaj Munks digt:

”Drenge, I drenge, som døde. / I tændte for Danmark i dybeste mulm en lysende morgenrøde.”

Det er ikke svært at se fangerne for sig. De første, der blev henrettet, var de seje jyder fra Hvidsten, og siden kom så alle de andre, der ligger begravet i den store plæne. Her stod de deres sidste morgen, før byen vågnede, og sang deres modige morgensang:

Kæmp for alt, hvad du har kært, / dø, om så det gælder! / Da er livet ej så svært, / døden ikke heller. Så faldt skuddene. Og derefter evighedens stilhed, mens de døde blev båret bort.

Som forfatter har jeg i fire romaner skrevet om De tapre døde. Og som forfatter måtte se mig selv i spejlet og spørge: Hvordan ville du selv havde handlet. Jeg håber, at jeg ville have handlet som mine hovedpersoner. Måske. Jeg ved det ikke.

Men nu er det 80 år siden, Danmark fejrede sin befrielse, og næppe nogen af de aktive modstandsfolk længere er i live. Men det er deres børn.

Henrettelsespladsen, hvor danske modstandsfolk blev henrettet af tyskerne under Anden Verdenskrig. Foto: Frihedsmuseets billedarkiv, Nationalmuseet, 7. maj 1945

Barndom på listesko

Min generation, som jeg i sidste bind af Trilogien ”Du ved det nok mit hjerte” og ” Hjerter taler samme sprog” kalder ”Den usynlige hær”, kæmpede deres egen frihedskamp.

Deres frihedskamp var mod deres torturerede, vingeskudte og psykisk nedbrudte forældres DÆMONER. Og derfor var deres barndom en barndom på ”listesko”, hvor man ikke turde have kammerater med hjem som andre, fordi man aldrig vidste, hvordan ens psykisk labile forældre havde det. De var børn af modstandsbevægelsen. Hvoraf mange efter krigen begik selvmord.

”Det armbind, der senere blev kendt som frihedskæmperarmbindet, er egentlig planlagt af hæren i 1942 til brug for nødtørftig uniformering af hasteindkaldte værnepligtige, der skulle sikre opretholdelse af ro og orden i en situation med tysk sammenbrud (den såkaldte P-plan),” skriver Frihedsmuseet i København.

For fem år siden blev jeg som salmedigter bedt om at skrive en frihedssang til jubilæet og dens alsangsarrangementer. I det næstsidste vers skrev jeg:

I dag er der tid til at takke / de modige kvinder og mænd, / der kæmped med livet som indsats, / så Dannebrog hejstes igen. / Og takke de børn, som betaler / en pris for forældrenes mod. / De bærer som voksne en barndom / med lugten af modstand og blod.

I den forbindelse modtog jeg ofte tak fra flere jævnaldrende, der med dette vers følte sig hørt. De havde båret en barndom ”med lugten af modstand og blod”. Sangen kan høres på YouTube ”Så tung var de tungeste dage”.

Som forfatter har jeg holdt mange foredrag om mine bøger. Jeg glemmer aldrig den kvinde, der efter et foredrag fortalte mig, at hun havde måtte skifte skole seks gange, fordi hendes mor havde været forelsket i en tysk soldat.

Hendes mor var ikke en feltmadras eller tyskertøs. Men blev behandlet sådan.

”...derfor var deres barndom en barndom på ”listesko”, hvor man ikke turde have kammerater med hjem som andre, fordi man aldrig vidste, hvordan ens psykisk labile forældre havde det.

De var børn af modstandsbevægelsen. Hvoraf mange efter krigen begik selvmord.”

Nej! - Vi må bestemt heller ikke glemme de børn fra forældre, som af den ene eller anden grund var kommet på den forkerte side af kridtstregen. I det hele taget er retsopgøret ikke et kapitel, vi skal være stolte af.

I bogen ’Den usynlige hær’ ses alt fra børnenes synsvinkel. Den begynder sådan:

”Vi har det jo godt. Siger mor. Og onkel Johannes. Og det har vi også. Når far ikke græder.”

Men tvillingerne Dan og Simons far græder utrøstelig tit. Og vågner med mareridt. Det er ikke let at have en skrøbelig far, men det viser sig, at tvillingerne ikke er de eneste i klassen, der slås med krigens eftervirkninger på hjemmefronten. Sammen med et par klassekammerater danner Dan og Simon Den usynlige hær, der hjælper hinanden til at se styrken i de svage.

80 år efter

Hvem er tilbage? Både dem på den rigtige side og den forkerte side af kridtstregen er døde. Men det er deres børn ikke. De fortjener at blive hørt. Inden det er for sent.

Og vi har stadig børn, børnebørn og oldebørn, der gerne vil høre om de fem tunge år. Og det skylder vi dem, der betalte den højeste pris for, at vi kan leve i fred. Historien om nazisme af enhver art skal fortælles. Igen og igen. For hvor er vi glemsomme. Desværre. Og glem ikke børnene.

Spørg panelet

Filip Smidt er en del af Udfordringens svarpanel og uddannet soc. pæd. og psykoterapeut. Han er far til tre, gift og har professionelt arbejdet med livstilfredshed og trivsel de seneste 20 år. Skriv dit spørgsmål til info@filipsmidt.dk. Du vælger selv, om du vil være anonym eller offentliggøre dit navn.
Panelet varierer mellem at tage emner op, som de selv er stødt på, og at svare på spørgsmål fra læsere eller mennesker, de har haft en samtale med.

Jeg kan slet ikke råbe min mand op. Hvordan kan vi redde vores ægteskab?

Hej Filip

Igennem 12 års ægteskab har jeg prøvet at få det til at fungere mellem min mand og mig. Vi mødte hinanden, da vi var i 30'erne, og blev gift efter 1 1/2 år intensiv investering i at møde hinandens familie og venner og gå til ægteskabssamtaler. Jeg havde oplevelsen af, at han "ville mig", og vi havde meget tilfælles i vores kristne tro og baggrund.

Da vi blev gift, ville vi de første år lære hinanden at kende inden eventuelle børn kom på tale. Jeg flyttede til hans område og havde to frusterende år, hvor alt var nyt for mig. Jeg faldt ikke til i byen og i kirken, og jeg oplevede ikke den støtte fra min mand, som jeg havde håbet. Jeg prøvede mange gange at tage en snak med ham om, hvordan jeg havde det, men oplevede ikke, at han kunne se sagen fra min side. Jeg var dybt ulykkelig og prøvede på mange måder at tilpasse mig min mand.

Senere flyttede vi til et andet område, hvor vi begge faldt godt til, og hvor vi fik vores tre børn. Vi har altid kæmpet med kommunikationen, og jeg har bedt min mand om at være med til forskellige ægteskabs-aftner/-kurser. Han synes ikke, det giver mening med disse input og kan ikke sætte ord på, hvad han føler. Det har altid været mig, der har måttet tage fat på samtaler om det, som har været i mellem os.

Det har været enormt tungt, ensomt og svært. For to år siden måtte jeg sige til ham, at nu havde jeg brug for, at der skete noget i vores forhold. Jeg havde oplevelsen af, at det var mig, som bar ansvaret, for at vores ægteskab kunne fungere, og jeg havde brug for en parterapeut til at hjælpe os videre.

I parterapiforløbet sagde han direkte, at han havde ret til at være vred, og at han havde fuldstændig styr på sine følelser. Der var ikke en eneste ting, han kunne se, han kunne gøre anderledes. Jeg lærte lidt om en episode, der havde såret ham dybt, og bad om forladelse for det, og det var fint. Jeg følte mig dog af gode grunde stadig ikke mødt i min smerte over vores samliv. Det var ikke muligt for min mand at se situationen fra min vinkel af.

Jeg er nu så mentalt brugt og påvirket psykisk af at leve sammen med min mand, at det fylder alt for meget i mig. Hver eneste ting, vi skal finde fælles løsninger på, tager enormt meget energi fra mig. Jeg er nået til et punkt, hvor jeg ikke kan mere, og hvor jeg bliver nødt til at tage vare på mig selv. Der skal ske en forandring nu!

Jeg kan ikke råbe min mand op. Har du måske nogle ord til min mand og mig? I mit sidste håb om en redning af noget så dyrebart som et ægteskab skriver jeg til dig.

Venlig hilsen "Pernille" (Anonymiseret)

Kære "Pernille"

Først og fremmest vil jeg sige, at det kræver stort mod at åbne op om sådanne udfordringer, som du står overfor i dit ægteskab. Du har investeret meget tid og følelser i dit forhold, og det er forståeligt, at du nu føler dig udmattet.

Du beskriver et mangeårigt arbejde på, at jeres forhold kan blive bedre for jer begge, så I får en hverdag, hvor I kan nyde hinanden, og det liv, I har sammen. Der, hvor I står nu, er der ingen lette løsninger eller hurtige forandringsmetoder.

Jeg har ofte besøg af par i min praksis, som kæmper med noget af det, du beskriver: et forhold, der opleves tæt på ødelagt, og en fortvivlelse for, om der er noget at redde. Det er der ikke altid.

Derfor bruger jeg altid tid, sammen med parret, til at kortlægge, hvad de ønsker for deres forhold, hvis det kan reddes, og hvad det vil gøre ved deres hverdag, hvis det lykkes.

Dette er ofte en svær øvelse, når frustrationer, mistillid og svigt kan være nogle af overskrifterne for et forholds situation. Hvis begge parter beslutter sig for at ville være nysgerrige på forandring, oplever jeg oftest, at det lykkes for parrene at finde en glæde og tro på et bedre liv sammen – og så det kan reddes for mange.

I din situation får jeg indtryk af, at du oplever dig meget alene i kampen for jeres forhold og i ønsket om, at det skal være anderledes. Derfor bliver du nødt til at stille dig selv spørgsmålet, som jeg næsten læser mellem dine linjer:

Hvor længe vil du finde dig i den hverdag, I har? Kan din mand tillade sig at underkende den frustration, du oplever i jeres forhold? Og er dine krav og forventninger til jeres forhold for høje?

Disse spørgsmål er virkelig svære for én selv at drage objektive konklusioner på. Derfor vil jeg råde dig til at gøre det klart for din mand, hvor alvorligt du oplever jeres situation. Det er så alvorligt, at skilsmisse kan blive en løsning, hvis I ikke sammen arbejder på en forandring.

Hvis din mand ikke vil anerkende den frustration og smerte, du står i, så vil jeg opfordre dig til selv at søge hjælp hos en professionel, der kan støtte og guide dig i din svære situation. For det er vigtigt, at du i dit liv også tager dig selv seriøst og passer på dig selv.

Hvor længe vil du finde dig i den hverdag, I har?

Kan din mand tillade sig at underkende den frustration, du oplever i jeres forhold?

Og er dine krav og forventninger til jeres forhold for høje?

Disse spørgsmål er virkelig svære for én selv at drage objektive konklusioner på. Derfor vil jeg råde dig til at gøre det klart for din mand, hvor alvorligt du oplever jeres situation.

Det er så alvorligt, at skilsmisse kan blive en løsning, hvis I ikke sammen arbejder på en forandring.

Hvis han forstår alvoren, skal I hurtigst muligt finde en parterapeut, der kan hjælpe jer med at navigere gennem alle de følelser, frustrationer og den vrede, der forhindrer jer i at finde hinanden. Og I bliver nødt til at gå ind i processen med en forventning om, at det er en lang proces, I sætter i gang, sammen med en behandler.

Hvis din mand ikke vil anerkende den frustration og smerte, du står i, så vil jeg opfordre dig til selv at søge hjælp hos en professionel, der kan støtte og guide dig i din svære situation.

For det er vigtigt, at du i dit liv også tager dig selv seriøst og passer på dig selv. Det kan være nødvendigt, at du over for din mand får sat nogle grænser for, hvad du vil finde dig i, og hvordan du vil, at jeres familie skal være.

Dette siger jeg kun, fordi jeg læser i dit brev, at du allerede gentagne gange har forsøgt dialog og prøvet at reflektere over din egen rolle i den store konflikt, I står i.

Jeg ved, det er en meget svær situation, du står i, og derfor vil jeg opfordre dig til at dele dette svar med din mand og udfordre ham på, hvad det giver ham af overvejelser, når han læser det.

Jeg ønsker dig alt det bedste i denne svære tid, du står i, og håber for jer, at I finder en vej sammen, hvor I begge er tilfredse med hinanden, jeres familie, og jeres liv.

De bedste hilsner
Filip Smidt

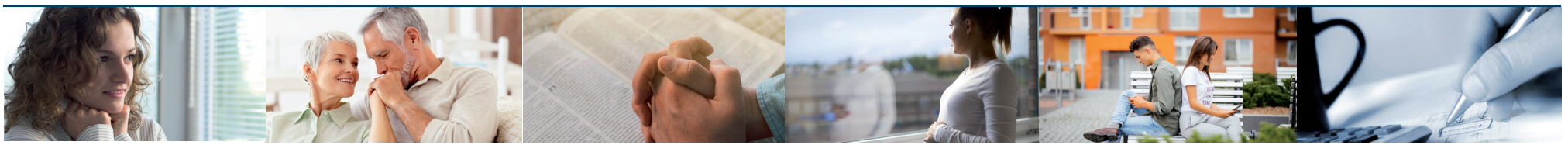

Omkring 250.000 mennesker fyldte Peterspladsen og de omkringliggende gader. Der var både kirkeledere og politiske ledere - samt immigranter og fattige til pave Frans' begravelse.
Foto: Det ukrainske præsidentkontor

Da den enkle cedertræskiste med pave Frans blev båret ud på pladsen, begyndte folk spontant at klappe. Det samme skete, da den senere blev båret tilbage i kirken.
Foto: Det ukrainske præsidentkontor

Pave Frans' begravelse: Hele verden blev samlet om fred og forsoning

Af Iben Thranholm

Det var en historisk og bevægende dag, da pave Frans blev begravet på Petrespladsen i lørdags. De var der allesammen. Både de fine og de fattige. Foran alteret sad blandt andet dronning Mary, klædt i sort og med slør over håret, som det er tradition ved pavebegravelser. Lidt derfra sad Donald Trump og hans hustru Melania, Frankrigs præsidentpar, Brigitte og Emmanuel Macron, samt en række andre statsledere og kongelige.

I alt var mere end 50 lande officielt repræsenteret. Italiens premierminister Giorgia Meloni og Argentinas præsident Javier Milei sad forrest. Bag dem sad blandt andre Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj, Tysklands Olaf Scholz, Storbritanniens Keir Starmer og den palæstinensiske premierminister Mohamed Mustafa.

Danmark var også til stede, udover dronningen, gennem biskopperne Thomas Reinholdt Rasmussen og Henrik Stubkjær. Sidstnævnte deltog som præsident for Det Lutherske Verdensforbund.

Rundt om på Petrespladsen og i de nærliggende gader stod omkring 250.000 mennesker. Mange af dem var immigranter og fattige – mennesker, som pave Frans altid havde haft særlig omsorg for.

Da den enkle cedertræskiste med pave Frans blev båret ud på pladsen, begyndte folk spontant at klappe. Det samme skete, da den senere blev båret tilbage i kirken. Det var både et farvel og et udtryk for kærlighed og taknemmelighed. Hele messen varede omkring to og en halv time, og hele tiden kom der flere mennesker til.

Kardinal Giovanni Battista Re sagde i sin prædiken:

"Den kærlighed, vi har set efter hans død, viser, hvor dybt pave Frans har rørt ved både hjerter og tanker. Nu beder vi Gud tage imod hans sjæl og give ham evig hvile i sin kærlighed."

En pave for fred mellem nationer og mennesker

Gennem hele sit pontifikat talte pave Frans om fred og forsoning. Han ønskede at bygge broer mellem mennesker, ikke mure. Kardinal Re mindede også om dette i sin prædiken og nævnte, at pave Frans i 2019 underskrev et dokument om menneskelig broderskab og fred i verden. Her understregede han, at vi alle er børn af én Gud.

Pave Frans talte tydeligt imod krig. Han sagde, at krig kun fører til død, ødelæggelse og smerte. Han bad verdens ledere om at vælge dialog og forståelse frem for vold. Mange husker hans ord: "Byg broer, ikke mure."

Det var netop denne ånd, der kom til at præge hele begravelsen. Selvom mange af lederne på pladsen normalt er uenige eller i konflikt med hinanden, var de denne dag samlet i bøn. For fred. For paven. For verden. Det viste sig ikke kun at være tomme ord, men også handling.

Efter sammenstødet mellem den amerikanske og den ukrainske præsident i februar gjorde det indtryk at se Donald Trump og Volodymyr Zelenskyj sidde med bøjede hoveder og i dyb samtale - formodentlig om en fredsaftale - inde i Peterskirken. Mange har kaldt billedet "pavens første mirakel" - fordi det viser, at troen kan samle selv fjender. Foto: Det ukrainske præsidentkontor

Efter eget ønske blev pave Frans begravet i en enkel cedertræskiste. Foto: Det ukrainske præsidentkontor

Et stærkt øjeblik i Peterskirken

Et billede gik nemlig hurtigt verden rundt. Donald Trump og Volodymyr Zelenskyj som sidder med få meters afstand inde i Peterskirken.

Begge har bøjede hoveder, og de sidder i dyb samtale og taler formodentlig om en fredsaftale. Mange har kaldt billedet "pavens første mirakel" – fordi det viste, at troen kan samle selv fjender.

Efterfølgende sagde Zelenskyj:

"Dette øjeblik kan blive historisk. Når vi husker pave Frans, må vi også huske hans bøn for fred. Selv de mest uforsonlige fjender kan finde nye veje i troens lys."

Det var et øjeblik, der talte stærkt. Tænk, hvis netop dette møde i Peterskirken ved apostlen Peters grav og ved hans 266. efterfølgers begravelse kunne blive begyndelsen til ægte fred mellem Ukraine og Rusland. Det ville i hvert fald være helt i pave Frans' ånd.

Fælles påske og håb om enhed

Der var også noget særligt ved tidspunktet for pavens død. I år faldt påsken nemlig på samme dato for både den katolske og den ortodokse kirke. Det sker sjældent. Og pave Frans havde selv glædet sig til denne fælles fejring.

Midt i begravelsesmessen stillede en gruppe ortodokse præster sig ved kisten og sang en smuk flerstemmig hymne. Deres stemmer fyldte hele Petrespladsen med håb og fred. Mange blev rørt til tårer.

Det blev et stærkt symbol på enhed. Katolikker, protestanter og ortodokse stod sammen i bøn. For paven. For menneskeheden. For fremtiden.

Paven begravet i Santa Maria Maggiore

Selvom mange paver bliver begravet i Peterskirken, ønskede pave Frans at blive begravet i Santa Maria Maggiore – en af Roms fire store pavelige basilikaer, som havde haft en særlig betydning for ham hele livet. Den er indviet til Guds moder, Jomfru Maria.

Det var her, han som ny pave lagde blomster for Jomfru Maria. Det var her, han bad, før han rejste ud i verden og hvor han først tog hen, når han kom tilbage fra en rejse. Det var derfor også her, han ønskede at finde sin sidste hvile.

Santa Maria Maggiore er mindre og mere enkel end Peterskirken. Det passer til pave Frans' stil. Han levede og døde med ydmyghed. Hans sidste vilje blev endnu en påmindelse om, at det vigtigste i Guds rige ikke er storhed, men kærlighed.

En bøn, der lever videre

Begravelsen for pave Frans var ikke kun en ceremoni. Det var en bøn. En bøn for fred – i verden og i hjertet. Og et stærkt minde om det budskab, han levede efter:

At vi skal vælge kærligheden. At vi skal række hånden ud – selv til dem vi er uenige med. At vi skal håbe og tro, selv når det virker svært. Pavens liv og død minder os om, at fred ikke er en fjern drøm. Det er noget, vi kan vælge. Hver dag. I det små. I det store. I troen på Kristus.

I marts blev biskop Hassan Kukahs yngre bror, Ishaya Kukah, og seks andre personer, inklusive kvinder og børn, bortført fra landsbyen Anchuna i Kaduna-staten i Nigeria.
Foto: Sokoto Romersk-Katolske Stift

200 kristne myrdet på én uge - biskopper kræver handling

En nigeriansk biskop har udsendt en kraftig fordømmelse af regeringens manglende beskyttelse af kristne efter en uges brutale angreb, der efterlod næsten 200 døde - herunder 56 dræbt i en massakre palmesøndag i Zikke, Plateau State.

Det skriver Premier Christian News.

Biskop Matthew Hassan Kukah fra Sokoto beskrev drabene som en del af et forværret mønster af målrettet vold mod kristne samfund. Blot en uge tidligere havde et koordineret overfald på fem landsbyer syd for Jos kostet mindst 50 mennesker livet.

"På mindre end en uge har vi mistet næsten 200 liv over hele landet," sagde biskop Kukah og tilføjede, at mens nigerianernes blod flyder som et vandløb, ser de ansvarlige ud til at have taget "det beroligende stof kaldet selvtilfredshed", skriver det katolske blad Herold.

"Koordineret vold"

Ifølge lokale rapporter angreb bevæbnede Fulani-ekstremister landsbyen Zikke den 13. april, dræbte dusinvis, ødelagde over 100 hjem og fordrev hele landsbyen. Vidner beskrev en forsinket reaktion fra sikkerhedsstyrkerne og hævdede, at kristne beboere blev afvæbnet, mens angriberne fik frie hænder.

Pastor Hezekiah Mukan, der ledede en massebegravelse for 51 ofre den følgende dag, opmuntrede de sørgende til at holde fast i deres tro. Den lokale præst Ishaku Mathew Kure, som mistede ti medlemmer af sin menighed, kaldte volden "koordineret" og kritiserede regeringens manglende afvæbning af militante grupper.

Biskopper kræver indsats mod vold

Biskop Kukah advarede også om en fornyet trussel fra Boko Haram og andre ekstremistiske fraktioner. "I andre dele af landet fortsætter banditterne deres ondskabsfulde dans, de omringer landskabet, indfanger, torturerer og påfører vores folk den hårdeste form for umenneskelig behandling," sagde han.

Volden i Zikke er den seneste i rækken af angreb, der har ødelagt kristne samfund i det centrale og nordlige Nigeria. Væbnede grupper som Boko Haram, Islamisk Stat Vestafrika-provinsen (ISWAP) og Fulani-militser er blevet sat i forbindelse med de seneste voldsepisoder.

Alene mellem december 2023 og februar 2024 blev over 1.300 mennesker dræbt i Plateau State, ifølge International Christian Concern. I mellemtiden rapporterer rettighedsgruppen Intersociety, at mere end 20.000 kristne er blevet dræbt af Fulani-hyrder i det sydøstlige Nigeria i løbet af det sidste årti.

Kristne ledere og menneskerettighedsforkæmpere har fordømt volden og opfordret til hurtig international intervention. Emeka Umeagbalasi, formand for Intersociety, udtalte sig til magasinet Crux, hvor han anklagede regeringen for at muliggøre volden gennem selektive nedrustningspolitikker og mangel på ansvarlighed. Han opfordrede derfor udenlandske regeringer til at holde de nigerianske myndigheder ansvarlige.

Ærkebiskop Ignatius Kaigama af Abuja mente, at selvforsvar kan være nødvendigt. "Du kan ikke bare sidde stille, mens folk kommer for at dræbe din familie," sagde han. "Du skal rejse dig og beskytte dit samfund."

Biskop Kukah advarede om, at volden vil fortsætte, hvis der ikke sker en koordineret indsats fra myndighedernes side.

Bodil

USA's nye ambassadør i Israel, sydstatsbaptisten Mike Huckabee, besøgte Vestmuren med en lap papir, hvor Trump havde skrevet en bøn om fred i Israel og frigivelse af gidslerne.

Til venstre ses Huckabee og chefrabbiner Shmuel Rabinowitz den 18. april. Fotos: Vidar Norberg

USA's nye, kristne ambassadør lagde bøn fra Trump i Vestmuren

Af Vidar Norberg

Den første opgave for USA's nye ambassadør i Israel, Mike Huckabee, var at lægge en bønnelap i Vestmuren fra præsident Donald Trump. Bønnen var "For fred i Israel".

"Dette var min allerførste dag som USA's ambassadør i staten Israel. Det var så stor en ære og et stort privilegium at lægge den bøn i Vestmuren, som USA's præsident, Donald J. Trump, selv skrev. Han gav den til mig forrige torsdag i Det hvide Hus med håbet om, at jeg ville lægge brevet i muren. Brevet er med de bedste ønsker og bønner fra det amerikanske folk om "fred for Jerusalem" og frigivelse af gidslerne.

Jeg har udført hvervet med en ekstraordinær følelse af ære og glæde og med stor ansvarsfølelse," sagde Huckabee langfredag formiddag. Langfredag er ikke en helligdag i Israel, men sabbatten starter ved solnedgang.

Støtte til jøderne

"Jeg kommer på vegne af det amerikanske folk med bønner og de bedste ønsker, ikke bare for påsken, men for evigheden. Jeg gør det også med en bøn om, at alle gidsler må komme hjem nu. Det er også præsidentens bøn. Han har gjort så meget for at vise ekstraordinær kærlighed til det jødiske folk og Israels folk," sagde Huckabee.

Han mindede om, at Trump var den, der først anerkendte Jerusalem som hovedstad for den jødiske stat, flyttede ambassaden til Jerusalem og anerkendte Golanhøjderne som Israels område.

"Der har aldrig været nogen præsident i USA, som har været en bedre ven for Israel end Donald J. Trump. Det ved jeg,"

Ambassadørparret Janet og Mike Huckabee var påskemorgen til gudstjeneste i Gravhaven. Foto: USAs ambassade.

understregede Mike Huckabee.

USA får meget fra Israel

Israel er en meget vigtig allieret for USA, sagde Huckabee.

"Nogle tænker, at Israel har fordele på grund af kontakten med USA. Sandheden er, at USA får meget fra Israel."

Her nævnte ambassadøren militæret, teknologi, medicin, jordbrug og israelsk innovation, som amerikanerne nyder godt af.

"Forholdet mellem USA og Israel er ikke ceremonielt. Det har også dybe rødder i vor kærlighed til demokrati, i den jødisk-kristne forståelse af, at alle liv har værdi. Dette er en af årsagerne til, at præsidenten beder om, at alle gidsler må blive løsladt. Det er også derfor, jeg bærer denne gule sløjfe på jakken i dag," sagde Huckabee under en pressekonferanse på taget af The Western Wall Heritage Center med udsigt mod Vestmuren.

Huckabee fik også spørgsmål om Hamas. Han påpegede, at Hamas angreb kvinder, børn og hjælpeløse ældre. Han forklarede, at der lå et frygteligt had bag 7. oktober-massakren, og Hamas betaler nu for disse monstersynder.

Vil standse Iran

"Præsident Trump har gjort det meget klart, at Iran aldrig vil få atomvåben. De vil ikke få en position, hvor de kan true freden, hverken i Israel eller for folk i resten af verden. Lad os aldrig glemme, at iranerne ikke bare har truet Israel med udslettelse gennem 46 år, men de har også truet USA. De siger ikke bare "død over Israel", men også "død over Amerika".

"Der er et gammelt ordsprog, som siger, at når folk igen og igen siger, at de vil dræbe dig, så må du tage dem seriøst. Så dette handler ikke bare om Israel. Israel er ofte blevet kaldt for "Den lille Satan" og USA for "Den store Satan". For iranerne er Israel forretten, og USA er hovedretten. Uanset, hvad iranerne gør mod Israel, så er hændelsen tiltænkt os i USA," sagde Huckabee.

Besøg i Gravhaven

Mike og Janet Huckabee holdt sabbat sammen med Israels statsministerpar, Sara og Benjamin Netanyahu, i Jerusalem, hvilket Huckabee beskrev som en stor ære.

Påskedag besøgte ambassadørparret Gravhaven, hvor de deltog i påskegudstjenesten. "Den tomme grav bag os minder os om påskedagens kraft," skrev Huckabee på Twitter, hvor man ser et billede af ambassadørparret.

"Aldrig før i den moderne jødiske stat Israels historie har en amerikansk ambassadør været til stede til en gudstjeneste ved den tomme grav i Jerusalem for at fejre Jesu opstandelse. Men det var Huckabee. Han er den første hengivne evangeliske kristne, som nogensinde er blevet udpeget til posten som ambassadør," skrev Huckabees mangeårige ven, chefredaktør Joel C. Rosenberg, på netavisen Allisraelnews.

Allisraelnews fortalte, at Janet og Mike Huckabee kom med deres sikkerhedsfolk lidt før klokken 6 påskemorgen. De fik straks tildelt en plads i de forreste rækker og var flere gange med i fjernsynstransmissionen, som blev udsendt via den kristne TV-station CBN News.

Mødte en glad præsident

Den nye ambassadør fik en hjertelig velkomst af præsidenten, Isaac Herzog. I sin velkomsttale kaldte præsidenten Huckabee en "kær bror af Israel" og sagde:

"Du har introduceret talløse andre til landets fysiske og åndelige skønhed. Denne gang er din hjemkomst anderledes. Nu kommer du som en officiel ambassadør for vor vigtigste allierede og ven, Amerikas Forenede Stater, sagde Isaac Herzog.

Præsidenten nævnte også, at Huckabee i årevis, og især siden terrorangrebet den 7. oktober 2023, har været en ledende stemme for en klar moral og samvittighed. For at beskrive sine tanker om Huckabee citerede Herzog fra Esajas' Bog 62,1:

"For Zions skyld vil jeg ikke tie. For Jerusalems skyld får jeg ikke ro, før retfærdigheden bryder igennem som morgenrøden, og frelsen som en flammende fakkel."

Isaac Herzog tilføjede, at israelerne var rørt over Huckabees besøg ved Vestmuren. Til sidst ønskede han Guds velsignelse over både ambassadøren, USA og Israel.

"Stille vækkelse" i UK - og fyldte kirker i påsken

Flere rapporter tyder på, at kirker over hele Storbritannien oplevede en stigning i antallet af deltagere til dette års påskegudstjenester og andre påskearrangementer.

Det skriver Christian Today med henvisning til oplysninger fra både protestantiske og katolske præster. Dermed bekræftes de mere videnskabelige forskningsresultater fra bibelselskabet, som indikerer, at der foregår en "stille vækkelse" i Storbritannien.

12 procent går i kirke

Ifølge undersøgelsen er procentdelen af voksne, der går regelmæssigt i kirke, vokset fra 8 til 12 procent. Omregnet i antal personer betyder det, at to millioner flere mennesker nu går i kirke.

Blandt de unge er tallene endnu mere dramatiske. Andelen af 18 til 24-årige, der går i kirke, er steget i de sidste seks år fra kun 4 procent til 16 procent. Blandt unge mænd er tallet steget til 21 procent.

Stigning i flere kirker

Avisen The Telegraph rapporterer, at kirkeledere fra forskellige trosretninger har oplevet en betydelig stigning i fremmødet denne påske.

Philip North, biskoppen af Blackburn, talte om, at gudstjenesterne var tætpakkede i mange Church of England sogne, mens kardinal Vincent Nichols sagde, at den katolske kirke også havde set en stigning i antallet af deltagere.

"I denne sidste uge har der sandsynligvis været 50.000 mennesker ind og ud af Westminster Cathedral," sagde kardinalen.

"Til messen klokken 12 [påskesøndag, red.] stod folk i kø ned ad Ambrose Avenue for at komme ind, så snart den seneste messe var færdig, og for at finde et sted at sidde."

I mange sogne var der tætpakket til påskegudstjenesterne, oplyste den anglikanske biskop Philip North.
Foto: The Diocese of Blackburn

"Der var 200 mennesker uden for døren, der fulgte med på deres telefoner. Så der er, som de siger, noget i gang - og det bør vi også tænke på og bede om."

Ifølge bibelselskabets forskning forventes katolicismen at blive den mest populære trosretning i Storbritannien, hvis den da ikke allerede er det. Samtidig regner man med, at pinsebevægelsen kommer ind på andenpladsen og dermed potentielt kommer til at sende Church of England ned på tredjepladsen.

Men også de østlige ortodokse kirker er nu begyndt at tiltrække nye medlemmer i Storbritannien, skriver Christian Today.

Bodil

Præster ser tegn på vækkelse i USA

Flere præster fra både USA og Europa rapporterer, at påsken samlede så store menneskemængder, at det er tegn på vækkelse og hungren efter Gud, skriver CBN News.

Greg Laurie.
Foto: Wikipedia

"Jeg ser rapporter som denne fra hele Amerika. Det er mere end det sædvanlige høje deltagertal i påsken. Vi ser vækkelsens ild brænde. Unge mænd i særdeleshed oplever en hunger efter Gud, (...) det er en Jesus-bevægelse i støbeskeen," udtalte pastor Jack Graham fra Prestonwood Baptist Church.

Også Greg Laurie, der er præst for Harvest Christian Fellowship, delte i et indlæg på X, at tusinder var dukket op til hans kampagne på Riverside Campus og Orange County Campus. "Sikke en glædelig, himmelsk velsignet påskehøst," skrev han. "Tusinder kom for at høre den største historie, der nogensinde er fortalt - og over 500 mennesker valgte at følge Kristus!"

Andy Wood, der er ledende præst i Saddleback Church i Californien, skrev på de sociale medier, at mere end 1.500 mennesker tog imod Kristus søndag morgen.

Der er normalt mange kirkegængere påskemorgen, men i nogle menigheder slog fremmødet rekorder. Således fortalte pastor David Chisolm fra ROCK Parkersburg, West Virginia, at der var mere end 800 mennesker i hans kirke påskedag - og 130 børn i børnekirken.

Også i presbyterianske og katolske kirker oplevede man stort fremmøde, stor sult efter Gud - og store velsignelser.

CBN News beretter også om store menneskemængder til kristne arrangementer både i Londons Trafalgar Square og i Paris. Ifølge det katolske nyhedsbureau blev der holdt mere end 10.000 dåb i den katolske kirke i Frankrig i løbet af påsken.

Bodil

Jihadister forstyrrede skærtorsdagsmessen

Et katolsk-ejet forsamlingshus må ifølge jihadister i Indonesien ikke bruges som kirke.

En gruppe radikale muslimer forstyrrede skærtorsdagsmessen i en katolsk kirke i Indonesien den 17. april. Dette er blot den seneste af en række protester på stedet, skriver Morning Star News.

Demonstrationen foregik i landsbyen Sukamiskin, Arcamanik Subdistrict i Bandung, der er hovedstad i West Java-provinsen. Menigheden fra St. Odilia Parish-kirken holdt skærtorsdagsgudstjeneste i Arcamanik Multipurpose Building, da muslimerne mødte op og forstyrrede gudstjenesten med højttalere, bannere og larmende musik, skriver mediehuset Bandungbergerak.id.

Demonstranterne hævdede, at en multifunktionsbygning ikke må bruges til gudstjenester.

"Denne bygning er en multifunktionsbygning - lad være med at ændre den og omdanne den til en anden anvendelse, især ikke til et sted for tilbedelse," sagde Budi Haryono, protestkoordinator, ifølge bandungbergerak.id.

"Vær venlig at ordne tilladelserne og de juridiske aspekter. Men indtil videre er det stadig en multifunktionsbygning."

Stoppet af politiet

Det lykkedes politiet at stoppe demonstranterne foran multifunktionsbygningen, som ligger på et tidligere katolsk skoleområde. Bygningen tilhører St. John the Apostle Station, som er en del af St. Odilia Sogn i bispedømmet Bandung.

"Afbrydelsen af messen i Arcamanik afspejler en intolerant holdning, der er i modstrid med principperne om mangfoldighed og religionsfrihed," sagde Ardi Manto Adiputra, der er direktør for Impartial, en indonesisk menneskerettighedsvagthund.

I Republikken Indonesiens forfatning fra 1945 fastslår artikel 28E, stk. 1 og artikel 29, stk. 2, at messen er et af de ritualer, der er tilladt ifølge loven, fastslog Ardi.

"Messen er et helligt ritual for katolikker, og afvisning af den er ikke bare en form for intolerance, men også en krænkelse af retsstatens grundlæggende principper," påpegede Ardi.

Jihad under Ramadan

Muslimer havde først iscenesat en demonstration på stedet i starten af marts, mens katolikkerne holdt askeonsdag. Den 30. marts, i slutningen af den muslimske fastemåned, der kulminerede med Eid al-Fitr, holdt et større antal muslimer endnu en protestdemonstration, ifølge wartakotalive.com.

Moské i Bandung bygget af provinsregeringen i Vest-Java.
Foto: Morning Star News / Cep Budhi Darma, Creative Commons

Demonstranterne havde råbt jihadistiske slogans om Allahs storhed og krævede forbud mod askeonsdagsmessen, rapporterede ayobandung.com. Foran politifolkene råbte demonstranterne også, at ramadanen er en måned med jihad, og at de derfor ikke ville flytte sig fra stedet, før kirkegængerne blev smidt ud, oplyser avisen.

Videooptagelser, der blev postet den 7. marts af Karya Vince, viste en taler, der erklærede: "Ramadan er jihadmåneden. Vi er ikke bange; vi vil aldrig forlade dette sted, før de er væk," mens folkemængden råbte det jihadistiske slogan, "Allahu Akbar [Gud er større]."

Kirkens forsamlingshus

Demonstranterne mener, at katolikkerne kun skal have lov til at holde gudstjeneste i forsamlinghuset en gang om måneden. Men i virkeligheden blev den omstridte ejendom oprindeligt købt af sognepræst Yosef Gandi, som senere overførte den til bispedømmet Bandung, der har betegnet den som et sognehus til gudstjenester siden 1988. Det fortalte Dyah Nur Susanti, en af lederne af St. Odilia Parish til Bandungbergerak.id.

"Bygningen har aldrig fungeret som en offentlig facilitet eller social facilitet," sagde Dyah. Men da bygningen stod klar i 1980'erne, havde regeringen og beboerne ikke givet tilladelse til, at den blev brugt til kristne gudstjenester.

Derfor havde Bandung bispedømme gjort ejendommen til en multifunktionsbygning i håbet om, at den også kunne bruges til gudstjenester, hvilket er en almindelig praksis i Indonesien.

Kirken tillod også områdets beboere at bruge bygningen, men i stedet for at betragte det som en velvillig gestus, så de det kun som et offentligt anlæg primært til brug for det omkringliggende samfund.

Menighed på 1.400 har brug for kirkebygning

Yoseph Kebe, et medlem af kirkens byggekomité, sagde, at menigheden nu tæller omkring 1.400 mennesker, og at de har hårdt brug for et mødested. Den tilspidsede situation har angiveligt udviklet sig i løbet af fastemåneden, og problemet bør løses nu, mener *Indonesian Catholic Scholars Association* (ICSA).

"Dette sker i løbet af fastetiden, der både er for muslimer og kristne. Der bør straks holdes dialog for at forstå den faktiske juridiske status for multifunktionsbygningen, fordi det er de originale dokumenter, der beviser, hvem ejeren er," sagde ICSA-formand Luky Yusgiantoro.

Muslimer udgør over 83 procent af Indonesiens befolkning, mens de kristne udgør omkring 15 procent, vurderer den kristne NGO Joshua Project.

Det indonesiske samfund har antaget en mere konservativ islamisk karakter, og kirker, der er involveret i evangelisering, risikerer at blive chikaneret af islamiske ekstremistiske grupper, oplyser organisationen Open Doors.

Bodil

Ida Michelsen med et udsnit af sine kunstfotos, som for nylig er kommet med i såvel bog som musikvideo.

Idas kunst er med i musikvideo

For 83-årige Ida Michelsen fra Kolding fylder kunsten meget mere nu end før – og så har Gud lukket op for, at hendes kunstfotos pludselig kommer ud til mange gennem en musikvideo.

Af Michael Bobjerg

Da Ida Michelsen for 10-15 år siden lavede sin serie med kunstfotos, vidste hun ikke, hvad de skulle bruges til. Hun var optaget af processen, materialerne, lyset og skyggerne.

"De blev skabt i en periode, hvor jeg var igennem to alvorlige operationer. Ja, jeg har tit tænkt over, at der, hvor jeg var nede, i en rekreationsperiode, der piblede en ide frem," fortæller Ida Michelsen.

"Jeg boede i Aarhus og elskede at gå på stranden og samle ting. Jeg havde så mange skaller liggende og tænkte en dag, at jeg ville rydde op. Jeg tog fat i de skaller, men da jeg stod med dem i hånden, vidste jeg pludselig: Nej, de skal ikke ud!"

Hun oplevede det som et afsæt til en ide, som hun ikke kendte helt endnu.

"De var så inspirerende og forskellige, som de var, konkylier og forskellige former – de var itu. Og når man som jeg har malet akvareller igennem mange år, har man en masse, som er uduelige eller lige til at smide væk. Så tænkte jeg, at de da kunne bruges alligevel. Og en dag, da solen skinnede ind på mit spisebord, lagde jeg akvarellerne på bordet og tog fat i skallerne, og inden jeg havde set mig om, havde jeg skabt noget," fortæller Ida og beskriver det som noget mere end bare et enkelt kunstværk.

"Det var et koncept, hvor jeg endte med at bruge skallerne som en port ind til akvarellerne som baggrund."

Skygger giver ny dimension

I de efterfølgende måneder gjorde hun det igen og igen efter samme princip, men med forskellige akvareller og skaller og i forskellige belysninger, som så kastede særlige skygger.

"Jeg blev så betaget af skyggerne. Det var gennem lys og skyggevirkninger, at der blev føjet en helt ny dimension til både akvareller og skaller."

Billederne blev i årene efter brugt i forskellige sammenhænge. Nogle blev forstørret og udstillet i Viborg Frikirke. De blev også brugt af nogle terapeuter, såvel i venteværelser som et udgangspunkt for samtaler med klienter. Ida har også selv brugt billederne til foredrag. Hun satte dem sammen til en film, læste skriftsteder op, mens den afspillede, og fulgte op med en samtale med folk om, hvad de oplevede undervejs.

Og så kom en periode, hvor de lå stille igen. Hun havde ingen ide om, at hun i en høj alder ville blive spurgt, om hendes værker skulle ud og få et nyt liv. I 2024 blev hun først spurgt om at illustrere bogen "Spejlinger – Josef set i historiens lys", hvor Idas kunstfotos danner rammen om fortællingen om Josef, og hvad den kan sige os i vores tid. Og så blev hun lidt ud af det blå involveret i en musikvideo.

Startede ved en bisættelse

Det startede ved en bisættelse i familien sidste år, hvor Ida faldt i snak med den japanskfødte jazzpianist Makiko Hirabayashi, der er en del af familien.

"Jeg fortæller hende, at jeg har set nogle af de videoer, hvor hun spiller sin musik, som jeg synes er anderledes og spændende. Hun fortalte mig, hvordan hun lavede musikken, og at hun fx kunne finde på at sætte magneter på strengene for at få nogle spændende lyde frem," fortæller Ida Michelsen, der reagerede med at fortælle om sin egen kunst.

"Jeg har også lavet nogle specielle billeder engang, som var lidt anderledes, siger jeg til hende, og fortalte lidt om billederne. Så skete der pludselig noget inde i hovedet på hende, som gjorde, at hun pludselig sagde: Skal vi lave noget sammen?"

I løbet af 2024 blev samarbejdet om musikvideoen mere konkret. Der blev sendt billeder frem og tilbage, og et udsnit af kunstfotos blev udvalgt til at udgøre den grafiske baggrund på udgivelsen af kompositionen "Darkness and Light", som Makiko Hirabayashi og hendes band "Weavers" udgav i december.

"Jeg er totalt begejstret og forbavset over, at billederne, selv om de havde været på banen før, lige pludselig med denne video ville komme ud i det offentlige rum," siger kunstneren fra Kolding.

Kunst har været mig

Ida Michelsen oplever, at kunsten har fyldt meget i hendes liv og stadig er med til at definere, hvem hun er.

"Altså, kunst har været mig," siger Ida og forklarer, at hun er vokset op i en familie med musik, sang og digtning. "Så jeg har altid følt, at jeg havde fået en lille smule af hvert. Jeg har tegnet, malet, digtet, lavet keramik, spillet klaver og cello."

På et tidspunkt tog Ida en uddannelse som beskæftigelsesterapeut, hvor det kreative var en stor del af terapien for mennesker, der var indlagt eller efter et sygehusophold kunne beskæftige sig med kreative sysler for at få det bedre. Da faget skiftede karakter til mere fysisk genoptræning, skiftede hun spor.

Men kunsten tog hun med sig. Blandt andet som medarbejder på Apostolsk Højskole i Kolding, eller da hun som aftenskolelærer underviste i "Hverdagskunst for hverdagsmennesker".

"Min tanke dengang var, at kunst er sådan et forfinet begreb. Jeg ville gerne hjælpe med til, at det kom ned på jorden og blev hvermandseje. At flere blev åbne for det. Det kan være, jeg har nogle kunstneriske inspirationer. Det kan hedde at være kreativ eller hvad som helst i stedet for den store afstand mellem kunst og kunstnere og almindelige mennesker," siger Ida og tilføjer kærligt, men skarpt: "Jeg bliver træt af det, når jeg hører mennesker siger: Det er slet ikke noget for mig."

Otium kalder på mere

I årene efter at hun er gået på pension, har hun oplevet, at det kreative er begyndt at fylde mere end før. Ikke mindst efter hun er flyttet til Kolding og oplever mere ro omkring sig.

"Jeg tror, det har noget med alderen at gøre. Der kommer andre ting ind, og døden ligger ikke så langt væk, som den gjorde engang. Det gør, at jeg bliver udfordret til at skabe noget, og hvis jeg ikke gør det, bliver jeg frustreret, ja faktisk ulykkelig nogle gange," siger Ida Michelsen og fortæller, at inspiration kan komme på mange måder:

"Det kan være en glæde, en lys og dejlig inspiration. Det kan også være en sorg. Noget tungt, som i virkeligheden gemmer sig, indtil jeg finder ud af det. Nogle gange kan det være kampe og ting, som går ind under huden på mig, og hvor jeg undrer mig over, hvad der sker."

Efterhånden har Ida lært signalerne at kende, så hun ved, hvad det drejer sig om:

"Jamen, det er jo, fordi jeg

"Det er Gud, der har skabt os med alle de gaver og talenter, vi har. Det er ikke bare et spørgsmål om at komme ud med det, man har produceret, men før det skal tingene jo også laves. Og her handler det om at tage sit kald alvorligt."

Screenshot fra musikvideoen "Darkness And Light" med Makiko Hirabayashi Weavers.

går med en inspiration, jeg ikke har fået omsat. Og hvis jeg så tager det alvorligt og sætter tid af, så går jeg ind til det, der ligger bagved. Når jeg prioriterer at omsætte inspirationen eller ulykkeligheden til et eller andet, så virker det forløsende og noget falder på plads."

Det svære er et redskab

Hun mener, der ligger en stor hemmelighed gemt, som vi kristne kan lære noget af, når vi kommer ud for svære ting.

"Bag ved det kunstneriske udtryk kan der ligge noget, der er svært, og man kan være frustreret. Nogle gange kan det svære være med til, at jeg tænker, at det er det hele værd."

"Det er mange gange i kamp, inspirationen fødes. Det synes jeg, jeg er ved at lære. Kampe og angreb, eller hvad vi nu kalder det som kristne, der er noget i det. Hvis jeg får det vendt om og kommer til at se på det som et redskab, så kan der komme noget ud af det, som er meget værdifuldt, fordi det er skabt i smerte. Det er noget, der er vigtigt for mig at være ved at lære, for jeg er en følsom person, hvor det kører op og ned," siger Ida Michelsen.

Gud har lagt til rette

Ida er ikke i tvivl om, at det er noget af et mirakel, at hun som 83-årig pludselig får nyt liv i kunsten og kommer længere ud med sine udtryk.

"Det er så stort for mig, der er lidt en indadvendt type. Det er fantastisk, at Gud har lagt noget til rette. For jeg var ikke i stand til at sælge mig selv, bane min egen vej, gøre det, der skulle til, for at der var nogle, der opdagede mig. Men i den alder, jeg har nu, så sker der alligevel noget, som siger mig, at det er aldrig for sent," siger Ida Michelsen og glæder sig over, at ventetiden har ført til en kulmination.

Hun føler, at Gud har givet noget til os alle sammen, vi skal være opmærksom på.

"Det er Gud, der har skabt os med alle de gaver og talenter, vi har. Det er ikke bare et spørgsmål om at komme ud med det, man har produceret, men før det skal tingene jo også laves. Og her handler det om at tage sit kald alvorligt."

"Hvis man er tro i de små ting, fx at bruge noget af sin kunst som opmuntring til andre mennesker, et digt eller en sang, så holder man sig selv i gang, og så lige pludselig kan der ske den kulmination, der er sket for mig nu.

Så lukker Gud op for sluserne, og så kan man gøre brug af det, som man trods alt har gjort hen ad vejen, selv om det var i det små."

Kunst skal ikke kunne bruges

Selv er hun stærkt inspireret af kristne kunstnere som H. R. Rookmaaker og Fransis A. Schaeffer, hvor sidstnævnte blandt andet skriver i sin bog Art & The Bible: "Værdien af kunst afgøres ikke af, om kunsten kan bruges." Ord, der har ført til, at hun har måttet ændre sit syn på, hvorfor hun beskæftigede sig med det kreative.

"Jeg har altid spurgt, hvad kan det bruges til? Hvad kan jeg gøre, og hvordan kan jeg give noget gennem det, jeg laver? Og så videre. Men jeg har i virkeligheden forsømt at tage mig selv alvorligt. Jeg har forsømt at respektere mig selv, når jeg sad og lavede noget, som var kunst. For det var jo at give udtryk for det, som bevæger sig inde i mig, selv om det ikke kunne bruges til noget," siger Ida Michelsen og beskriver det "unyttige" i den kunstneriske proces som noget, der også kan udtrykke en åndelig åbenbaring eller en lovprisning til Gud.

Kom i gang - trods alder

"Vi har alle sammen gaver, og lad os nu se at komme i gang. Lad os være mere åbne, også på trods af vores alder. Åbne for, hvad Gud har, og hvad han ønsker at gøre gennem os, og lad os være villige til at tage nye skridt, hvis det er det, han viser os," formaner kunstneren fra Kolding med kærlighed i stemmen.

"Selv om vi er gamle, er vi ikke blevet færdige. Vi har stadigvæk et kald. Det kan være, at det har fået en lidt anden farve eller anden tone, men vi er kaldet til at formidle hans kraft, hans kærlighed og liv. Og hvis noget af det, jeg gør, kan formidle dette og kan inspirere andre, ville det glæde mig meget."

Så er vores Ny Testamente på hverdagsdansk på lager!

Fås i 3 flotte indbindinger.
Nyt design med optimal læsbarhed. Emneopdelt guide, afkrydsningsliste, historisk og indholdsmæssig oversigt i starten af hver bog.
Mængdetilbud:
40 stk i en kasse til 20% rabat; 200 stk til 40% rabat

ISBN 9788772033662
Ny Testamente, strand
Kr. 79,-

ISBN 9788772033679
Ny Testamente, marmor
Kr. 79,-

ISBN 9788772033754
Ny Testamente, kunstlæder
Kr. 149,-

FORLAGET scandinavia

Lars Bo Olesen er en mand med flere kasketter. Han er både forstander for højskolen Acts Academy i Kolding, præst i Åbenkirke i Herning og supervisor for Åbenkirke i Odense.

Han har hjerte for at bygge Guds rige i Danmark, og han engagerer sig i det, Gud lægger hen til ham.

"Gud er kilden til min livskvalitet"

Af Eilis Jokszies

Jeg møder Lars Bo Olesen på hans kontor på højskolen Acts Academy i Kolding en eftermiddag i marts, hvor solen står højt ved det smukke område, som skolen ligger på. Her får vi en snak om livet og om et liv i tjeneste for Gud.

"Jeg er vokset op i et kristent hjem," fortæller Lars. "Mine forældre var troende og kom i Kristent Center i Herning, selvom vi boede i Ringkøbing, hvor der ikke var nogen frikirke. Så vi kørte jævnligt til Herning. Men i mine ungdomsår, især 8.-10. klasse, begyndte jeg at tage afstand fra troen. Det betød ikke noget for mig personligt på det tidspunkt."

I den periode var Lars også skoletræt og tog derfor sammen med en kammerat på Apostolsk Ungdomsskole, der i dag hedder Kildevæld Efterskole. Det skulle vise sig at blive livsforvandlende for ham.

"De fleste elever troede ikke rigtig på Gud, men på en lejr lige før jul skete der noget. Der opstod nærmest en fælles opvågning, og dér gav jeg mit liv til Jesus. Fra det øjeblik var jeg ikke i tvivl: Jeg var på en ny kurs, og Jesus var blevet personlig og virkelig for mig," fortæller Lars.

Da eleverne kom tilbage til skolen, kunne folk mærke, at der var sket noget. De begyndte at holde ungdomsmøder og cellegrupper, og atmosfæren på skolen var forvandlet.

"Før havde jeg været en af balladem agerne, men nu var jeg grebet af noget andet. Det var starten på min rejse med Gud. Mit perspektiv skiftede, og jeg så mig ikke tilbage," siger Lars med et smil,

Ledertjeneste

Da Lars vendte hjem fra ungdomsskolen, var han stadig skoletræt og vidste ikke, hvad der skulle ske.

"Jeg har aldrig haft en stor plan for mit liv. Jeg har været god til at leve i nuet og gribe de muligheder, der opstod. Så da jeg var færdig på efterskolen, vidste jeg ikke, hvad jeg skulle. Men en tømrer på vejen spurgte, om jeg ville i lære, og det sagde jeg ja til. Det førte til, at jeg som 23-årig startede min egen tømrervirksomhed. Jeg havde ansatte og lærlinge, og vi byggede bl.a. typehuse. Jeg kunne mærke, at jeg fungerede bedst, når jeg selv kunne sætte retningen."

Lederpotentialet lå naturligt i Lars, og helt fra han var ung, har han også haft ledertjeneste i kirken.

"Allerede som 19-årig blev jeg ungdomsleder sammen med en af mine kammerater. Det føltes ikke presset – det faldt mig ret naturligt at inspirere og gå foran.

"En af mine første tanker, efter jeg havde sagt ja, var, at vi skulle gøre noget udover det sædvanlige – og ideen om Det Himmelske Show i Jyske Bank Boxen blev født.

Det endte med at blive Danmarkshistoriens største kristne indendørs event med 8.500 deltagere.

Det var overvældende, medrivende og en meget stærk proklamation af enhed på tværs af kirketraditioner omkring det centrale; forkyndelsen af Kristus."

Senere blev jeg en del af ældsterådet, selvom det heller ikke var noget, jeg havde jagtet. Når jeg ser tilbage, kan jeg se, at det, jeg trives bedst i, er når jeg kan være med til at skabe noget nyt og se forandring ske sammen med andre."

Fra selvstændig til fuldtidstjeneste

Det gik godt i Lars' firma, men for at kunne fuldføre de projekter, der var i gang, skulle han bruge mere kredit, men da han spurgte banken, fik han at vide, at de ikke ville give en større kassekredit.

"Det undrede mig," mindes Lars, "for jeg lavede det meste tømrerarbejde for dem. Men de kunne ikke lide, at jeg gav penge til kirken – det stod i regnskabet. Jeg havde jo virksomheden for at være til velsignelse, ikke for egen gevinst. Da ingen andre banker ville tage over, endte det med betalingsstandsning og til sidst konkurs."

For Lars blev afslutningen af livet som selvstændig samtidig døren, der åbnede vejen til fuldtidstjeneste for Gud.

"Et års tid efter at min virksomhed gik konkurs, blev jeg spurgt, om jeg ville overtage ledelsen af Team Mission i Brande. Omtrent samtidig startede Jørn Hyldgaard en ny kirke dér, som jeg blev involveret i. Vi startede Troens Ords Træningsskole og lukkede Team Mission. Det var en stærk og velsignet tid, også for vores familie."

Krise i Herning

I forbindelse med en krise i 1996 i Kristent Center i Herning blev Lars spurgt om at stå i spidsen for den del af kirken, der var tilbage.

"Vores kirke blev delt i tre, og jeg blev spurgt, om jeg ville tage ansvar for den del, der var tilbage. Kirken gik fra at være en af de mest indflydelsesrige til at kæmpe for overlevelse. Det var ikke noget, jeg havde planlagt, men både min kone og jeg mærkede, at det var det rigtige," siger Lars.

Efter 8-10 år i den nye kirke begyndte Lars at drømme om at lave kirke med et mere missionalt fokus.

"Kirke for folket, plejede jeg at sige til mig selv. Niels-Peter Hedegaard, der var kommet til byen og var præst i en af de kirker, der opstod efter splittelsen, gik med de samme tanker, og inden længe var tanken om at slå kludene sammen og gentænke kirke blevet født. Åbenkirke fik luft under vingerne fra starten af 2008. Niels-Peter og jeg har stået sammen siden."

Det Himmelske Show

I 2004 var Lars med til at starte Frikirkenet og var også formand i en tid. I 2016 sagde han ja til at repræsentere frikirkerne i styrelsen for Himmelske Dage, som skulle foregå i Herning i 2019.

"En af mine første tanker, efter jeg havde sagt ja, var, at vi skulle gøre noget udover det sædvanlige – og ideen om Det Himmelske Show i Jyske Bank Boxen blev født. Det endte med at blive Danmarkshistoriens største kristne indendørs event med 8.500 deltagere.

Det var overvældende, medrivende og en meget stærk proklamation af enhed på tværs af kirketraditioner omkring det centrale; forkyndelsen af Kristus.

For mig personligt blev det afslutningen på en meget stor og udfordrende ledelsesopgave, men også starten på en ny erkendelse af, hvad jeg skulle bruge hovedparten af min tid på fremadrettet."

Et halvt år senere sad Lars til et møde med ledelsen i

”Jeg drømmer på sigt om 125 elever – jeg drømmer også om, at skolen bliver et aktiv for hele lokalområdet, bl.a. ved at bruge de smukke rekreative områder omkring skolen mere aktivt,” fortæller Acts Academys forstander.

Apostolsk Kirke og hørte om den krise, Kolding Internationale Højskole stod i. Elevtallet var, trods en god indsats fra dygtige folk, nede på 15 og skolen var lukningstruet. Lige der skete der noget for Lars:

”Pludselig mærkede jeg Helligånden sige: 'Jeg er ikke færdig med det sted, og jeg vil bruge dig til at gøre noget ved det.'

Logikken skreg nej. Vi var i gang med at købe og planlægge nyt kirke- og kulturhus i Herning, og jeg følte mig slet ikke som en højskoleforstander.

Men jeg vidste, at det var Ånden, der talte, så jeg tænkte, at han havde en plan. Vi fandt en løsning, hvor jeg var fire dage om ugen i Kolding og resten i Herning. Sådan har det fungeret de sidste fire år.”

Mandat fra Gud

Lars blev forstander på det, der dengang hed International Apostolsk Højskole i april 2020.

”Jeg havde ikke tid til lange processer, for båden tog vand ind, og jeg måtte reagere. Vi fornyede fortællingen om skolen, ændrede kulturen, designede nye linjer og fornyede sproget og udtrykket i vores markedsføring.

Vi skabte et miljø, hvor unge kunne se sig selv i Guds lys – og Helligånden virkede med. Stemningen skiftede og elevtallet begyndte med det samme at gå op.”

Samtidig med de ændringer, der skete på højskolen, syntes Lars også, at det var tid til at give skolen et nyt navn. Det skulle være en ny start, og noget der reflekterede hans tanker med skolen, og som kunne fungere internationalt. Det blev Acts, fordi det er det engelske ord for apostlenes gerninger og lægger fokus på at handle på sin tro. Academy blev lagt til, så ingen skulle være i tvivl om, at det var en skole.

I marts 2025 rundede skolen en stor milepæl med 70 indskrevne elever, og det blev fejret. Men det stopper ikke der, siger Lars:

”Vi arbejder på at få mere plads, så vi kan strække os efter 100 elever. Interessen fra Danmark er stigende. Kirkerne mærker styrken og velsignelsen ved at samarbejde med os.

I Europa er dørene vidt åbne, og der er en helt ny interesse i skolen. Det lover virkelig godt for fremtiden. Jeg tror, Acts Academy skal være et center for kald, karakter og kompetence i hele Europa. Vi har lavet en 10-års plan med tre faser, og vi er i gang med fase 1.

Jeg drømmer på sigt om 125 elever – jeg drømmer også om, at skolen bliver et aktiv for hele lokalområdet, bl.a. ved at bruge de smukke rekreative områder omkring skolen mere aktivt. Om jeg er her hele vejen, ved jeg ikke. Men så længe Ånden (og bestyrelsen) siger ja, bliver jeg.”

Alder har ingen betydning, det er kaldet, der er afgørende, siger Lars i forhold til, hvem højskolen er målrettet til.

”Troen er ikke kun for kirken, troen er for livet, til livet og noget, vi skal have med alle steder hele livet. Det er den DNA, jeg gerne vil lægge ind i dem, som kommer her på skolen. Det er ikke kun unge, men familier, ægtepar og andre, som trækker stikket, fordi de oplever, at Gud kalder.”

”Troen er ikke kun for kirken, troen er for livet, til livet og noget, vi skal have med alle steder hele livet. Det er den DNA, jeg gerne vil lægge ind i dem, som kommer her på skolen. Det er ikke kun unge, men familier, ægtepar og andre, som trækker stikket, fordi de oplever, at Gud kalder.”

”Jeg ser unge i både kirkerne og på Acts Academy, som har et enormt potentiale. Vores opgave er at guide dem – ikke til at søge deres egen succes, men til at tjene Gud.

Mange nye kristne viser stor modenhed og længsel efter at lade sig bruge af Gud. Det gør mig virkelig begejstret og giver mig tro for fremtiden.”

To jobs, samme glæde

Lars trives godt rollen som forstander.

”Det er anderledes at være højskoleforstander end frikirkepræst,” siger han. ”Der er mange flere ting på mit bord i Kolding, men jeg elsker begge opgaver. Nøglen er at være helhjertet tilstede, der hvor jeg er. Det fungerer – og jeg oplever glæde i begge kald. Jeg bliver ofte spurgt til min trivsel, og det sætter jeg pris på.

Jeg vil aldrig ofre mit ægteskab eller min familie i nidkærhed for tjenesten. Det kommer ikke til at ske. Min kone er ofte med i Kolding og god til at sige til, når vi skal trække stikket. Vi har fem børn og fem børnebørn, og jeg prøver at se dem hver weekend.”

Udover at være præst i Herning og forstander i Kolding har Lars siden 2024 også været supervisor i Jacobskirken i Odense.

”Kort tid efter sagde præsten op, og han og ledelsen spurgte, om vi kunne forestille os, at kirken blev en del af Åbenkirke. Jeg vidste, at det ville kræve en del og overvejede, om jeg skulle påtage mig opgaven som ledende præst, men fandt ingen fred i det.

Jeg delte mine overvejelser med Niels-Peter Hedegaard, som til min store overraskelse sagde, at det kunne da være, at han skulle påtage sig opgaven som præst. Hans kone May-Britt havde i flere år talt om, at de skulle til Odense og lede kirke, men han havde afvist det, da der ikke var en Åbenkirke i byen. Nu var det argument fejet af bordet, og så faldt det hele på plads.

Jeg tror, at Åbenkirke Odense vil blive til stor velsignelse for Odense og hele Fyn. Niels-Peter og jeg er meget forskellige, men supplerer hinanden med vores forskelligheder. Derfor fungerer det godt. Vi kender hinandens stærke og svage sider og er gode til at give hinanden plads.”

I marts 2025 rundede skolen en stor milepæl med 70 indskrevne elever, og det blev fejret.

Livet med Gud giver mening

I dag er Lars Bo 62 år og kan se tilbage på et liv, hvor Gud blev en central del af hans liv.

”Jeg har levet med Gud, siden jeg var 16. Det giver mening, og det er kilden til min livskvalitet. Jeg er ikke typen, der læser en masse, men jeg har min tid med Gud hver morgen.

Jeg har brug for Helligåndens kraft og visdom hver dag. Tingene går ikke altid som planlagt, men troen på Gud er min stabilisator og giver mig et sted, hvor jeg kan læsse byrderne af, når det bliver for tungt,” slutter Lars.

STØT UKRAINES BØRN

BØRNENE I UKRAINE SAVNER ET FRIRUM

I mange af de mest udsatte områder i Ukraine lever børn i en virkelighed præget af fattigdom og ensomhed. Mange af dem har aldrig oplevet den glæde og tryghed, et rigtigt fællesskab kan give.

Netop derfor tager vi i Mission Uden Grænser hvert år initiativ til sommerlejre. Her samler vi en gruppe passionerede frivillige, der med både hjerte og hænder gør en afgørende forskel for socialt udsatte børn. Sommerlejren er et sted, hvor børnene kan slippe deres daglige bekymringer og i stedet opleve glæden ved at være sammen med andre – under trygge rammer og med fokus på fællesskab.

Livsændrende øjeblikke

På sommerlejren åbner der sig en helt ny verden for børnene. Her får de mulighed for at udvikle venskaber, opdage nye talenter og virkelig opleve, hvad det vil sige at være barn. 12-årige Aurika, som deltog sidste år med kun få ejendele og et par slidte sandaler, fortalte: "**Det var sjovt at lege med de andre og jeg kunne virkelig mærke, at de godt kunne li' mig. Det er længe siden jeg har grinet så meget og haft det så sjovt.**"

Fællesskabet, som Aurika oplevede på sommerlejren, gav hende ikke bare nye ejendele som tøj og hårpynt – det gav hende en følelse af værdighed og skønhed, der fik alles hjerter til at smelte.

Sådan kan du være med – send et barn på sommerlejr

Vær med til at forandre et barns liv ved at støtte vores sommerlejre.

En dagsbillet koster 150 kr, men vi ved, at børnene drømmer om at blive på lejren en hel uge.

For 700 kr kan du give et barn en uges ophold fyldt med glæde og nye oplevelser. Lejrene afholdes i løbet af sommerferien, men vi har allerede nu brug for din hjælp til at fastslå, hvor mange børn vi kan tilbyde en plads.

Vær med til at give udsatte børn en uforglemmelig sommer.

SCAN QR-KODEN OG STØT MED 700 KR

Benyt kameraet på din telefon
mwbdk.org/ukraine

Mobilepay **757567** Mrk. **SOMMERLEJR** + dit cpr-nr for skattefradrag.
Reg.nr. **9570** Kontonr. **13428255** Mrk. **SOMMERLEJR** + dit cpr-nr for skat-

Alle overskydende midler går til hvor behovet er størst.

Vi er MISSION UDEN GRÆNSER

Mission Uden Grænser
Bautavej 1A • 8210 Aarhus V
Tlf. 65 74 61 61

mugdk
mission.uden.graenser
post@missionudengraenser.dk

HAR DU SPØRGSMÅL?
Kontakt os på tlf. 65 74 61 61
eller post@missionudengraenser.dk

Den usynlige hær og krigstræthed

Anmeldt af Jakob Fischer-Nielsen

Når vi taler om danske helte, så elsker vi at høre om de danske frihedskæmpere under Anden Verdenskrig. Den 5. maj fejrede vi 80-året for Danmarks befrielse, så langt de fleste af frihedskæmperne er efterhånden ved at være døde. Der bliver færre og færre til at fortælle deres historie, men stadig står myten om de tapre unge mænd stærkt i vores fortælling om det moderne Danmark. Siden krigen har vi flittigt diskuteret Danmarks og danskernes rolle under krigen. Det er naturligvis utrolig komplekst, og så er historieskrivningen jo præget af mange interesser, perspektiver, tendenser, holdninger og valg. En ting er dog lysende klart for alle: Krig er altid hårdt at være med i, og krig gør ondt på så mange forskellige planer i menneskers liv og samfundet generelt.

I kunst og litteratur er krig et yndet emne, måske fordi det tydeliggører alle menneskets ekstreme sider og blotter deres inderste følelser. Nogle gange lykkes det, og andre gange bliver det mindre vellykket. Efter gennemlæsning af Niels Johansens "Den usynlige hær" vil jeg mene, at han klarer balancen godt. Forfatteren træffer dristige valg fra starten af, men jeg synes grundlæggende det virker, og grebene fungerer. Bogen adskiller sig fra traditionelle frihedskæmper-bøger på flere punkter, og det er absolut en af bogens styrker, men også noget man som læser må forlige sig med for at kunne nyde at læse bogen.

Handlingen udspiller sig i årene efter krigen. Vi følger de to tvillingedrenge Dan og Simon på 10 år, der vokser op som lægebørn i København. De er på mange måder privilegerede, og de har både mor og far, der har overlevet krigen og elsker deres drenge varmt. Der er dog et stort problem og et stort usikkerhedsmoment i deres barndom. Far er nemlig tidligere frihedskæmper, og han er dybt deprimeret og ødelagt af krigens rædsler. Far er en helt, der var med til at vinde krigen for Danmark og de allierede, men prisen har været høj. Han er overlevende, men det liv, han lever nu, er ikke menneskeværdigt. Han passer sit arbejde som praktiserende læge og sit hverv som menighedsrådsformand, men selvmedicinering, mareridt og depression martrer ham. Alle skeletterne i skabet vælter naturligvis ud og præger tvillingedrengenes opvækst. Handlingen er gribende, dramatisk, realistisk og stærk.

Alt ses og opleves altså ud fra en 10-årig drengs optik. Hovedpersonen Dan fortæller nøgternt om hverdagsoplevelser i den sårede familie, og forældrenes handlinger under krigen hører vi genfortalt gennem ham. Der er altså ingen action-prægede beretninger om sabotagehandlinger, men fortællinger om en hverdag med en krigsramt far. Det bliver beskrevet med fin uskyld og en smule komik, når drengene tager en pistol med i skole, eller når der er knytnæveslag til menighedsrådsmødet. Her adskiller bogen sig fra mange andre krigsromaner, og jeg synes, at det er godt og vigtigt at høre om efterkrigstidens traumer fra et barn. Krig kan være nødvendigt, men der er en hård pris at betale for de medvirkende og ikke mindst deres pårørende.

Niels Johansen balancerer fint indholdet uden at blive for sentimental eller følelsesfuld, når vi læser om selvmord, tyskertøser og mobning. Det fungerer godt, at handlingen opleves gennem barnets naive øjne

Den helt store potentielle anstødssten for "Den usynlige hær" er fortællestilen. Forfatteren vælger genren kortroman. En kortroman er som navnet siger en kort roman. Det vil sige, at fortællestil og handling bliver komprimeret, så bogen er hurtigt læst. Det minder lidt om at læse lyrik. Hvis du har muligheden, vil det være en god ide at testlæse et par sider for at se, om du kan lide formen. Jeg citerer en passage fra bogens indledning, hvor Dan beskriver sin tvillingebror, Simon.

"Simon kan forsvinde.
Blive helt væk!
1-2-3
Så er han her -
og så er han her ikke.

-Hallo, Hallo,
Simon!
Hvor er du?
Inde i flyglet"

Her er det en lyrisk beskrivelse af broderen, der finder tilflugt i musikken, når hverdagen bliver for barsk. Samme fortællestil bruges, når handlingen skal fortælles. Jeg synes det fungerer godt. Der bruges ikke mange ord til at beskrive stemninger og handlinger, så sproget bliver intenst, fortættet og skarpt.

Kortromanen er en del af en serie. I "Den usynlige hær" læser vi begivenhederne fra børnenes perspektiv. Man kan sagtens læse denne bog uden at kende de andre bøger.

Forfatteren er pensioneret præst, salmedigter, forfatter og foredragsholder. Han beskriver sig selv som højskolemand, og det læser man tydeligt mellem linjerne. Det er historiefortælling på højskolemanér. Der refereres eksempelvis til salmen "altid frejdig når du går". Børnene stifter "Hjaltebanden" efter forbillede fra sagnet om Bjarke og Hjalte. Det er sådan set realistisk og meningsfuldt, men det er nok også på baggrund af disse valg, at de yngre læsere bliver sorteret fra.

Bogen er forholdsvis let tilgængelig for en ung eller voksen. Det er ikke nødvendigt med store historiekundskaber eller lignende, men man skal være frisk på kortromanenes form. Er man med på præmisserne, så får man en medrivende og rørende historie om krigens mange ofre.

Jeg har allerede bestilt de to andre historier i serien fra biblioteket, for jeg må da høre lidt mere om Dan, Simon og resten af familien!

Niels Johansens:
Den usynlige hær
348 sider. 249,95 kr.
Forlaget Læselyst

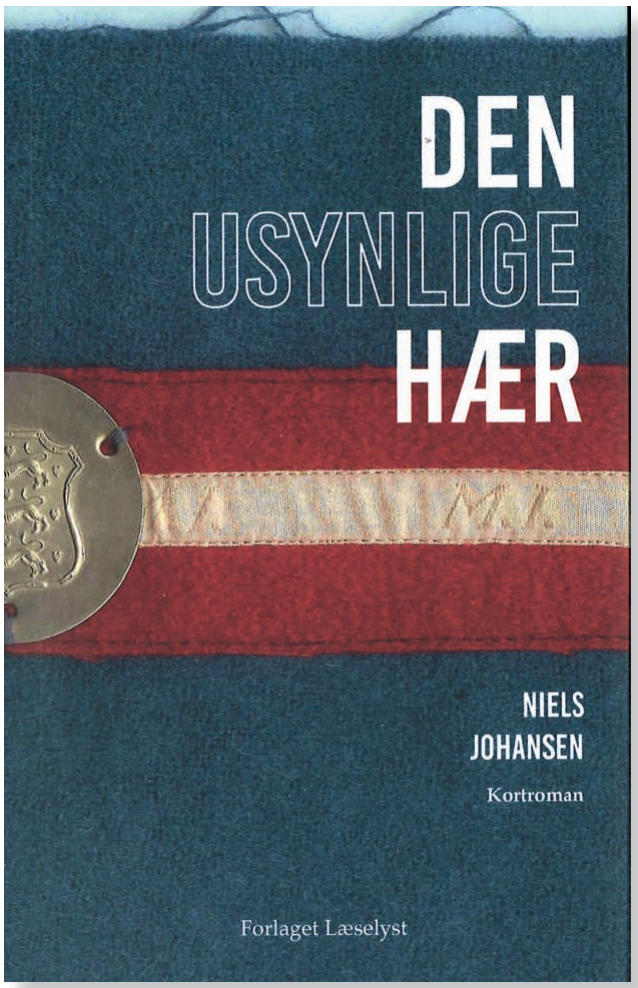

Noveller inspireret af Jesu syv "jeg-er-ord"

Anmeldt af Kirsten Krog

I løbet af blot to år udkom der i 2016 og 17 fire bøger af Mathilde Munk. Siden har der været stille fra den kant. Men nu er hun tilbage med novellesamlingen "Døren".

Bogen består af syv noveller, der tager udgangspunkt i Jesu syv "jeg-er-ord" fra Johannesevangeliet. I den første, "Livets brød", møder læseren to unge kvinder med hver deres modsatrettede spiseforstyrrelse, mens man i "Verdens lys" stifter bekendtskab med det dysfunktionelle ægtepar, Peter og Lone, hvor Peter har trukket sig tilbage til mørket og ensomheden.

Titelnovellen, "Døren" fortæller om postbuddet, Maria, der fantaserer om, hvad der udspilles af historier bag de lukkede døre, hun kommer med breve til - indtil hun møder den ældre kvinde, Klara, og historien tager fart.

"Den gode hyrde" har to fra starten adskilte hovedpersoner, præsten Søren, der har fået en skriveblokering, og landmanden Jens, der har en stor fåreflok. Mod slutningen opklares det, hvordan deres skæbner er flettet sammen.

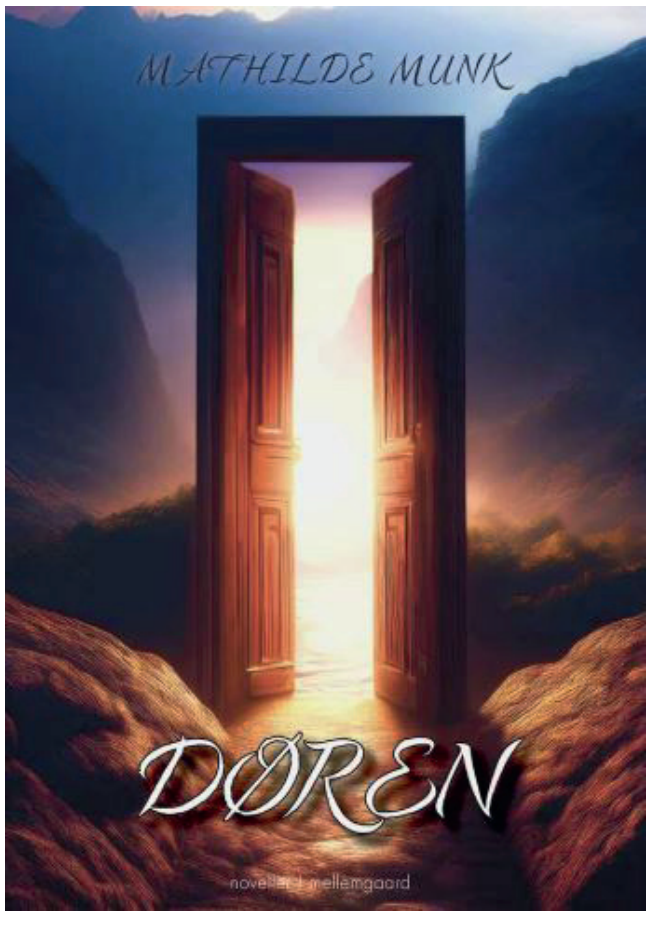

"Opstandelsen og livet" er den eneste novelle, der har en jeg-fortæller, og måske derfor synes jeg, at den kommer længst ind under huden på læseren.

I "Vejen, sandheden og livet" tematiseres det tredelte "jeg-er-ord" gennem den unge rastløse mand, Thomas, som er på roadtrip i USA, og den tryghedssøgende unge kvinde, Filippa, der er fortvivlet efter et mislykket klosterforsøg i et amerikansk nonnekloster.

Den sidste af de syv noveller, "Det sande vintræ", har alkoholikeren, Morten, og hans yngste datter, Line, der ikke vil opgive sin far, som hovedpersoner.

Idéen med at lade sig inspirere af temaer fra Bibelen er god, og umiddelbart kan jeg ikke komme i tanke om andre, der har gjort det på den samme måde som Mathilde Munk. Hun kunne udmærket fortsætte med noget lignende, fx inspireret af Saligprisningerne. Eller hun kunne skrive videre på "jeg-er-ordene" og udvide det til en række romaner. Det synes nemlig, som om novellens begrænsede plads ikke er optimal, da novellerne får en lidt for hurtig og oplagt forløsning, der kan virke påsat.

Udover at være noveller har flere af fortællingerne et eventyrpræg med overnaturlige fænomener. I nogle tilfælde kan det imidlertid være svært at afgøre, om disse fænomener er virkelige eller blot foregår i drømme, hvilket antydes flere steder.

Mathilde Munk er barnebarn af digterpræsten Kaj Munk, som i 1944 blev skudt af Gestapo udenfor sit hjem. Hun er født i 1984 i København og har været bosiddende i Vedersø i Vestjylland i en længere årrække, men befinder sig nu i Nysted på Lolland. 'Døren' er hendes femte udgivelse på dansk.
Foto: Louise Ingrid Beinthin

Parallellerne til de bibelske tekster er oplagte, som fx, når "Livets brød" kobles til spiseforstyrrelser - og alle hovedpersoner bliver da også berørt af Guds finger. Alligevel sker det i flere tilfælde i en ikke erkendt form. I "Verdens lys" siges dette fx med ordene: "Alt dette fornemmede han uden at forstå det" (s. 35).

Pointen er imidlertid, at svaret på hovedpersonerne forskellige problemer og udfordringer findes hos ham, der siger om sig selv: "Jeg er …". En fin pointe, der samtidig i sin for hovedpersonernes skjulte form viser, hvordan Gud virker også dér, hvor personen ikke anerkender eller genkender, at det er Gud.

Skulle man efter at have læst alle syv noveller få lyst til at genlæse en af dem, er det mere besværligt at finde den end nødvendigt, da bogen mangler en indholdsfortegnelse - noget som altid irriterer mig, når det er tilfældet i en bog. Men det er blot en lille anke.

Mathilde Munk: Døren
116 sider. 159,95 kr.
Forlaget Mellemgaard

Kirkelige organisationer

Kristeligt Arbejde Blandt Blinde

- Bibelen og kristen litteratur på CD-lydbog
- Gratis udlån til blinde og svagsynede

T: 9192 7276
post@kabb.dk
www.kabb.dk
KABB De skal se Gud

Ungdom Med Opgave
Randersvej 195
8544 Mørke
EVANGELISATION & MISSION
UNDERVISNING & UDDANNELSE
NØDHJÆLP & UDVIKLING
UMO
8697 4055
www.umo.dk
Bank: 7734 - 1026373
ywam@ywam.dk

AGLOW INTERNATIONAL DANMARK
Alle nationer berørt
Alle hjerter forvandlet
www.aglow.dk
Tlf. 60 51 19 77

KLF Kirke & Medier
MERE KRISTENDOM I RADIO OG PÅ TV
Bliv medlem på klf.dk

Forvandlede hjerter
•
Levende fællesskaber
•
Midt i samfundet
dansk oase
www.danskoase.dk - Tlf: 86 54 36 00

Socialt

Dansk-Jødisk Venskab

Dansk-Jødisk Venskab
info@djvenskab.dk / www.djvenskab.dk

DANSK-JØDISK VENSKAB ser det bl.a. som sin opgave og sit formål at være i en diakonal tjeneste over for det jødiske folk.

DANSK-JØDISK VENSKAB støtter socialt arbejde i Israel og udsender volontører.

GIRO 9327398 - Kontonr. 1551-9327398 - Mobilepay 248066

KriSoS
Kristne i Social- og Sundheds-sektoren

Vi beder for og med hinanden…..!
- Siger ord som åndelig omsorg og kristen livsholdning dig noget?
- Mangler du fællesskab, støtte og opmuntring i din hverdag.

Vi indbyder dig til at besøge:
www.krisos.dk og til at blive medlem.

Her er der plads til din annonce

Pris pr. år for 1 spalte 1.750,- + moms.
Pris pr. år for 2 spalter 2.650,- + moms.
inkl. gratis abonnement på Udfordringen
- 47 aviser leveret til døren (værdi 745 kr.)

Kirkelig Vejviser fra 1.750+ moms
(inkl. avisabonnement)
Annoncen bringes 1 gang om måneden i Udfordringen.

Nødhjælp & Mission

Spedalskhedsmissionen

Tak for din støtte til arbejdet!
Bank 4610 – 3197904941
MobilPay 2151 6111
www.spedalsk.dk
Skriv venligst: "Til arbejdet" + navn, adresse og cpr.
Spedalskhedsmissionen/ The Leprosymission Denmark

Postboks 13 - 6200 Aabenraa - 3529 4254 - info@spedalsk.dk - www.spedalsk.dk

Støt projekter **Dansk Balkan Mission**
- Hjælp til roma-landsbyer og offentlige hospitaler i Rumænien
- Multihuse m. kirkesal og lægeklinik
- Møder, lejre for romabørn
- Vand- og elprojekter
- Kristen litteratur på flere sprog

Læs mere på www.balkanmission.dk
Nordea Bank reg. 2451 konto 7300.200.260
37930 MobilePay DBM

EBENEZER OPERATION EXODUS
- Har i mere end 30 år hjulpet over 170.000 jøder hjem til Israel helt praktisk og fortsætter
- Repræsenteret i over 50 lande
- Nødhjælp til jøder i og uden for Israel
- Udsender gratis blad ca. hvert kvartal
- Småhæfter - Undervisning - Bøn

Kontakt: Ebenezer.Exodus.dk@gmail.com
www.operation-exodus.org - MobilePay 43950 Mrk. EXODUS
En kristen organisation der hjælper jøder hjem til Israel

BOOK ET FOREDRAG OM FORFULGTE KRISTNE
opendoors.dk
Open Doors
TJENER VERDENS FORFULGTE KRISTNE

Den direkte vej
- hjælp gadebørn i Tanzania!
fremtidoghaab.dk

ordet & israel
Med hånd og hjerte
Tlf.: 86987912 Konto: 6113 9042977829
www.ordetogisrael.dk

Medie-Mission
med radio og film
i det franske Afrika

GAVER med skatte-fradrag kan indbetales til Missionsfonden - husk at skrive: **'5984 Morgenstjernens Afrika-hjælp'**
Konto nr. 9570 000 6139450.
Kontakt: HenriNissen@live.dk

Er din forening med i Kirkelig Vejviser?

Udfordringen binder alle de gode kristne initiativer sammen. Her kan du fx se, hvem du kan støtte, og hvor du kan få hjælp. – Lad os bakke hinanden op!

Erhverv mv.

AKO
ACTIVE CARING ACTIVE MISSION
Vi er en nødhjælpsorganisation, der hjælper hvor nøden er størst!
Vores primære arbejde er i Rumænien, Moldova, Nepal, Sri Lanka og Namibia, hvor vi hjælper med nødhjælp, udvikling, bibelskole, menighedsplantning og meget mere!

STØT OS PÅ MOBILEPAY
330335
Kontakt os
Tlf.nr.: 23 95 23 86
Mail: mdk@ako.dk
Følg med eller læs mere om os her
www.ako.dk

Køb lækre Dødehavsprodukter i Danmark
Se produkterne på
www.hbdeadsea.dk
HB DEAD SEA MINERALS
Eller mail til:
camilla@hbdeadsea.dk

SERVICEBUTIKKEN
Begynder noget at knirke - kan Ib få det til at virke
SYMASKINER
Salg og service - Elteknik
Ib Werner
Lemvigvej 20
7500 Holstebro
Tlf. 20434450 - serv@iwe.dk

Her er plads til din annonce
12 x Kirkelig vejviser
1. gang hver md. i et helt år.
Størrelsen:
B: 1 spalte x H: 45 mm
Pris: kr. 1.750,- for et helt år
(*alle priser er ekskl. moms*)

Køb kristne bøger let og enkelt på hosianna.dk tlf.: 7456 2202 Også lydbøger

Uddannelse & Foredrag

NORDSJÆLLANDS EFTERSKOLE
facebook.com/nordsjaellandsefterskole
ne.dk

LivogJob Stubbekøbing
- STU uddannelse med bomulighed
- Praktisk og teoretisk undervisning
- Tilgængelighed for alle
- Kristent værdigrundlag og etik

www.livogjob.dk

Møder med Henri Nissen

Aftal et møde med Udfordringens tidl. redaktør.
Se emner og møder på HenriNissen.dk.
Mobil 51 31 65 99. Mail: HenriNissen@live.dk

*6.5. 2025 kl. 14.30: Café-Træf, Højskolen, Lykkegårdsvej 100, **Kolding**: Hvad sker der lige her? (Ny bog på Hosianna.dk)*
*11.5.2025: 10.30 Frikirken, **Aabenraa**: Christiansfelds åndelige historie. + udflugt til Christiansfeld efter gudstjenesten.*
*15.6.2025 10.30: **Randers** Oase-kirke, Underværket; Stemannsgade 9C; 8900 Randers.*

Brug for en annonce?
Ring 2681 7718 eller mail
annoncer@udfordringen.dk

Erhverv mv.

TØMRERFIRMAET
Eriksen & Sønner
Tlf.: 22123897 KOLDING
- Our Boss is a jewish carpenter :-)

AVPRO LIVE PRODUCTION
Lyd- og Lysudlejning
Video- og storskærmsproduktion
Bygning og salg af flightcase
4078 6670
Ring og få et tilbud

www.amarlyd.dk
v. Henrik Rasmussen
Professionel LYD, LYS og VIDEO til amatørpriser.
Udlejning - salg og service
Døgnvagt: 40 58 32 53
Privat: 32 58 32 53
amar_lyd@yahoo.dk

Musik Til Festen
Tlf. 2125 5927
Anders Grinderslev

JUSTA
advokat | firma
Advokat i Vejle med speciale i:
Dødsbobehandling – Vi hjælper jer igennem den svære tid, når boet efter jeres nærmeste skal håndteres. Vi er klar til en uforpligtende snak.
75 71 10 00 | info@justa.dk | www.justa.dk

Cator
Advokatfirma
Rådgivning ved køb af hus/lejlighed kr. 5.400 inkl. moms.
Se flere priser på www.cator.dk
Telefon 70 23 86 00
Email info@cator.dk

Lederuddannelse med kristent værdigrundlag
Se mere på teologi.dk
eller mentaltouch.dk
Udbydes af Menighedsfakultetet og MentalTouch

PRESS ON
IT & MARKETING
info@presson.dk
22 60 89 56 / 40 35 16 54
www.presson.dk

Kresten Reuss Kragh-Schmidt
MentalTouch
Rekruttering til NGO'ere, skoler mv.
Ledelsesudvikling
Coaching
Psykoterapi
www.mentaltouch.dk

Her er plads til din annonce
12 x Kirkelig vejviser
1. gang hver md. i et helt år.
Størrelsen:
B: 1 spalte x H: 45 mm
Pris: kr. 1.750,- for et helt år
(*alle priser er ekskl. moms*)

Bosteder & bofællesskaber

Plejecentret Solbakken
Et kristent hjem, med respekt for troen
- og med fokus på god og omsorgsfuld pleje
www.solbakken.randers.dk
Tlf.: 89111300 Mail: solbakken@randers.dk
RESPEKT • ET HJEM • LIVSÅND • GLÆDE • TRO • FÆLLESSKAB • HYGGE • TRYGHED
SAMMENHOLD • VARME • HJERTERUM • FAMILIE • RESPEKT • LIVSÅND • TRO

Randers Friplejehjem
Baseret på kristne værdier hvor der er plads til alle – også dig.
God og omsorgsfuld pleje med respekt for den du er.
Tlf.: 7640 5870
Mail: randersfriplejehjem@sikker.diakon.dk
www.randers-friplejehjem.dk

Heragården | Koustrup Alle 15B | Lind | 7400 Herning
+45 96 27 31 00 | post@heragaarden.dk | Heragaarden.dk

Council Center
Et bofællesskab der bygger på kristne grundværdier
Har du brug for andre omkring dig og evt. lidt hjælp i hverdagen, er vores boform måske noget for dig
www.ccenter.dk
Tlf. 27440074
Mail: post@ccenter.dk
Skråningen 8, Nøvling
7480 Vildbjerg
Naturskønt tæt på Herning

Bed&Breakfast i Christiansfeld
Bo på Det Gamle Posthus i verdensarvsbyen Christiansfeld. 1 værelse med 2 sengepladser på 1. sal med adgang til køkken og bad. Kun 400 kr. pr. døgn. Morgenmad kan evt. købes i Udfordringens café.
Bestil hos Margit:
mobil 40 31 02 50

Kirkelig Vejviser
1 gang om måneden i Udfordringen

Rådgivning

Arbejd med din seksualitet
- Rådgivning for Singler og Par v/ sexolog Gitte Falk

Som kristen sexolog tilbyder jeg støttende samtaler og vejledning, der hjælper singler og par med at udforske og forbedre deres seksuelle selvforståelse.
Med respekt for troens værdier skaber vi sammen en tryg ramme for at tackle dine unikke udfordringer og mål.
Tag det første skridt mod en sundere og mere opfyldende seksualitet. Ring for en fortrolig samtale i dag.
Tlf.: 28515301 - gitte.falk.jakobsen@gmail.com - gittefalk.com

Rådgivning

Samtaler om livet
v/Gitte Lykke

Psyko-, par- & familieterapeut
Medlem af Psykoterapeutforeningen
Mobil 2010 1760
gitte@gittelykke.dk
www.gittelykke.dk
Praksis i Odder

Terapi for par og familier
Annette Hassingboe
psykoterapeut MPF

Praksis i Nordsjælland
tlf: 5339 8640
www.annettehassingboe.dk

medvandring
Margrethe Højlund
Certificeret psykoterapeut, mpf
www.terapi-medvandring.dk
Mail: medvandring@gmail.com
Tlf.: 50994580
Individuel terapi eller parterapi i Brabrand

KRIS
Kristen terapi og **R**ådgivning for **I**ncestoverlevere & **S**eksuelt misbrugte
Tlf. 2970 2305; mail: kris@kris-dk.dk
Hjemmeside: www.kris-dk.dk

PSYKOTERAPEUT
Lonnie W. Andersen
BORNHOLM ONLINE
Terapi for dig, dit parforhold, dine børn & din familie
6179 7261
www.LonnieWA.dk

Psykoterapi i Kbh.

Individuel, par - og familieterapi
På dansk eller engelsk
V. Maiken Mortensen
Kristen psykoterapeut, MPF
Tlf. 2232 1778
kontakt@maikenmortensen.dk
www.maikenmortensen.dk

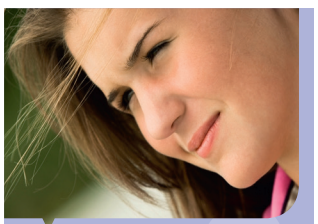

ABORTLINIEN
48 39 48 48

danmark ægteskabsdialog
Næste Dialogweekend:
13.-15. marts 2026
- Følg med på vores hjemmeside
www.aegteskabsdialog.dk
mail: info@aegteskabsdialog.dk

Psykolog i Midtjylland

Rene Pedersen
Tlf. 4260 2284
Engebækvej 93,
Gl. Blåhøj,
7330 Brande.
bricksite.com/psykologrp

KRISTEN PSYKOTERAPEUT
Berit Carius Hummelshøj

Samtaleterapi for individuelle og par.
Frederiksberg / Roskilde
online / dansk / engelsk
www.samrefleksion.dk
Tlf. 6062 7004
info@samrefleksion.dk

Søger du en kristen psykolog?
Find én på Psykologlisten
kristne-psykologer.dk

Erhverv

Genbrugsbyg.dk®
Salg af brugte byggematerialer 20 62 81 58

AXELTEK
Industri Elektronik
Reperation af frekvensomformere og Cnc-drev
Nørresundby 25 21 31 67

Annoncér i Udfordringen
– og vær med til at sikre den kristne avis.

Møder & Arrangementer

Kom og hør
Max Busman taler
OBS. Gudstjenesten starter kl.10.00
• Søndag 11. Maj 2025 Kl. 10:00
• SOZO Gospel Kor synger

www.Nyt-Haab.dk
Tlf. 71 95 79 17
Damhus Boulevard 28
2610 Rødovre
PINSEKIRKEN
NYT HÅB
Lovsang og bedemøde hver onsdag kl.18.30
Alle er velkommen!

Stillinger

Genopslag:

Sognepræst til vores Sct. Nicolai Kirke

Er du engageret, opsøgende og dedikeret? Brænder du for bibelnær og forståelig forkyndelse? Vil du arbejde i et stort sogn med gode kolleger og et aktivt kirkeliv?

Så er du måske vores nye sognepræst.

Aabenraa Sogn er et af landets største med 12.400 folkekirkemedlemmer og syv præster (seks danske og én tysk), der samarbejder og sparrer jævnligt. Sognet rummer tre kirker og en daglig administration, der arbejder sammen under navnet Folkekirken Aabenraa.

Din rolle

Som sognepræst ved Sct. Nicolai Kirke bliver du en central del af et levende menighedsliv understøttet af mange frivillige. Vi vægter forkyndelse samt engagement i sognets mange fællesskaber og lysten til at bidrage med nye ideer højt. Vi har bl.a. velbesøgte fællesskabsaftener, lovsang, undervisning og alphakurser. Vi ønsker en præst, der brænder for menigheden, og er spændte på at høre dine ideer.

Kirke, menighedshus og præstegård

Sct. Nicolai Kirke er en rummelig middelalderkirke fra ca. 1250 i hjertet af Aabenraa. En nylig renovering har givet kirkerummet større fleksibilitet. Vi har dygtige organister, der får de smukkeste toner ud af vores cirka 2.100 piber, et højmessekor og kompetente kirketjenere.

Tæt på kirken ligger både menighedshuset og den helt nybyggede præstegård - et smukt to-etagers byhus på 220 kvadratmeter inklusive præstekontor.

Aabenraa by har ca. 16.000 indbyggere og byder på et rigt og varieret forenings- og kulturliv, gode skoler og institutioner og en enestående natur. Aabenraa Kommune har konsulenter, der tilbyder netværk, hvor eventuelt ægtefælle kan få jobhjælp.

Selv synes vi, det er Sønderjyllands smørhul.
Vi mangler bare dig.

Ansøgningsfrist den 19. maj.

Se mere her: folkekirkenaabenraa.dk

folkekirken aabenraa
Høje Kolstrup Kirke • Sct. Jørgens Kirke • Sct. Nicolai Kirke
Deutsche Gemeinde

DBI / DANSK BIBEL-INSTITUT
DBI SØGER
SoMe og
PR-MEDARBEJDER
DU KOMMER TIL AT ARBEJDE MED
Sociale Medier Hjemmesider
PR-opgaver Bladredigering
Ansøgningsfrist 26. maj
Se mere på
www.dbi.edu

Pædagog til Esajasskolen

ESAJASSKOLEN

Har du overvejet at arbejde på en lille friskole?

Kom og bliv en del af vores skønne skole i Hvidovre.

Vi har 250 børn i alt og 100 børn i vores SFO.

Du har en pædagoguddannelse eller lignende og ønsker at arbejde aktivt med på skolens kristne værdigrundlag.

Stillingen er en fast stilling på mellem 70% og 100% med ansættelse pr. 1. august 2025.

Løn og ansættelse i henhold til overenskomst mellem BUPL og FKF.

Ansøgningsfrist 26. maj.

Se hele stillingsopslaget på vores hjemmeside: www.esajasskolen.dk

Annonceafd.: 2681 7718
annoncer@udfordringen.dk

Se oversigt over priser og deadlines her:
Udfordringen.dk/Annoncer

Økonomichef til Sømandsmissionen og Hotel SØMA
Sømandsmissioner
HOTEL SØMA
Søg stillingen på somandsmissionen.dk/ledige-stillinger

MISSIONSFEST
Velkommen i Christiansfeld
Søndag den 25. maj kl. 10-16:30
Gæst: Edouard Nsengiyumva, Burundi
Festgudstjeneste m. prædiken af biskop Steen Skovsgaard, rapporter fra arbejdslande og derefter generalforsamling.

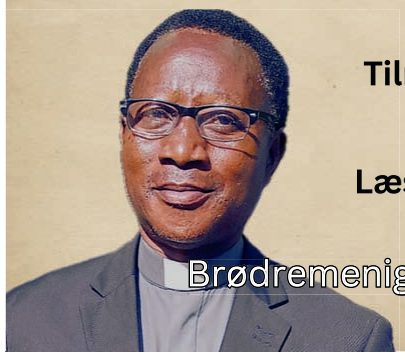

Tilmelding senest 18. maj på bdm@bdm-dk.dk
Læs mere på www.bdm-dk.dk
Brødremenighedens Danske Mission
VORT LAM HAR SEJRET · LAD OS FØLGE HAM

Bolig

Lejebolig søges på Sjælland

Hej, jeg er en kristen kvinde på 63 år, som søger lejebolig i trygt miljø, i Roskilde, Hillerød, Holbæk, evt. Ringsted/Næstved el. omegn.
Gerne med mulighed for fællesskab med andre eller godt naboskab og i nærheden af indkøb el. offentlig transport.
Henv. 50588173.

Bed&Breakfast i Christiansfeld
Bo på Det Gamle Posthus i verdensarvsbyen Christiansfeld. 1 værelse med 2 sengepladser på 1. sal med adgang til køkken og bad. Kun 400 kr. pr. døgn. Morgenmad kan evt. købes i Udfordringens café.
Bestil hos Margit: mobil 40 31 02 50

LÆSERINDLÆG

Kristus i kaos - en tro, der heler

I en tid præget af psykisk mistrivsel, ensomhed, og eksistentiel tomhed rammer bredt – unge som ældre, fattige som velstillede – må vi turde spørge: Hvad er det egentlig, vi mangler?

Af Gaudence Bukuru, evangelist Vejle Baptistkirke

Midt i et samfund med overflod af teknologi, underholdning og information længes mennesker stadig efter noget dybere: mening, håb, kærlighed og tilhørsforhold. Jeg tror, at troen på Kristus rummer det mest radikale og livsforvandlende svar på den længsel.

Et håb for dem der lider psykisk

Når mørket ruller ind, og angsten eller depressionen overtager tankerne, er det ikke nok med overfladiske råd. I Kristus møder vi en Gud, der ikke blot står udenfor vores smerte – men som trådte ind i den. Jesus selv oplevede angst, ensomhed og lidelse. Troen på en Gud, der kender vores sårbarhed, giver styrke, trøst og håb midt i psykisk smerte.

Fællesskab i en ensom tid

Alt for mange lever i stilhed og isolation. Men kirken – Kristi levende krop (Ef. 1,22-23) – er ikke blot en bygning, men et fællesskab, hvor man kan blive set og elsket, ikke for hvad man præsterer, men for den man er. Her er der rum for både glæde og sårbarhed.

Et opgør med afhængighedens lænker

Afhængighed af stoffer, alkohol, porno eller præstation handler i bund og grund om en indre tomhed – en søgen efter noget, der kan dulme smerten eller fylde det, der mangler. Kristen tro peger på, at kun Gud kan fylde det hul, som ingen rusmidler, likes eller anerkendelse kan. Mange har erfaret, at troen på Jesus har været nøglen til et nyt liv – frihed fra lænker og skam.

Når livet føles meningsløst

Hvorfor er jeg her? Er der overhovedet en mening med mit liv? Det er de spørgsmål, mange bærer i stilhed. Kristen tro svarer ikke med letkøbte løsninger, men med en dyb sandhed: Du er skabt af Gud, elsket af Gud, og kaldet til at leve i relation med Jahve Gud. Livet har ikke bare tilfældig eksistens, men guddommelig mening.

Kristen tro er liv – ikke bare religion

Kristen tro handler ikke kun om at tro på noget 'deroppe'. Det handler om at tage imod en ny begyndelse, et nyt hjerte, et nyt liv. Det er ikke selvhjælp – det er Guds hjælp. Det er ikke bare etik – det er nåde.

Konklusion: Troen som helende kraft

Kristus trådte ind i verdens kaos – ikke som en fjern frelser, men som den lidende tjener, der bar vores smerter og overvandt mørke med sin opstandelse. I ham findes ikke blot trøst, men sand forvandling: en tro der heler, fordi den forbinder os med Gud selv.

Midt i tomhed, afhængighed og psykisk lidelse er det måske på tide, vi igen tør sige det højt: Kristen tro er ikke irrelevant – den er livsnødvendig. Ikke som en hurtig løsning, men som et fundament for håb, heling og fællesskab. Jesus sagde: "Kom til mig, alle I som er trætte og tyngede af byrder, og jeg vil give jer hvile" (Matt 11,28).

Skulle du ønske samtale, forbøn eller vejledning, så er du hjertelig velkommen til at tage kontakt. Nogle skridt er svære at tage alene – men du behøver ikke gå dem selv. Kærlighedens Gud har åbne arme – og det har vi også.

Humanismes skygge

Af Anatoli Ravn

Jeg faldt for nylig over en 20 år gammel artikel fra Kristeligt Dagblad, mens jeg søgte information omkring ulemper af den humanistiske pædagogik, som former alle institutioner i Danmark. Min oplevelse er, at man i Danmark er meget stolt af sin pædagogik, og derfor er den placeret som den højeste autoritet inden for børnehave og uddannelsessystemet.

I mange andre lande har man en årelang tradition for såkaldt »moral education« (morallære) i uddannelsessystemet. For eksempel har det berømte amerikanske universitet Harvard i mange år haft et 'Center for Moral Education'. Den amerikanske moralundervisning har blandt andet bygget på et system, hvor eleverne bliver konfronteret med moralske dilemmaer. (Psykologen Hans Henrik Knoop, lektor ved fra Danmarks Pædagogiske Universitet www.etik.dk/moral/skolebrn-mangler-undervisning-i-moral).

Fordelen for mig, som har boet i tre forskellige lande, er, at jeg har en bredere kulturel ramme, og det har lært mig at være villig til at kigge indad, om det, jeg tror og gør, egentlig er sandt eller bare noget tillært.

Jeg tror, at humanisme er Danmarks religion, og pædagogikken er en blanding mellem Biblens standarder og humanismens fordrejning af Guds ord. Derved bliver moral og etik afvandet til, hvad er populært og godkendt, i stedet for hvad er rigtigt og sund!

Det, som gør det svært at navigere i, er, at en del af den pædagogiske forståelse og tilgang i Danmark er baseret på, hvad Gud mener, er sandhedens vej.

Til gengæld er lige så stor en del baseret på humanisme, og det viser sig især med det tiltagende moralske forfald i vores samfund.

Vores unge har stadigvæk Europas højeste alkoholmisbrug. Vores unge lærer, at alle sexformer, om man er hetro, gay eller en blanding, er rigtigt og sund. Derudover kan børn få hormonbehandling, hvis de føler, at de er født i den forkerte krop, fordi mennesket ifølge humanismen har ret til at lave alt om, selv biologiske fakta er ikke sandt mere. Derudover er porno ikke et moralsk dilemma, hvor mennesker bliver misbrugt som dyr foran et skærm, det er bare underholdning. Jeg græder foran Gud over, at Danmark er stolt af, at vi var det første land i 1968, som udgav billedporno. Som om det ikke var væmmeligt nok, blev vi det første land, som udgav børneporno året efter. Det tog de kristne 11 års kamp for at ændre den satanistiske lov!

Den 24. april 2025 har vi så føjet endnu en anklage til vores lands lange liste af oprør mod Gud. Det er, at børn op til 18 uger ikke automatisk har ret til at leve, med mindre nogen kæmpe for dem. De stakkels kvinder, de stakkels børn. Gud hører deres gråd og mærker deres smerter.

Jeg skriver ikke dette læserbrev, fordi jeg er mismodig, men fordi det, der sker, igen minder mig om, at mennesket uden Gud er støv. Man skader sig selv og hinanden på så mange måder, når vi vælger at være vores egen gud.

Derudover vil jeg opfordre andre kristne i landet til ikke at tie stille om det, der rører dem i ånden. Men vigtigst af alt, til at bede meget mere, for det er kun Gud, som kan ændre de forhærdede hjerter og forny sind, sådan at mennesker igen vil vandre i fred med Gud og andre.

Danmark skal igen lære at sørge over de ting, der smerter Guds hjerter. Så græd Danmark!

Var pave Frans kristen eller "Maria-dyrker"? Hans testamente er chokerende

Af Henrik Ølholm Csizmadia, ledende pastor, og grundlægger af OMEGA Kristent Center

Vi skal ikke glæde os over nogens død eller spotte dem, det er ikke Guds hjerte, men Guds hjerte er også, at løgn, falsk lære, vildfarelse og afgudsdyrkelse skal afsløres, da Gud Yahweh elsker mennesker og ønsker, at de frelses - og der er kun én mellemmand mellem Gud og mennesker; Jesus Kristus (1. Tim. 2, 5).

Og da man har undervist og prædiket for mange, har man et stort ansvar.

Bibelen siger, at vi skal tro på Jesus Kristus for at blive frelst, og det er ham, vi skal blive i og tro på, og det er ham og Gud Fader, der har omsorg for os og frelser os - ikke "Maria", dåb, nadver, bønner, sakramenter, kirker, "gode gerninger", "præster", "paver" m.m.

Kun i Kristus og hans navn bliver vi frelst - kun i Kristus kan vi gå ind i Himlen med hans retfærdighed, ikke vores.

Jeg har nød for alle de katolikker, der er vildført og også mange ikke-katolikker, der er kristne, som tror, at den katolske kirke er en kristen kirke og et andet kirkesamfund, men det er faktisk en anden religion - a la mormonerne - hvor der absolut er kristne elementer, og Jesu korsdød for vores synd forkyndes, og dette gør, at folk faktisk kan blive frelst i disse sammenhænge, men det er ikke, fordi de er katolikker eller mormoner, men fordi de tror det enkle evangelium om Kristus og sætter deres lid til ham alene - midt i al deres vranglære.

Herunder kan du læse noget af "Pave" Francis testamente lige før hans død - og jeg må sige, at jeg synes, det er chokerende!

Ikke én gang nævnes navnet Jesus Kristus - men "Maria" og hendes "moderlige omsorg", og han vil begraves i en "helligdom for "Maria" (som de tror er Jesu moder, det er det ikke; det er Himmeldronningen (Jeremias 7,18 + 44,17 den samme som Astarte, Ishtar og andre "gudinder").

Pave Frans' sidste vilje og testamente

"Da jeg føler, at mit jordiske livs solnedgang nærmer sig og med et levende håb om det evige liv, ønsker jeg kun at udtrykke min testamentariske vilje med hensyn til stedet for min begravelse.

Jeg har altid betroet mit liv og min præstelige og bispelige tjeneste til Vorherres Moder, den allerhelligste Maria. Derfor beder jeg om, at mine jordiske rester hviler, der venter på opstandelsens dag i den pavelige basilika Santa Maria Maggiore.

Jeg ønsker, at min sidste jordiske rejse afsluttes netop i denne gamle marianske helligdom, hvor jeg gik til bøn ved begyndelsen og slutningen af hver apostolisk rejse for med tillid at betro mine hensigter til den ubesmittede moder og takke hende for hendes føjelige og moderlige omsorg."

Han slutter testamentet med ordene:

"Må Herren give den fortjente belønning til dem, der har elsket mig og vil fortsætte med at bede for mig. Den lidelse, der er blevet til stede i den sidste del af mit liv, har jeg ofret til Herren for fred i verden og broderskab blandt folk."

Så han har "ofret" sin lidelse til Herren "for fred i verden og broderskab blandt folk".

Så hans lidelse skulle Gud bruge til fred i verden og broderskab blandt folk ?! - Ikke ét ord om at evangeliet må spredes, og at alle mennesker må påkalde Jesu Kristi navn og få fred med Gud.

Abortgrænsen øges - dødens kultur!

D. 24. april 2025 blev en historisk dag i Danmark, da Folketinget, som KD beretter d. 25. april, har hævet abortgrænsen fra 12. til 18. uge.

En historisk mørkedag i Danmark, hvor det tillades, at det lille menneske skånselsløst bliver revet ud af moders liv.

I 18. uge er det et fuldstændigt barn med 10 fingre og 10 tæer, en minifødsel, hvor det er helt tydeligt at se, at det er et menneskebarn, der kommer ud med arme, ben og ansigt.

Hvilket brutalt samfund, politikerne medvirker til, i kvindens selvbestemmelsesret skal de små børn ofres, i sandhed en dødens kultur, der med dette tiltag har nået endnu et uhyggeligt højdepunkt.

Pastor Benny Blumensaat, Kirkegade 58, 6700 Esbjerg.

Læserindlæg er udtryk for læserens egen holdning. Udfordringen forbeholder sig retten til at forkorte og udelade indlæg. Send dit indlæg til: redaktion@udfordringen.dk

Foto: Karin Juul Jensen

Kirken vil hjælpe par med at pleje deres forhold - med vandring, refleksion og stilhed

Når kirken vier mennesker, er det naturligt, at den også hjælper par med at pleje deres forhold. Det er tanken bag et projekt i Viborg Stift, hvor par blandt andet kan komme på vandring sammen, hvor rammen bliver sat for stilhed og refleksion.

Af Malene Fenger-Grøndahl

Hvornår har jeg følt mig mest levende i vores liv sammen?

Hvornår har jeg givet eller modtaget mest kærlighed?

Hvornår har jeg givet eller modtaget mindst kærlighed?

Disse tre spørgsmål blev deltagerne på en ganske særlig vandretur i september sidste år inviteret til at reflektere over, mens de gik i stilhed sammen med deres ægtefælle eller partner. De skulle gå 3-4 kilometer uden at tale sammen, mens de hver især tænkte over spørgsmålene, omgivet af skov, eng og fuglefløjt. Herefter kunne de på skift formulere de tanker, refleksioner og følelser, som spørgsmålene havde afstedkommet i dem, og for at sikre, at parterne ikke afbrød hinanden, skulle de bruge en talepind, som de havde fået udleveret.

Sekvensen med refleksion i stilhed efterfulgt af samtale gentog sig flere gange i løbet af en vandring på i alt 18 kilometer fra Bølling Sø til Sepstrup på Hærvejen. Inden vandringen gik i gang, havde parrene fået et kort oplæg ved en terapeut og psykolog om formålet med vandringen, stilheden og samtalerne, og to terapeuter gik med og var til rådighed, hvis parrene havde brug for hjælp til at komme videre i samtalen.

Deltagerne var par, der havde sagt ja til at deltage i en afprøvning af konceptet "Par på Vandring", som Viborg Stift nu har besluttet at tilbyde gratis i flere omgange. Det sker som en del af et større tiltag, hvor stiftet i samarbejde med Kirkens Sociale Arbejde og en række kommunale aktører tilbyder nye former for støtte. Til par har man udviklet syv forskellige tiltag, herunder konceptet Par på Vandring, forklarer stiftspræst for diakoni i Viborg Stift, Steen Hedemann Andreassen:

"Vi har lavet en buket af tilbud, som vi prøver at rulle ud i stiftet i disse år, og det fælles formål er at støtte par til at pleje deres forhold - inden det går galt og for eksempel ender i skilsmisse. For os som kirke er det naturligt, for vi vier stadig mange par, og derfor mener vi, at vi bør stå til rådighed med støtte undervejs i ægteskabet. Det kan ske i form af parweekender, hvor man er af sted sammen med andre par og en terapeut, men også i form af Valetindags-middage med kirken som ramme eller paraftener for småbørnsforældre eller konfirmandforældre, hvor man får et oplæg om og derefter kan reflektere over udfordringer og styrker i parforholdet."

Kan tiltrække flere mænd

Stiftspræsten, som har siddet med i en arbejdsgruppe, der har udviklet de forskellige tilbud, forklarer, at Par på Vandring er et forsøg på at tilbyde par noget, som ikke er traditionel terapi, og som kan tiltale mennesker, der ikke normalt ville opsøge en psykolog eller tilmelde sig et kursus med undervisning og samtaler i en sognegård.

"Vi har en formodning om, at konceptet kan tiltrække især en del mænd, som er skeptiske over for mere traditionel terapi, og som synes, at det er spændende, at der indgår et fysisk element i form af vandring," siger han.

Vandringen ledes af to erfarne terapeuter, der har specialiseret sig i par- og familieterapi, og som begge er engageret i kirkelige sammenhænge. Kristendommen ligger som en klangbund under tilbuddet og de spørgsmål, deltagerne får undervejs, forklarer den ene af de to terapeuter, Lisbeth Ryelund.

"Som terapeuter har vi i flere år haft et ønske om, at kirken skulle gribe nogle bolde i forhold til par. At kirken rækker aktivt ud til de par, som er blevet viet, og som derefter kan blive ladt lidt alene. Mange får eller søger først hjælp, når det bliver rigtig kritisk, og der kan det være for sent.

Vores tilbud er ikke terapi, men en mulighed for at lave et eftersyn på sit parforhold, ligesom man gør med sin bil eller sine tænder, eller som man tjekker op på sine børns trivsel ved årlige skole-hjem-samtaler," siger hun.

Hun understreger, at Par på Vandring er et tilbud til alle par, uanset om de er blevet gift i kirken, er medlemmer af et bestemt kirkesamfund eller opfatter sig selv som kristne.

"Sproget i de refleksionsspørgsmål, som deltagerne får, er ikke specifikt kristent, og vi bruger naturen og stilheden lige så meget som ordene. Vi tror på, at det at vandre i stilhed i naturen kan åbne for nogle åndelige dybder og dimensioner, som det kan være svært at få adgang til via almindelige samtaler.

Mennesker består af psyke, krop og ånd, og vi arbejder med sammenhængen mellem disse aspekter," forklarer hun, og uddyber: "Det er naturligt for os at inddrage kirken. Men det betyder ikke, at vi har dagsorden om at gøre folk kristne eller få dem til at komme i kirke. Vi ønsker blot at nå ud til alle par, der er motiverede for at pleje deres parforhold, og som gerne vil have en struktureret ramme for det," siger hun.

Nysgerrighed og nærhed

Par på Vandring er - i lighed med de andre tilbud til par som bliver udrullet i Viborg Stift med kirken som samarbejdspartner - ikke egentlig parterapi, men er en måde at skabe rum og rammer for refleksion i et parforhold.

"De spørgsmål, vi giver deltagerne på vandringen, er ikke typiske terapeutiske spørgsmål, men spørgsmål, der kan hjælpe parrene med at blive nysgerrige på hinanden igen.

Den oprigtige nysgerrighed efter at forstå den anden kan ofte blive fraværende, når hverdagens travlhed og rutinerne tager over. Så vi vil gerne fremme den gode nysgerrighed og den følelsesmæssige nærhed. Det kan man blandt andet gøre ved at træne lyttemusklen, mens man vandrer sammen. Man kan lytte til naturen, til sig selv og til den anden og få en ny lydhørhed," siger Lisbeth Ryelund.

Spørgsmålene handler både om det lange og det kortere perspektiv og om de store linjer og det helt nære. Et af de postkort, deltagerne skulle bruge til refleksion, indeholdt for eksempel følgende tre spørgsmål om den seneste uge:

- Hvornår lyttede jeg til din stemme og mærkede din berøring?

- Hvornår undlod jeg at høre og blive berørt af dig?

- Hvis det ikke lykkedes mig at tage imod eller nå ud til dig,

Konceptet Par på Vandring er udviklet på baggrund af forskning, der viser, at trivsel i parforholdet på den lange bane kræver, at man prioriterer tid og opmærksomhed på hinanden.

Fotos: Karin Juul Jensen

hvordan vil jeg så gerne reparere for min uopmærksomhed eller uvilje?

Baseret på forskning

Vandreturen i efteråret var 18 kilometer, og når Vandring på Par gentages i maj - med 50 deltagende par - bliver det over 15 kilometer - med mulighed for at korte af til 8 kilometer, hvis fysikken ikke rækker til den fulde tur.

"Tid er en vigtig faktor. Det tager tid at komme ind i stilheden og det sanselige nærvær, hvor man mærker naturen, hører den andens skridt og mærker nærheden. Sanserne åbner sig op på en anden måde, når man er stille over tid og ikke skal sætte ord på alting med det samme," forklarer hun.

Hun tilføjer, at nogle kan have det svært med stilheden, og at terapeuterne ved vandringens begyndelse italesætter det og forsøger at skabe en tryghed omkring forløbet.

"Vi vil gerne indgyde deltagerne tillid til, at det, der opstår, er, som det skal være. Man behøver ikke at have en bestemt dagsorden eller et bestemt mål med vandringen. Også her adskiller det sig fra mange former for parterapi, hvor man ofte har en bestemt problemstilling eller nogle bestemte udfordringer, man arbejder med," siger hun.

Konceptet Par på Vandring er udviklet på baggrund af forskning, der viser, at trivsel i parforholdet på den lange bane kræver, at man prioriterer tid og opmærksomhed på hinanden.

"Alt er ikke løst med det, men forskningen viser, at fraskilte ofte peger på, at en væsentlig årsag til skilsmissen var, at de glemte at prioritere hinanden. Derfor giver det god mening at forebygge, inden man vokser fra hinanden - ved simpelthen at sætte tid til at pleje parforholdet i kalenderen, ligesom man sætter tid af til fysisk træning af kroppen, til samvær med børnene, til at ordne haven og bilen," siger Lisbeth Ryelund.

En positiv ramme for det svære

Et af parrene, der deltog på 'pilotvandringen' i september 2024, var Karin og Ulrik Juul Jensen, der har været gift i 25 år og har fem børn i alderen 8 til 24 år. Det var Karin, der via sit arbejde som koordinator i Kirkens Sociale Arbejde, KSA, i Holstebro, hørte om tilbuddet og foreslog Ulrik, at de tog med.

"Jeg syntes, at det lød spændende og tænkte, at det kunne hjælpe os, at nogle andre satte rammen for samtalen. I hverdagen kan det være svært at finde et tidspunkt, hvor begge er motiverede for at tale om udfordringerne, eller man kan komme til at tage snakken, når man er for træt, og så bliver det let en ukonstruktiv samtale," siger Karin Juul Jensen.

Ulrik var i første omgang skeptisk, men lod sig overtale, og de fik begge en meget positiv oplevelse, fortæller hun.

"Vi fik frisk luft og frisk inspiration, fordi vi bevægede os i naturen i stedet for bare at sidde stille. Man kommer i kontakt med nogle andre sider af sig selv, når man er i naturen, og så hjalp det meget, at spørgsmålene lagde op til, at vi først skulle tale om det, vi var glade for, og som går godt. Dermed blev der sat en positiv ramme for også at tale om de svære ting," siger Karin Juul Jensen.

Ægteparret er kristne og kirkeligt aktive, og for Karin Juul Jensen var det tryghedsskabende at vide, at konceptet hviler på kristne værdier.

"Det kan jo bevæge sig mange steder hen, når andre sætter rammen for, at man skal tale om sit parforhold. Men denne ramme gjorde mig tryg og samtidig parat til at tale om ting, der kunne føles sårbare," siger hun.

Hun roser arrangørerne for, at spørgsmålene var kogt ind til det centrale og gav mulighed for at få nye perspektiver på sig selv, sin partner og relationen.

"Og så var det bare skønt at være på en lang vandretur med min mand. Det gjorde virkelig noget godt for os, og jeg tror bestemt, at vi vil gøre noget lignende igen," siger hun.

Tvunget ned i tempo

Det bekræfter Ulrik Juul Jensen, der til daglig arbejder som leder på et værested for misbrugere. Hans umiddelbare skepsis var som blæst bort efter de 18 kilometers vandring og erfaringen af, hvad en rammesat tid med både stilhed og strukturerede samtaler gjorde.

"Jeg havde ikke den store tiltro til, at det ville blive en specielt dyb eller åndelig oplevelse. Men jeg kastede mig ud i det med åbent sind og fik i den grad noget igen," siger han.

Han forklarer, at han og hans kone kom til at gå sammen med et andet par, der vandrede meget langsommere, end han selv var vant til. I begyndelsen irriterede det ham lidt, men så mærkede han, at det langsomme tempo åbnede for noget nyt.

"Af natur har jeg det nok med at være orienteret mod målet og tænke, at vi skal holde tempo og se at nå frem. Her blev jeg så tvunget ned i tempo og kunne begynde at mærke og høre, hvad Gud sagde. Den helt fysiske form for opbremsning og stilheden åbnede for fordybelse," siger han.

Han peger også på, at talepinden, der sikrede, at man ikke afbrød hinanden, var en stor gevinst.

"Det var meget værdifuldt, at man kunne komme til orde og gøre det færdigt, man gerne ville sige, inden man eventuelt blev rettet eller kommenteret på. Det betød, at jeg fik åbnet op for posen om, hvad jeg havde på hjerte. Jeg fik rig lejlighed til at fortælle Karin, hvad der rører sig i mig, ligesom hun åbenhjertigt delte med mig, og det gav mig et nyt syn på, hvad hun er fyldt af, og hvad jeg måske ikke har været opmærksom på tidligere," siger Ulrik Juul Jensen.

"Det kan være svært at sætte ord på den slags i hverdagen, men vandringen i naturen åbner sindet op. Man mærker, at man er en del af noget større, og det giver blik for den sammenhæng, man indgår i som par. Det vender blikket indad i relationen, men også udad i forhold til det større, som vores liv er en del af - og så kan man bedre få øje på de store linjer i stedet for at blive stående ved de små ting, som ellers kan komme til at fylde," siger han.

Han oplevede, at vigtige temaer, der kan blive skubbet til side i hverdagen, kom op i bevidstheden, og at de indlagte perioder med stilhed gjorde det muligt at formulere sig mere præcist, inden man delte sine refleksioner med sin partner.

"Vi kom rigtig godt i dybden med det, vi hver især havde på hjerte, og det var befriende, at terapeuterne satte rammen, men lod os være fri til at tale om det, der var vigtigt for os. De lagde vægt på, at de var med os på vandringen, men at det var os selv, der skulle gøre arbejdet. Det var dejligt at få lov til - og skønt også at mærke, at Gud arbejdede med," siger han.

Stiftspræst for diakoni i Viborg Stift, Steen Andreassen, venter sig meget af Par på Vandring og mener, at konceptet er helt i tråd med den kristne tradition for, at kirken og præsterne kan agere mægler og rådgiver i forhold til de nære relationer - og i tråd med Jesu tilgang til tilværelsens udfordringer:

"En klog person har sagt, at Jesus altid gik i skridtgang, for kærlighedens fart er langsomhed. Det tror jeg på, og det er den visdom, vi med Par på Vandring forsøger at omsætte til en form, som par i dag kan træde ind i og føle sig trygge ved," siger han.

Par på Vandring

Par på Vandring er udviklet af psykolog Bodil Kappelgaard og psykoterapeut Lisbeth Ryelund.

Det er et ud af i alt syv tilbud til par, som rulles ud i Viborg Stift fra 1. marts 2024 til 1. marts 2028.

Par på Vandring er en del af et større projekt om at fremme trivsel, som realiseres med støtte fra Den A.P. Møllerske Støttefond.

Løs ugens kryds og tværs - og vind et gavekort!

Træn hjernecellerne – og vind måske et gavekort!

Vinder i kryds & tværs i uge 16 (påskeavisen):

Gorm Dalsgaard
4400 Kalundborg

Kodeord: *Øreklapstol*

Du kan også vinde et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, hvis du finder kodeordet i denne uge ved at sammensætte de bogstaver, der står i felterne med tal.

Skriv kodeordet og send det sammen med dit navn og din adresse til mail@udfordringen.dk eller til Udfordringen, Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.

Kodeordet skal være Udfordringen i hænde senest tirsdag den 13.5. Vinderen får direkte besked og offentliggøres her på siden den 18.5.25.

Obs! Du kan IKKE benytte Udfordringens portofri kupon til at indsende koden.

Blandt de indsendte løsninger trækkes hver uge lod om et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, vælg mellem bøger, bibelord i træ, cd'er og film.

Kryds og tværsen leveres af bureauet Kehlet Aps, Varde.

God fornøjelse!

				FØLGE	OPLØS-NINGS-MIDDEL	DRIKKEN	DYR	ATTER	BRYDER	STOUT	LAND	GNAVER	RETNING						
							1												
				RARE / ITALIENER						DYR / KORT									
				KLODER / TYVERI									ØRKEN-LUND						
TUR MED ENS NÆRMESTE		PLANTEN	BO / FISK					FRED / FRYSE			HAM MED ARKEN / GAV		2		HELE / BLOMST			DRENG	
STED MED FUGLE	3								LEVER / MENE			BEVIS / MODETØJ							
SPION							FLUKS / OPFØRE							TOV / PART					
MÅNED				FEDT / JOB						HEN-STAND / 1000 KG								DÅRLIG PERIODE	
FIRE			KLAGE / LYST-RENDE					ANTAL			4		BIBEL-NAVN / HVERV-NING						
SAGN-KONGE					ØSTRIG / KRIKKE	5									HVILEDE / HJORT				
INVITE-REDE											TITEL / BLADE			SYR / CIFFER					
EUROPA-VEJ		TUMLE / PLANTE									FLAD-ORMEN							GRÆSK BOGSTAV	
LUS OG LOPPER		6			SVOVL / PÅ LINJE						FARVE								7
FRUGT											INTET				SAL / RINGE				
FØLGE			DEL AF DANMARK / LEM								ARTIKEL / VÆSEN			STOR-MAGT / BRANCHE					
PIGE				MONTERE / UDTALE				JAMMER / FORDÆR-VET	HILSEN	AKROBAT / VOKAL								PARAT	
NERVØS						STILFULD / KNUSE					8	DA. FOR-FATTER / TRÆNE							
SKJULT					ROTATION / SINGLER					INDEN / GOLD				SOLO / SVERIGE					
OMVENDT FØLGE			LOKALE				TIDL. / FRANSK FLOD				KLOG / HAVE		9		TO ENS / FUGL				
				10 / JÆVNT / KUNST-SPROG				BANGE / FØDE	DRIKKEN / BEDRAG			NET / BYTTE			HÆLDE / SLIDT				FISK
													FACON / DAMPSKIB						
				BEHAND-LING			11				RYGE / STEDORD				ØJEBLIK / SPANIEN				
				MIDT I BLEEN		FORSIK-RING			HILSEN										

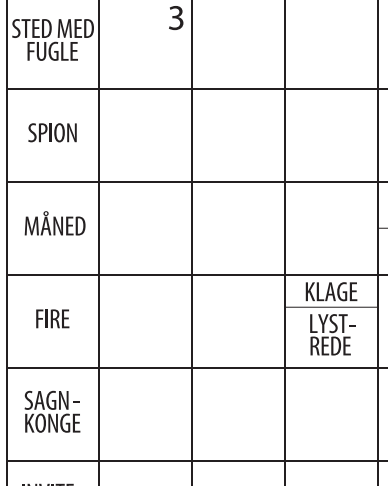

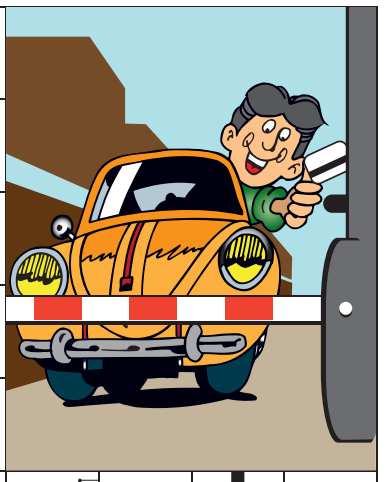

Find bøger fra mange forskellige forlag på
Hosianna.dk
*Fast fragt på 35 kr. uanset hvor meget du bestiller**
**Gælder ved levering i DK*

Giv et abonnement i gave!

Et abonnement på Udfordringen er en gave som varer længe!
- Med den trykte avis har man også adgang til alle artikler på nettet.

Bestil pr. mail på abonnement@udfordringen.dk eller ring på tlf. 7456 2202.

I tredje afsnit af BBC's dramadokumentar om Jesus' liv begynder Jesus sin offentlige tjeneste og udvælger 12 disciple til at følge sig. Sendes på DR2 søndag 4. maj kl. 18.00. Foto leveret af All3Media

Gymnasieelev Karoline Houe Hansen og direktør i Psoriasisforeningen, Lars Werner, er gæster ved DR-gudstjenesten i Søborg Kirke i Nordsjælland. Katrine Muff Enevoldsen er vært.
Foto: Klaus Nedergaard, DR

Udvalgte programmer om tro på DR / Kristne TV-kanaler

DR1

Søndag 4/5
10.00 Gudstjenesten: Vi tænder lys for håbet
I anledningen af DR's 100-års fødselsdag inviterer Katrine Muff to danskere med som gæster til Gudstjenesten. Lars og Karoline tilhører hver sin generation, men i spørgsmålet om, hvordan de håndterer verdens kriser og håbløshed, er de enige: Deres tro hjælper dem til at holde håbet oppe. Sendes også på DR2 kl. 14.00.

Lørdag 10/5
18.50 Før søndagen - Skriv dig, Jesus, på mit hjerte
"Skriv dig, Jesus, på mit hjerte" - Katrine Muff og Mathias Hammer introducerer og synger ugens salme akkompagneret af cellist Henrik Dam Thomsen.
I "Før søndagen" synger Muff, Hammer og DRs kor fra den store danske sang- og salmeskat, der er opbygget gennem århundreder.

DR2

Søndag 4/5
14.00 Gudstjeneste fra Søborg Kirke med Katrine Muff som vært. Genudsendelse fra DR1 kl. 10.00.

18.00 Jesus - Guds søn (3:4)
G 11 år. Britisk dokumentarserie fra 2024. (Jesus: Crown of Thorns)
Jesus tilbringer 40 dage og 40 nætter i ørkenen, hvor han fristes af djævelen. Da han vender tilbage, er Johannes Døberen blevet fængslet. I Nazaret proklamerer Jesus sig som Messias i synagogen. Dette vækker vrede blandt de tilstedeværende, og de forsøger at smide ham ud fra en klippe.
Sendes også 6/5 kl. 22.40.

GOD TV

Tlf. 98 90 91 50 - Email: info.scandinavia@god.tv
GOD TV kan ses overalt. Download en app til iPhone, iPad eller Android eller se www.god.tv, hvor der findes 20 web kanaler 24/7.GOD Channel kan også ses 24/7 via parabol: ASTRA 4A 5º Ø Frekvens: 11.996 GHz, Polarisation: H, Symbol Rate: 27,500 Symbol/s: FEC: ¾. Kan også modtages fra Hotbird 13° øst og Eurobird 28,5° øst. Indgår i TV-pakken hos MoreTv. Findes i mange bredbånds- og kabelnet.

FGP-TV

FGP-Huset, Nygade 17,
3782 Klemensker, Tlf. 40870533
Mail: post@FGP.dk
Udsendelserne kan ses på FGP-TVs hjemmeside www.FGP.dk (Menupunkt: FGP-TVs IT-kanal)
Derudover minimum fire gange ugentlig på GospelChannel. Blandt andet onsdage kl. 19.00 og lørdage kl. 11.30.
GospelChannel er en gratis kanal på bl.a. CanalDigital.

KKR-TV i DK

Se kristent tv døgnet rundt her:
1. I hele landet på dit tv med en KKR tv-boks. Bestilles på www.kkr.dk / seerklubben@kkr-tv.dk eller tlf/sms: 35 31 00 57.
2. På MoreTV via TV, mobil og tablet i hele landet. Læs mere og bestil på moretv.dk eller ring 69 16 16 20 for mere info. Programoversigt på: kkrtv.dk/programmer.

Kanal 10

Kanal 10 er en norsk tv-kanal, der tjener som platform for forskellige kristne kirkeretninger med en vision om at vise, hvad der sker i kirkerne i Norge. Kanalen sender også danske programmer og indgår i MoreTV pakken. Se mere på www.kanal10.no

Loveworld TV

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d
28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning og helbredelsesudsendelser. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og yderligere info.: www.loveworldtv.co.uk/

Revelation

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d - 28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning / forbøn for syge. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og teknisk support: www.revelationtv.com

SAT-7

Fire tv-kanaler som kan ses på Appen SAT-7 Plus:
• SAT-7 ARABIC (for familier på arabisk)
• SAT-7 KIDS (for børn på arabisk)
• SAT-7 PARS (for persisktalende seere i primært Iran, Afghanistan og Tadsjikistan)
• SAT-7 TÜRK (for tyrkisktalende seere i primært Tyrkiet og Aserbajdsjan)
Se mere på www.sat7.org og facebook.com/SAT7Network

Airport UCB TV

Sender på regionale digitale net
www.ucb.dk/ucbtv.htm
Hovedstaden (Airport TV)
Mandag 07.30-08.00, torsdag 05.30-06.00, søndag 08.30-09.00, søndag 15.30-16.00.

More 2 life TV

Regionalt TV i MUX 1. Kanal Nord: Mandag - tirsdag 8:30, onsdag 23:00, torsdag 21:00, lørdag 10:00, søndag 11:00. Kanal Øst: Mandag - torsdag 8:30, lørdag 11:30, søndag 15:00. Kanal Hovedstaden: Tirsdag 11:00, onsdag 15:30, torsdag 11:00, fredag 05:00.

Web-tv

GOD TV: www.god.tv
DKNET.TV www.dknet.tv
TBN - Trinity Broadcasting Network: www.tbn.org

Andre kanaler

På Thor 1o vest:
Vision Norge, Gospel Channel
Fr. 11247 Pol V Sr 24500 Fec 7/8.
På Astra 1 19,2o øst: Bibel TV Fr. 10832 Pol H SR 22000 Fec 5/6.
Astra 2 28,5o øst:
TBN Europe Revelation

Tysksproget TV

Tysksprogede TV-Kanaler med satellitmodtagelse: Canal Digital: Via Astra modtages bibeltv.de og hopechannel.de.
Hopechannel.de:
Onsdag kl. 13.00 og kl. 19.30.
Torsdag kl. 16.00.
Fredag kl. 10.00 og kl. 20.15.
Lørdag kl. 9.15.
Die Bibel-Das Leben - en kristen gæst fortæller i interview om sin "vandring", produceret af den tyske Adventistkirke.
Bibeltv.de: Tirsdage kl. 22.00 - 22.30: ICEJ - Faszination Israel med Gottfried Buhler.
BibelTv er en afdeling af Evangeliums Rundfunk, som udsendes fra Wetzlar.
Hope Media (Stimme der Hoffnung) = Hope Channel udsendes fra Alsbach-Hähnlein i Sydtyskland.

Morgenandagten på DR2 og P2

Morgenandagten fra Domkirken i København sendes på P2 og DR 2 alle dage fra mandag til lørdag kl. 8.05.

Radio - Programmer om tro på P1

Søndag 4/5
10.03 Gudstjenesten fra Gammel Vor Frue Kirke, Roskilde stift. 2. s. e. påske
Medvirkende:
Prædikant: biskop Ulla Thorbjørn Hansen.
Organist: domorganist Bine Bryndorf.
Roskilde Domkirkes Pigekor, dir.: Mette Bjærang Pedersen.
Vært: Jon Kaldan.
Salmer:
DDS 10: Alt hvad som fuglevinger fik.
DDS 305: Kom, Gud Helligånd, kom brat.
DDS 366: Nogen må våge.
Ny salme: Vi synger om freden, som findes.

11.03 Pilgrim: På kant af tiden
Hvad mener vi med fædrelandskærlighed? Sognepræst Mette Bock, forfatter Liselotte Horneman Kragh og journalist Kirsten Elly mødes i Østbirk sognegård for at tale om kærlighed til fædrelandet i lyset af tro, krig og fred.
Vært: Anders Laugesen.
(Sendes også 4.03).

15.03 Hvad ville Jesus have sagt?:
Vi vil allesammen gerne gøre vores bedste. Men det er ikke altid, vi ved, hvad det bedste er. Hvad med at spørge det, ifølge kristendommen, mest perfekte menneske? Jesus. Hvad ville Jesus have sagt: for dig, der elsker Jesus, dig, der ikke ved, hvem Jesus er, og dig, der leder efter argumenter for, hvorfor vi overhovedet nogensinde har fundet på at lave radio om ham.
Du kan altid skrive dine spørgsmål til Jesus@dr.dk.(Sendes også lørdag kl. 22.03)

19.03 Ditlev og dæmonerne
Hvorfor findes det onde og dæmoniske udenfor og indeni os mennesker? Det spørgsmål undersøger præst og forfatter Kristian Ditlev Jensen i denne programserie sammen med sin medvært Christoffer Emil Bruun og en række gæster. Med afsæt i Kristian Ditlev Jensens personlige oplevelser med seksuelt misbrug, alkoholisme og psykisk sygdom dykker værterne ned i nogle af livets mørke skyggesider. (Genudsendelse fra lørdag).

Korshærs- og sognepræst i Sct. Pauls Kirke Morten Aagaard prædiker ved radiogudstjenesten søndag den 11. maj.

Søndag 11/5
10.03 Gudstjenesten fra Sct. Pauls Kirke, Aarhus stift. 3. s. e. påske
Prædikant: Morten Aagaard.
Organist: Thomas Kristian Nielsen.
Vært: Malene Fenger-Grøndahl.
Salmer:
DDS 754: Se nu stiger solen.
DDS 218: Krist stod op af døde.
DDS 217: Min Jesus lad mit hjerte få.
DDS 725: Det dufter lysegrønt af græs.

Kristen lokalradio

Nordsjællands Kristne Radio & Radio KUR

Egen antenne: FM 92,8 MHz
Stofa net: 96,8 MHz
Netradio og podcast
Radio KUR (Kristen Ungdomsradio): Sender via egen YouTube kanal og via Facebook
www.nkradio.dk

København Rhema Radio

Morgenradio fra 06.00 til 10.00 på 106.3 FM. Lørdag kl. 06.00 til 13.00 Søndag kl. 06.00 til 21.00 på 106,3 FM. Natradio fra 00.00 til 06.00 på 103.4 FM
UCB Media på nettet 24/7: ucb.dk

Lumi Radio Aalborg

Sender prædikener, bibelundervisning, mødereportager og musikudsendelser med kristen musik 33 timer om ugen: lumiradio.dk, facebook.com/lumiradio. FM 92.2 MHz, 106.5 MHz, 107.4 MHz

Radio Ådalen

Egen antenne: Opsund: 96.4 MHz | Lønborg: 107.1 MHz
Fællesantenne
Skjern: 97.0 MHz samt netradio: www.radio-aadalen.dk

Norea Radio Danmark

Webradio - http://norea.dk

Radio fri-born.dk

Pinsekirken Bornholm, Sagavej 5, Rønne, sender internet-radio 24/7. Kan høres på mobil, iPad mm. ved at hente den globale lydstreamingtjeneste TuneIns radio-app i PLAY og APP-Store. Når appen er installeret, søg efter fri-born.

Arkens radio

Kanal 2 i Esbjerg
Frekvens: 93.5 MHZ
Sydenergi: 90.3 MHZ
Web: arkensradio.dk

Info. om lokalradio og podcast kan sendes til: redaktion@udfordringen.dk

Sådan kan du også være med til at støtte Udfordringens vigtige tjeneste

Giv gaver med skattefradrag via Missionsfonden på konto 9570 - 0006 139450.

Skriv, at du vil støtte:

Projekt 5127 - Avisen Udfordringen

Gaver uden skattefradrag kan indbetales direkte på Udfordringens bankkonto: 7040 1830446 / MobilePay 717371 (Skriv under bemærkninger, at det er en gave).

Obs! Missionsfonden er også godkendt til at modtage testamentariske gaver uden arveafgift. Kontakt Udfordringen eller Missionsfonden på tlf. 47174040 eller via e-mail på adressen: mfond@mail.dk

Gaver uden fradrag via Udfordringens MobilePay:

Udfordringen
Kristi Kvinden har skrevet en bog til unge om Bibelens ideer
Torben Callesen fra GospelFamily har skrevet intet mindre fem julemusicals - han brænder for Gospel og vil have det ud til flere
Hans plan og min skrøbelighed
Alsace

MUSIK TJEK

Tonestærk Elegance

Kunstner: Luxury - **Titel:** Like Unto Lambs - **Genre:** Indie Rock/Alternative - **Download:** itunes.dk - **Pris:** 69 kr.

Luxury har altid været svære at sætte i bås. Med rødder i punk, kunstnerisk æstetik og en eksistentielt ladet kristen tro har de i årtier skabt musik, der både udfordrer og bevæger. Deres nye album, Like Unto Lambs, er deres første i over et halvt årti, og selvom det er deres korteste plade til dato, føles den hverken forhastet eller ufuldstændig. Tværtimod er det en intens og helstøbt rejse gennem ni sange, der balancerer kaos og klarsyn, støj og skønhed, båret frem af en kompromisløs tro på, at æstetik og ånd hører sammen.

Lee Bozemans vokal er stadig et kraftcenter. Halvt prædiken, halvt bekendelse, og bandets signaturlyd med skurrende guitarer, skæve harmonier og dramatisk trommespil er intakt. Allerede fra åbneren "Maker/Wheel Within a Wheel" mærker man en nærmest fysisk desperation, som langsomt udvikler sig til noget næsten sakralt. "Fur/Ticker Tape" er albummets emotionelle højdepunkt, hvor eksistentiel uro og stille bøn smelter sammen. Linjen "With this world, let me make my peace" fungerer som en nøglesætning, både lyrisk og tematisk.

Luxury prædiker ikke, de reflekterer. Deres kristne baggrund mærkes hele vejen igennem albummet, men aldrig som dogme. Troen sniger sig ind i billederne, teksterne, tonearterne og stemningen – som noget, der bare er der uden at kræve noget. "One of Those Things/The Temple" tematiserer kroppen som tempel og den moderne jagt på kontrol og skønhed, men gør det med en underlig ro, som jeg ikke helt kan forklare, men som føles ægte. "The Rainbow/A Second Act" lukker pladen i stilhed, som en slags eftertænksom liturgi – en lydlig bøn midt i det, der ellers føles som en opløsning. Produktion og arrangementer er præcise uden at kvæle materialet, der er luft, støj og noget imellem.

Like Unto Lambs er ikke for enhver. Det kræver fordybelse, nærvær og åbenhed. Men for dem, der lytter med hjertet åbent, er det ikke blot et album – det er en trosrejse i støj og skønhed, en påmindelse om, at det spirituelle kan eksistere midt i disharmoni. Det er et værk, der tør være både sårbart og søgende, og som bliver stående længe efter sidste tone er klinget ud. Her er tale om et album, der ikke bare skal høres, men mærkes. Et åndeligt statement i guitarflader og teologisk længsel, hvor både tvivl og håb får lov at larme.

Luxury minder os om, at musik stadig kan være en kunstform med sjæl – ikke kun et produkt. Like Unto Lambs fortjener at blive lyttet til med samme alvor, som det er blevet skabt med.

Joey Lønsmann Jensen

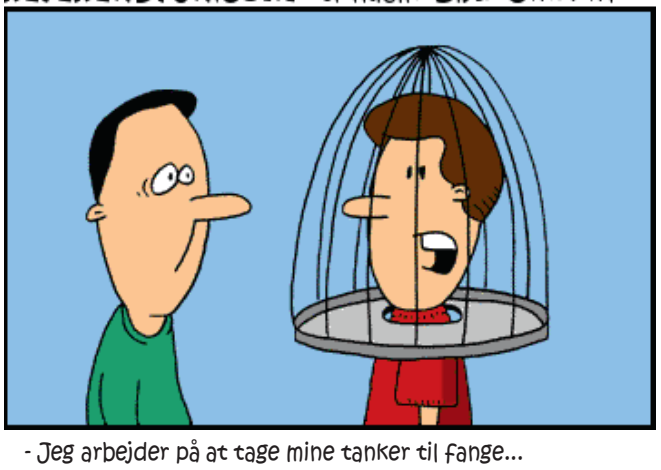

- Jeg arbejder på at tage mine tanker til fange...

(Se 2 Korinterbrev 10,5)

Moses måtte flygte til Midjans land, da Farao ville slå ham ihjel.

Ved en brønd hjalp han syv præstedøtre med at vande deres fars får. Nogle hyrder ville jage dem væk, men Moses kom pigerne til hjælp.

Moses bliver fårehyrde i Midjan

Da Farao hørte, at Moses havde dræbt en egypter, gav han ordre til, at Moses skulle arresteres og henrettes. Men Moses flygtede til Midjans land, hvor han satte sig ved en brønd.

"Der var en præst i Midjan, som havde syv døtre. De kom nu for at hente vand og fylde vandtrugene, så deres fars får kunne drikke. Samtidig kom nogle hyrder til brønden, som ville jage pigerne væk, men Moses lagde sig imellem og hjalp dem. Han trak også vand op til deres får.

Da pigerne kom hjem til deres far, Reuel, udbrød han: "I kommer tidligt hjem i dag! Hvordan kunne I give fårene vand så hurtigt?"

"En egypter hjalp os mod hyrderne," forklarede de. "Og han trak endda vand op fra brønden til os og til fårene!"

"Hvor er han nu?" spurgte faderen. "I lod ham vel ikke bare blive stående ude ved brønden? Inviter ham til at spise sammen med os."

Moses tog imod invitationen og slog sig ned hos familien. Efter nogen tid gav Reuel ham en af sine døtre, Zippora, til kone. Hun fødte en dreng, som Moses kaldte Gershom, for – som han sagde: "Jeg bor jo som udlænding i et fremmed land."

Nogen tid efter døde den egyptiske konge, men israelitterne stønnede stadig under det hårde slavearbejde. De råbte i fortvivlelse til Gud, og han hørte deres klage. Han havde jo givet sit løfte om velsignelse og hjælp til Abraham, Isak og Jakob. Gud så på israelitternes situation og havde dyb medfølelse med dem.

(2. Mosebog 2,16-25)

Tegningerne er Martin Young's Bible Cartoons. Teksten er fra Bibelen på hverdagsdansk.

Moses blev gift med præstens datter, Zippora, og de fik en søn, som Moses kaldte Gershom.

Flere døve møder Jesus i stilheden

Der er en bevægelse i gang blandt døve i Centralasien, hvor flere og flere kommer til tro på Jesus efter i årevis at have følt sig som ligegyldige eller ligefrem forbandede, skriver Open Doors.

Der er ingen specialskoler for døve børn i Centralasien. Men nogle kirker hjælper unge døve kvinder med læse/skriveundervisning og oplæring som syersker. Fotos: Open Doors

"Forbandet af Allah". Sådan lyder dommen per definition over omkring 800.000 personer i de primært muslimske lande Usbekistan, Kasakhstan, Turkmenistan, Tadsjikistan og Kirgisistan.

Det er landenes døve befolkning, der er tale om. Derfor er mange døve vokset op med en familie, som skammede sig over dem og gemte dem væk i en verden af stilhed.

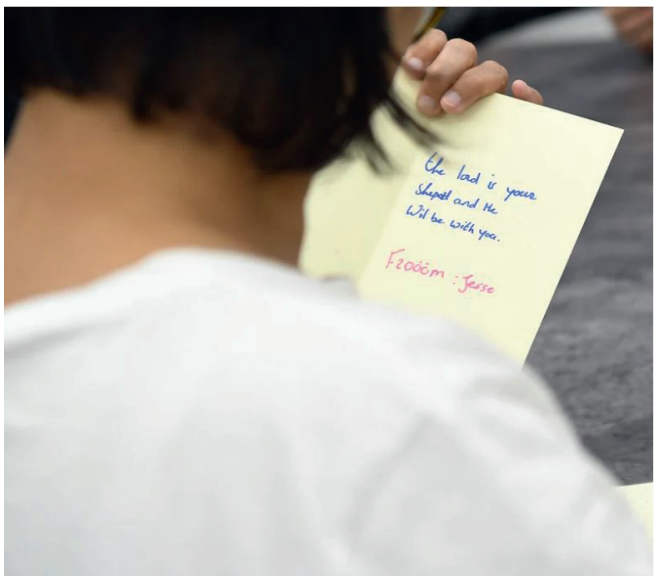

De døve kristne bliver meget glade, når de får hilsener fra medkristne i andre lande. "Jeg ville gerne vise deres ansigter, men det ville ikke være smart, for de kan blive forfulgt, hvis det kommer frem, at de nu tror på Jesus," fortæller en hollandsk medarbejder fra Open Doors. På billedet ses en kvinde, der har modtaget et kort med teksten "Herren er din hyrde, og han vil være med dig".

Døve børn møder ligegyldighed

Ofte har forældre også svært ved at kommunikere med deres døve børn, fordi hverken børn eller voksne kan tegnsprog. Selv hvis børnene kan tegnsprog, har forældrene måske ikke mulighed for eller ønske om at lære det, fordi de betragter deres døve barn som ligegyldigt.

Derudover mangler Centralasien specialskoler for døve børn, og derfor sendes døve børn ofte til skoler for elever med andre typer af handicap.

Uden specialiserede lærere forlader mange døve børn skolen uden at kunne læse, skrive eller bruge tegnsprog. Dette fører til stor frustration og isolation i voksenlivet, idet mange døve kun får adgang til lavtlønnede, ufaglærte jobs.

Nogle døve børn og hørende børn af døve forældre udsættes endvidere for seksuelt misbrug fra naboer eller slægtninge. Døve forældre føler sig magtesløse over for denne type udnyttelse, fordi samfundet ser ned på dem, og døve børn har ingen at betro sig til, da ingen beskytter dem.

Budskabet om Jesus falder på et tørt sted

Summen af ovennævnte betyder, at mange døve i ovennævnte centralasiatiske lande har oplevet livslang isolation, afvisning og misbrug. Alt sammen dybt traumatiserende erfaringer. I sådan en kontekst falder budskabet om Jesus og hans uforbeholdne kærlighed, accept og tilgivelse på et særdeles tørt sted.

Accepten, man finder i et omsorgsfuldt fællesskab af andre kristne, er derudover både velgørende, helbredende og livsforvandlende. De senere år har der således været en bevægelse i gang, hvor mange døve i Centralasien kommer til tro på Jesus.

Open Doors

Hvordan rækker de lokale kirker ud til døve i Centralasien?

- Giver døve undervisning i læse- og skrivefærdigheder.
- Evangeliserer målrettet blandt døve.
- Yder mikrolån til små virksomheder for at give døve kristne en bedre fremtid.
- Tilbyder unge, døve kvinder, der har oplevet seksuelle overgreb, traumerådgivning.
- Underviser i praktiske livsfærdigheder som døv, herunder trafiksikkerhed.
- Afholder tegnsprogskurser og giver konkret erhvervstræning.

Dukkesyersken Rana er hemmelig evangelist

Gennem Open Doors har Rana lært sit håndværk, og hun kan mødes til gudstjenester sammen med andre døve i sit muslimske land.

"Nogle gange spørger folk: 'Hvorfor har jeg brug for Jesus? Hvem er han? Vi er udstødte, vi er værdiløse, vi er døve, vi er urene.' Og så fortæller jeg dem, at Jesus elsker os, og at han accepterer os – og når de hører det, tager mange imod Jesus lige på stedet," fortæller Rana. Foto: Open Doors

Med mikrolån fra en kristen NGO lever Rana af at sy dukker. Og i sin fritid rejser hun rundt og opsøger i al hemmelighed døve for at fortælle dem, at Jesus elsker dem.

Rana (dæknavn, red.) var døv fra fødslen, men i modsætning til mange andre muslimske familier i Centralasien, som så døvhed som en forbandelse fra Allah og en skam for familien, sørgede hendes forældre altid for, at hun vidste, at hun var elsket.

Udstødt af familien

Men alt ændrede sig, da Rana blev kristen og inviterede Jesus ind i sit liv. Forældrene ændrede fuldstændig indstilling, blev vrede på hende og lagde afstand til hende. Det samme gjorde den udvidede familie, og sådan er det den dag i dag.

"Mine slægtninge gør stadig nar af mig, håner mig og spreder falske rygter om mig," konstaterer hun.

I stedet har Rana fundet et fællesskab med andre døve kristne, som sammen med hende bliver oplært til at kunne varetage forskellige hverv, så de kan tjene penge til deres familier og til deres tjeneste blandt døve.

Det er den kristne NGO Open Doors' lokale partnere, som står for disse læringsfællesskaber, hvor man har fokus på blandt andet it-færdigheder, reparation af mobiltelefoner, skønheds- og makeup-kurser samt forskellige tegnsprogskurser.

Lever af at sy dukker

Rana er blevet uddannet som syerske og har sammen med andre kvinder fået et mikrolån, så de har kunnet åbne en systue. De har lavet en forretningsplan og har som mål at tilbagebetale lånet inden for tre år. Kvinderne fremstiller dukker, farverigt tøj, tasker og andre accessories, som de sælger på lokale markeder og basarer.

"Med hjælp fra mikrolånet blev jeg økonomisk selvstændig, og nu har jeg min egen indkomst. Jeg har aldrig haft et job før; jeg gik ikke i skole. Nu er jeg stolt af at arbejde her og lave disse dukker," erklærer Rana.

Open Doors' partnere samler også døve til gudstjenester, hvor de kan mødes uden frygt for at blive rapporteret til politiet.

"Kun når jeg samles med andre døve og læser Guds ord, føler jeg mig rolig og fyldt med fred. Det føler jeg ikke andre steder, fordi jeg ikke kan kommunikere med nogen der. Det er kun, når jeg er sammen med mine brødre og søstre, at jeg kan det," siger Rana.

En tro, der må deles

Disse møder har inspireret Rana til at dele sin tro på Jesus med andre.

"Når jeg møder døve, som ikke er kristne, forsøger jeg at fortælle dem om Jesus – først gennem min adfærd og karakter for at vise dem, at det er en god vej. Derefter begynder jeg at tale med dem om Jesus. Lidt efter lidt bliver de draget mod ham," forklarer Rana.

"Jeg tager også til byer, kvarterer og landsbyer for at fortælle om Jesus. Nogle gange spørger folk: 'Hvorfor har jeg brug for Jesus? Hvem er han? Vi er udstødte, vi er værdiløse, vi er døve, vi er urene.' Og så fortæller jeg dem, at det ikke er sandt, at Jesus elsker os, og at han accepterer os – og når de hører det, tager mange imod Jesus lige på stedet," smiler Rana.

Når Rana rejser rundt for at finde døve og fortælle dem om Jesus, er hun nødt til at gøre det i hemmelighed. Hun bor et i muslimsk land, hvor der er stor modstand mod kristendommen.

"Hvis nogen finder ud af, hvad jeg foretager mig, vil de straks rapportere det til politiet, som måske kommer og arresterer mig. En gang stod der en mistænkeligt udseende mand uden for det hus, hvor vi var samlede. Han var fulgt efter os og havde rapporteret vores møde til politiet, og da vi fandt ud af det, pakkede vi sammen og forlod stedet med det samme. Derfor skete der heldigvis ikke mere – men politiet kunne have tilbageholdt og afhørt os," siger hun.

Open Doors

Godt sagt:

"Sandheden kan aldrig opfindes,
den er altid givet som forudsætning."

(Niels Jørgen Cappelørn: "At leve i nuet og gå glip af det evige")

Tillykke til vinderne af påskekonkurrencen

Tak til de læsere, som har svaret på konkurrencen i påskeavisen og tillykke til de fem vindere af et gavekort på 250 kr. til webshoppen hosianna.dk:

1. Emilie Grysbæk, 8700 Horsens

2. Per Horndrup, 4040 Jyllinge

3. Bodil Jensen, 6920 Videbæk.

4. Vera Kirkbak, 6372 Bylderup-Bov

5. Karen Hansen, 8300 Odder

Vinderne får direkte besked.

De rigtige svar er:
1. C) "Forbundne og Forpligtet"
2. A) 19 år
3. A) "Han lever" eller "Han er opstanden!"
4. C) Han er ikke her, for han er opstået
5. B) Udvandringen fra Egypten
6. B) Et hjul fra en stridsvogn
7. C) Skinnebensbetændelse
8. B) Afskaffelsen af Bededagen
9. A) Cato
10. B) 'Da jeg så Jesus smile'

Bibelord i træ til væggen – og andre gaveidéer

Søndag d. 11. maj er det Mors Dag. Skal dagen markeres med en gave, er der et stort udvalg af dekorative bibelord og bøger i mange genrer i Udfordringens webshop Hosianna.dk

Mange forskellige bibelord

Kan hænge på væggen eller stå på hylde.
Mål: 17,5 x 28 cm / 18,7 x 19,7 cm.
Materiale/pris: egetræsfinér 299 kr.
eller sort MDF 199 kr.

Fast porto på alle ordrer i DK: 35 kr.

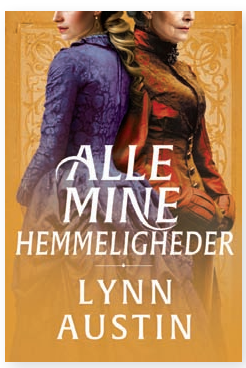

Alle mine hemmeligheder *er nyeste roman af Lynn Austin om tre generationer af kvinder i en umulig økonomisk situation i USA i 1898. Historisk roman med relevante tematikker.*
432 sider. 249 kr.

Bestil bogen i maj og få romanen ***'Indtil vi finder hjem'*** *med for 100 kr. (Normalt 249 kr.) Gælder så længe lager haves.*

KLUMME

En gammel ven

"Let Your living water flow over my soul,
Let Your Holy Spirit come and take control,
Of every situation that has troubled my mind.
All my cares and burdens unto you I roll.
Jesus…Father…Spirit."

Frit oversat: Lad dit levende vand flyde over min sjæl. Lad din Hellige Ånd komme og tage kontrol over enhver situation, som har voldt mig problemer. Jeg ruller alle mine bekymringer og byrder over til dig.

Denne sang var til stor velsignelse for mig for 15-20 år siden. Igen og igen gav det mening for mig at synge den, når jeg lige sad og blev klar til at holde Børnekirke, når jeg kom til at tænke på et problem, jeg selv gik og tumlede med, eller på en person, som jeg vidste havde nogle udfordringer. Sangen gav næsten altid mening for mig at synge.

Dette var min helt særlige sang og det var som at møde en gammel ven, da vi pludseligt sang den i kirken for et par søndage siden.

I de år, hvor sangen særligt velsignede mig, kunne jeg synge den igen og igen, indtil jeg følte, at min ånd sang sammen med Helligånden og omsluttede børnene i Børnekirken, mig selv og det, som var en byrde for mig eller noget andet, jeg bad for. Jeg så ofte for mig en stor sten af bekymringer, som blev rullet væk fra mig.

Jeg oplevede det som en befrielse, at det ikke var nødvendigt for mig at "finde på" noget at bede, altså at skulle formulere sætninger, som var dækkende for det, som jeg havde på hjerte. I stedet begyndte jeg bare at synge (måske synge inden i mig selv), men ofte sad jeg med min guitar og lod sangen flyde.

Jeg oplevede, at ordene passede til alt – "behov for at Helligånden er i kontrol; overgive mine bekymringer til ham; drikke af hans livgivende vand". Det var en skøn hvilen i, at han er min hyrde og kender mine tanker og behov, og at han ved, hvad der er på mit hjerte, endnu før jeg beder/synger.

Det giver jo en utrolig tryghed! Han kender mig og ser mig.

Det lyder virkeligt banalt i mine ører, nu hvor jeg skriver denne klumme.

Kan troen og det at vandre med Helligånden virkeligt være så enkelt??

Tja, Jesus beder os jo faktisk om at tage imod ham, som om vi var børn, så måske er det "helt efter Bogen" at slå intellektet fra.

Af familiekonsulent
Helle Aagaard Nielsen,
Esrum

Prøv Udfordringen uforpligtende

Jeg vil gerne prøve den kristne ugeavis Udfordringen gratis i to måneder. Derefter får jeg et girokort for den kommende periode, som jeg kun betaler, hvis jeg vil fortsætte.

Jeg bestiller (sæt kryds): ☐ **2 måneders GRATIS prøve-abonnement***
☐ **½ år for kun 459 kr. eller** ☐ **et helt år for 849 kr.**

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr. _____ By: _____

Tlf.: _____ E-mail: _____

PS: Du kan også bestille på **mail@udfordringen.dk**
- eller på hjemmesiden **udfordringen.dk/bestil**

***Gratis prøve-abonnement gælder kun i Danmark**

POST
Sendes ufrankeret
Modtageren
betaler portoen

Udfordringen
+++ 24849 +++
7993 Sydjylland-Fyn USF B

(18/2025)

Fadervor - Himlen og jorden rundt på 40 dage

Fadervor rummer en dybde og en visdom om Gud, om mennesker og om forholdet mellem Gud og mennesker. Det er denne dybde, Poul Henning Krog er optaget af, og som han i bogen videregiver til læseren.

Læs bogen som en andagtsbog over 40 dage.

Af Poul Henning Krog
220 sider. 229 kr.

Køb den på Hosianna.dk / 7456 2202